

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БАЊАЛУКА, АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 555
ЦЕНА 3 ДИНАРА

ЗА ВЛАСТ ПОШТЕНИХ ЛЈУДИ!

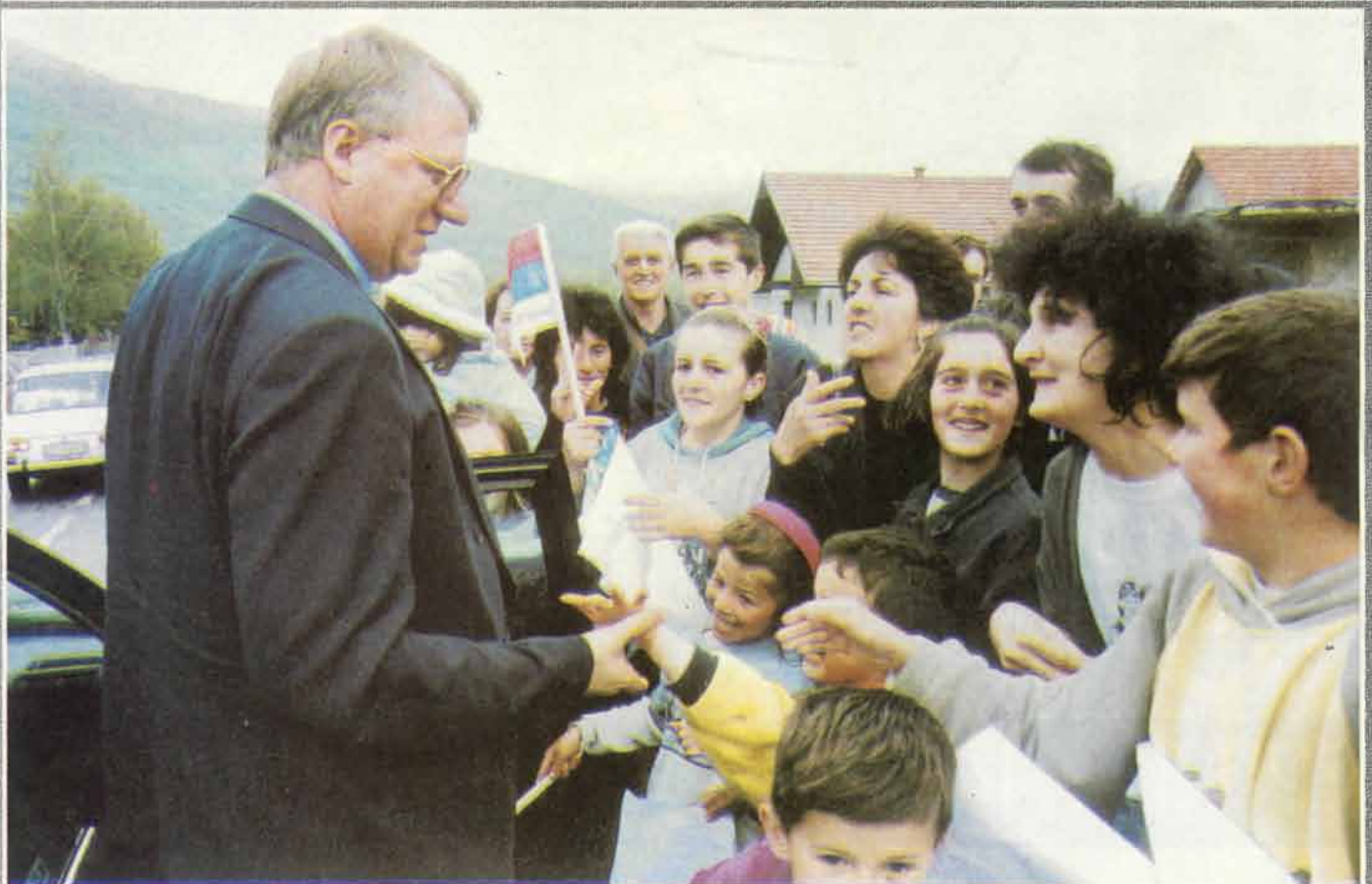
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

МИ ДОЛАЗИМО!

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Редакција:

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешел,
Јасминка Олујић, Александар Вучић,
Жана Живаљевић, Рајко Ђурђевић,
Весна Арсић, Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић,
Дмитриј Јанковић, Ивана Ђурић

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Фотографије у овом броју:
Марко Поплашен
Крето Голубовић

Дизајн корица:
Борис Ступар

Лектор:
Наташа Андоновски

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић,
Маја Гојковић, Драган Тодоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

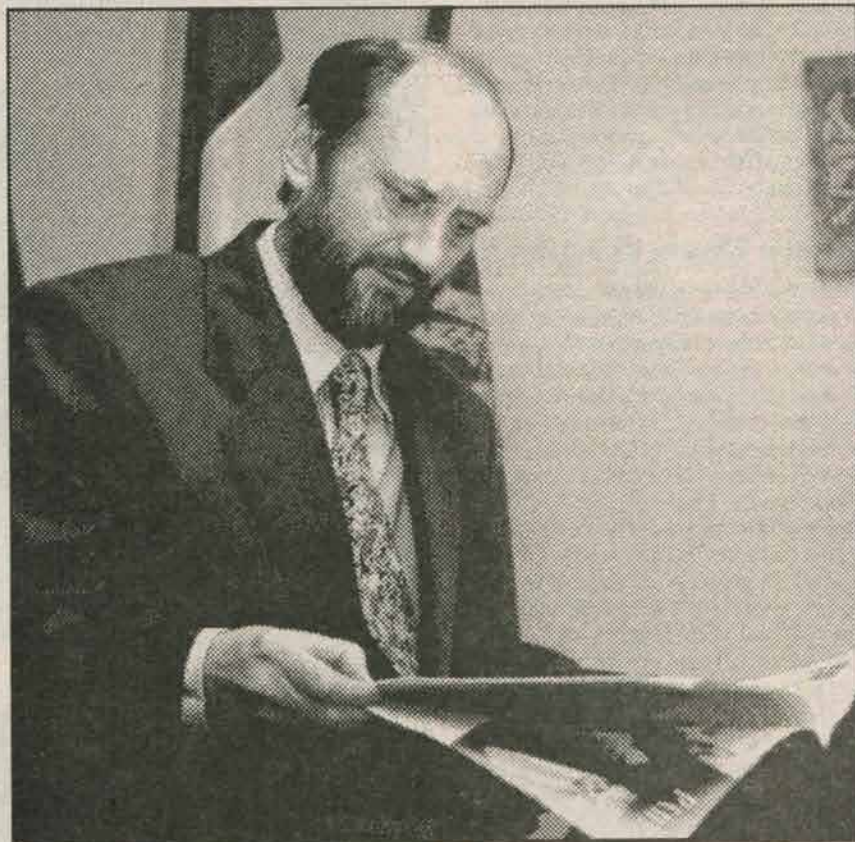
Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

У овом броју:

- Проф. др Никола Поплашен на ТВ Теслић:
ГОДИНЕ КОЈЕ БИ ДА ПОЈЕДУ СКАКАВЦИ 2
- Мирјана Шаиновић:
ДУГО, ПОЛИТИЧКИ ВРЕЛО ЛЕТО 12
- Слободан Цвијетић и Огњен Тадић на ТВ Симић:
**СРБИ КОЈИ НЕ ИЗАЂУ НА ИЗБОРЕ,
ГЛАСАЈУ ЗА СВОЈЕ НЕПРИЈАТЕЉЕ** 23
- Др Војислав Шешел на ТВ "Галаксији"
**ОСНОВНИ СМИСАО ВЛАДЕ
- ОДБРАНА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ** 36
- Александар Вучић на ТВ "Палма плус"
ОДЗВЕНИЛО ЛАЖИМА ЗАПАДНИХ МЕДИЈА 53

Гласајте за проф др Николу Поплашена, кандидата Српске радикалне странке и Српске демократске странке за председника Републике Српске

ТВ ТЕСЛИЋ, 25. ЈУЛИ 1998. ГОДИНЕ: ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН,
ПРЕДСЕДНИК СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
У ЕМИСИЈИ "РАЗГОВОР С ПОВОДОМ"

ГОДИНЕ КОЈЕ БИ ДА ПОЈЕДУ СКАКАВЦИ

Република Српска живи једно историјско политичко време које је обележавају два тренда. Један тренд је очување Републике Српске са свим државним атрибутима исписаним у Дејтонском мировном споразуму, што отвара перспективу пуније везаности за Србију и Црну Гору и за српски народ у целини.

Други тренд жели да поништи ту могућност, а она се састоји у постепеном разарању оних државних атрибута Републике Српске који су верификовани Дејтонским мировним споразумом

Водитељ: Поштовани гледаоци, желимо вам добро вече из студија локалне ТВ Теслић. Као што вам је познато, од јуче тек после Дневника 2 Телевизије Србије на нашем каналу можете пратити емисију "Разговор с поводом". Вечерас је са нама проф. др Никола Поплашен, иначе председник Српске радикалне странке Републике Српске и кандидат за председника Републике на предстојећим септембарским изборима испред Српске радикалне странке и Српске демократске странке. Господине Поплашен, добро вече и добро дошли.

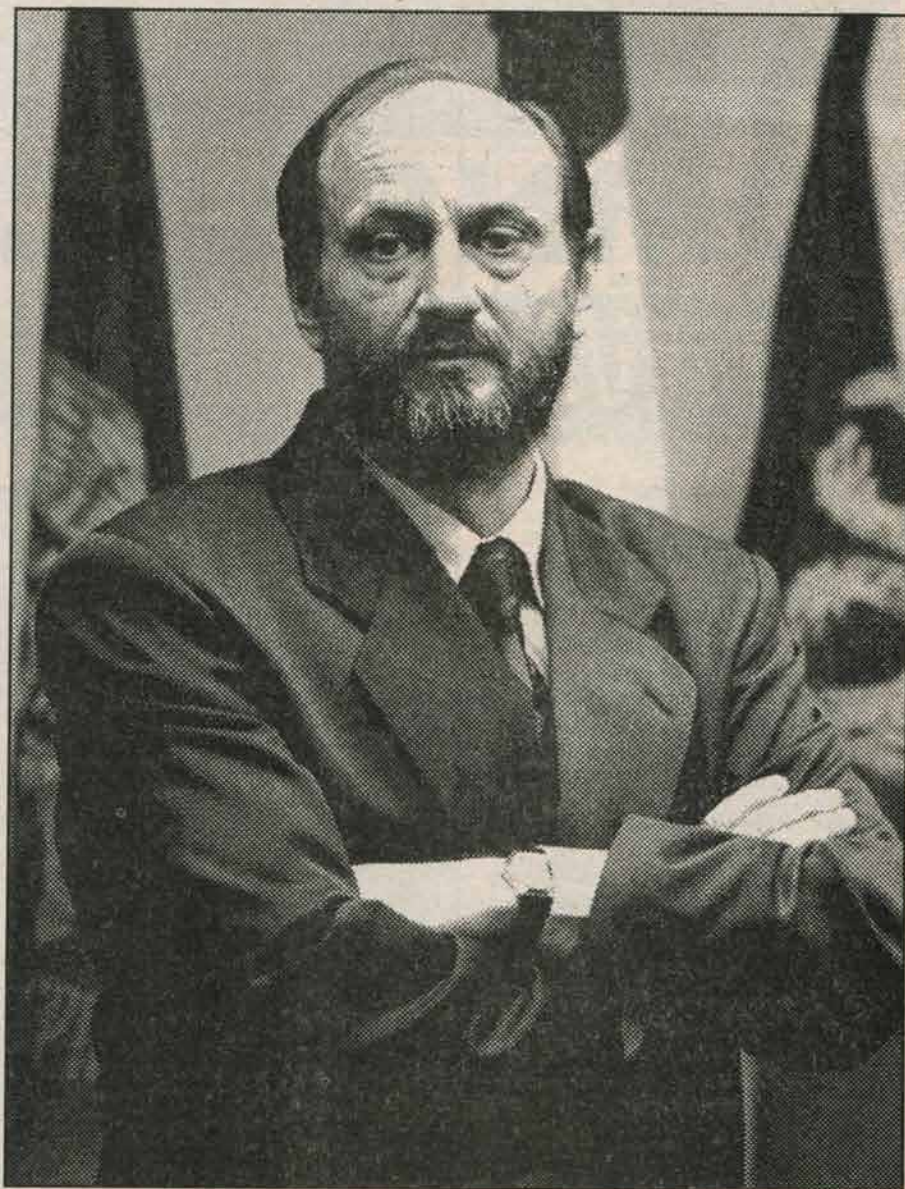
Проф. др Поплашен: Добро вече, добро вас нашао.

Република Српска на раскршћу

Водитељ: Ви сте у нашем граду и ми смо искористили прилику да вас зовемо да мало поразговарамо о тренутној политичкој ситуацији, о септембарским изборима и наравно, о самој Српској радикалној странци. За почетак, замолићемо вас да нам укратко прокоментаришете тренутну политичку ситуацију у Републици Српској.

Проф. др Поплашен: Што се тиче политичке ситуације, са тим атрибутом тренутно, ја мислим да то што је овај тренутак, и киша карактерише овај тренутак, траје већ неки период и да је неизвесно да ли ће карактеристике овог тренутка бити нађене у времену испред нас и колико ће то бити. У сваком случају Република Српска живи једно историјско политичко време које је обележено двоструком тенденцијом.

Једна тенденција је везана за, благо речено, очување Републике Српске са свим државним атрибутима исписаним у Дејтонском мировном споразуму. А у том смислу то би отворило и перспективу пуније везаности за српски народ у целини, за Србију и Црну Гору. Да би

Проф. др Никола Поплашен, кандидат за председника Републике Српске

се једног дана дошло можда и у другу, повољнију политичку ситуацију.

Тај тренд је сигурно нешто за шта су се борили борци Војске Републике Српске, иза чега стоје патриотске снаге не само у Републици Српској, него у Србији и Црној Гори, и што наилази на разумвање у једном броју земаља у свету и код демократски оријентисаних снага у свету, па чак и у високо развијеним западним земљама.

Други тренд, друга тенденција жели поништити ту могућност, а она се састоји у постепеном разарању оних државних атрибута Републике Српске који су верификовани дејтонским мировним споразумом. Иза такве врсте разарања очигледно стоје настојања за фундаменталистичком интеграцијом Босне и Херцеговине, пре свега мислим на муслимански фундаментализам.

Иза таквог тренда стоје и неки представници у неким великим силама, мислим, пре свега, на ону највећу прекоокеанску и економски најјачу у Европи. Међутим, тај други тренд, дакле, та пуна интеграција Босне и Херцеговине и поништавање права Срба, па рекао бих и Хрвата, је нешто што је могуће, не ослонцем на дејтонски мировни споразум, него поништавањем тих одредаба. Дакле, ту се не ради ни о ревизији дејтонског мировног споразума.

Ревизија би подразумевала да се дође до неког новог споразума који би потписали сви они који су потписали дејтонски мировни споразум. Дакле, ту се ради о кршењу, врло често флагрантно, дрском и суровом кршењу дејтонског мировног споразума, без икакве правне и политичке аргументације и без икаквог ослона на неке друге легитимне изворе оваквих или онаквих поступака, мислим на историјске, етичке, људске разлоге који очигледно не постоје.

Та два тренда се међусобно сукобљавају. И конфронтација та два тренда није само нешто што се фаворизује у неким високо развијеним западним земљама и што се изражава, са једне стране, границе ентитета у Републици Српској и, са друге стране, у федерацији у Сарајеву, оваква каква јесте, него на нашу несрећу на нашу жалост, то се пренело и у подручје Републике Српске.

Онда имамо неке, они себе називају грађански, хуманистички, отворени према свету, неке нове необичне политичке снаге у државном руководству Републике Српске, укључујући и Скупштину, које, ето, да апсурд буде потпунији напредак и очување Републике Српске виде у њеном нестанку. Све је то део, морам да кажем, приличне конфузије, па и анархије из претходних месеци. То је изазвало код једног броја људи доста недоумица, доста муке око одређења, подметнуте су чак неке лажне могућности да људи мисле овако или онако на лажним основама, фансификатима итд. И налазимо се у ситуацији када ће очигледно странке покушавати да утичу на ту конфузију, да се боре за бираче, да се боре за своје

гласове, за број места у парламенту. Ја сам сигуран да је већина народа прозрела, разумела тај ток догађаја. И ето, да коначно сумирам одговор на ваше питање, историјски тренутак, ако бисмо га могли означити као тренутак, је мучан и тежак.

Не бих говорио о неким оптимистичким тоновима, нити сам спреман да излијем обећања иза којих Српска радикална странка и ја не можемо стајати. Мислим да се налазимо у времену када ће се тестирати политичка свест српског народа у Републици Српској, али и у целини српског народа. Времену које је прилично слично оном 1990. године, када смо имали такорећи национални референдум одређујући се гласањем за опстанак, а не за нестанак.

Једна таква слична ситуација је пред нама. На нашу несрећу нисмо у могућности да на најважнијим медијима кажемо оно што мислимо, јер они нису већ подуже време у српским рукама, нити у рукама српских људи, него су и формално у рукама странаца и људи који су овде у униформама са потпуно другачијим интересима и формално је шеф такозване Српске телевизије странац што је противуствано, а Скупштина је чак на упозорење актуелног министра, не само посланика Српске радикалне странке и Српске демократске странке него текућег господина Васића министра информисања изгласала једану противуствану одлуку па је странац изабран за шефа Српске телевизије. Тако је Српска телевизија нестала као главни медиј који треба да објективно обавештава српски народ о току догађаја. Дакле, то је у главним цртама оно што карактерише текућу ситуацију. Ја се надам да ће она оваква каква јесте у септембру донети могућност разрешења.

Трик за варање срба

Водитељ: Само да позовемо наше гледаоце да ако имају питања за господина Поплашена да се јаве на 736-761, а да се надовежемо на мало пре сте поменули медије и државну телевизију. Па уједно питање како ви коментаришете само обављање задатака Међународне заједнице на просторима Републике Српске. Шта они уствари траже овде, до када остају. Ви као лидер једне од водећих странака вероватно, претпостављам, да много размишљате о томе?

Проф. др Поплашен: Ово друго имплицитно потпитање, ја сам један од руководних људи у највећој странци у српским земљама, тако да ту нема дилема. Српска радикална странка је најјача у српским земљама то се рачуна по броју посланика које има у скупштинама, и то је без премца. Јача је и од Социјалистичке партије или било које друге странке. Странка која постоји у свим српским земљама, која је парламентарна и ту нема никаквог спора.

Што се тиче овог другог дела, обично се ради наших гледалаца морам да

кажем да се користи један трик који је више манипулација, који је тако сада изгледа свакодневно и саморазумљиво да се људи не питају шта то значи, па се каже Међународна заједница је рекла ово, Међународна заједница је рекла оно то једноставно није тачно. Не постоји нешто што је међународна, ево ја вас питам сада шта је Међународна заједница? Они чак лажу и када титлују, каже се господин тај и тај председник, господин Карлос Вестендорф није представник Међународне заједнице. Не постоји нешто што је Међународна заједница. Него они хоће да исфорсирају да постоје неки Срби који су тако сувише национално врео народ, националисти, шовинисти, господи Холбрук чак каже да смо ми агресори и расисти које треба уништити. Он то изводи па онда дође на преговоре са нама.

Међународна заједница је трик којим треба да се преваре Срби да је читав свет против Срба, што је једноставно нетачно. Нити Срби, нити Српска радикална странка није се борила против читавог света нити је свет сматрао својим непријатељем нити тачком којој се треба супротставити. Постоје Уједињене нације, то је већ нешто друго. Постоји Европска Унија, постоји НАТО пакт, неки Европски парламент, ОЕБС итд. То је већ нешто друго. Е, сада није тачно, чак ни да је, да не кажем Уједињене нације, није тачно ни да је НАТО пакт против Срба. Хоћу да илустријем то како нам се подмеће. Поддржавам све ставове странке Грка и и официјелног грчког руководства, али Грчка је чланица НАТО пакта. Али, ништа не подржавам што је рекао господин Холбрук.

Једни и други су из НАТО пакта. Према томе тај трик са Међународном заједницом је једноставно нешто што морамо разумети да је трик да нас се превари. Као, морати пасти на колена, читав свет је против вас. Није тачно. Није свет против нас, а да не кажем да неке велике земље нису чак ни декларативно, Кина, Грчку сам већ поменуо, па и врло важне политичке снаге у Италији, Енглеској, Француској итд. Врло важне политичке снаге и у Америци, у САД има таквих снага. Дакле, то је та ствар.

Друга је ствар што Уједињене нације преко буџета контролушу САД па намећу своје принципе, што је главнина НАТО снага америчке снаге, па диктирају. Што су најважнији ставови Европске Уније ставови Немачке, зато што одржава ту линију, најјача је тренутно економска сила у Европи, па онда то поприма тај облик.

То је већ једна друга тема, али у сваком случају они који намећу тим неким организацијама из Европске Уније, НАТО пакта, Уједињених нација своје ставове они су најприсутнији у Републици Српској и у Босни и Херцеговини, на Балкану у целини. Они су се инсталирали преко војних снага, преко контроле других асоцијација, изборних процедура, контроле и бројања гласова,

подршке овим или оним политичким снагама, па онда да будем и врло конкретан, оно што је амерички и немачки став наметнуто је као став Међународне заједнице, а очигледно њима одговара дуг и са наше стране неконтролисани остатак у Републици Српској, у Босни и Херцеговини, на Балкану у целини, ради њих и њихових неких даљих планова, њиховог већ вековног продора ка истоку, и то је сада једна ситуација. И због тога је сада моја прогноза да ће њихов остатак или опстатак на овим просторима трајати онолико колико траје наша неслога и слуганство, дело српског народа у таквој једној фарси.

Индикатор губитка суверенитета

Водитељ: Српска радикална странка сигурно се залаже увек за слогу српског народа. Да вас питам, господине Поплашен, недавно се велика паника дигла у српском народу поводом дешавања у Народној скупштини. Наиме, смењен је председник, ви сте такође смењени, на ваше место је постављен господин Сафет Бићо. Да ли сте ви лично повређени и шта мислите о томе?

Проф. др Поплашен: Нисам лично повређен, нисам то, читаву ствар нисам ни доживео као личну увреду, него као много тежу увреду. Уврела је националне природе.

Што се тиче смене председника и потпредседника једне скупштине, па и Народне скупштине Републике Српске, то само по себи не представља неки значајан догађај. Није то реткост, штавише то је прилично често у парламентима у другим земљама, из ових и из оних разлога се то деси. То је напросто смена људи који седе, гледају и организују рад скупштине и они се преместе доле, и није то неки суштински догађај који би требало да плаши, да концентрише политичку пажњу једног народа. Међутим, он је индикатор нечега другог, у томе је проблем.

Индикатор је губитка суверенитета Републике Српске у надлежностима које има Народна скупштина Републике Српске, а иза тога и унутар тога и Влада и државни органи. У чему се састоји читав тај поступак? Обично се, то се изговорило чак и за скупштинском говорницом, народу је јасно да је Влада Републике Српске у јануару ове године у Бијељини изабрана на начин на који је изабрана, насупрот политичкој вољи и политичкој процени и посланика, поред осталог, и Српске радикалне странке. Ми смо били против те Владе зато што смо потпуно били уверени у старту да та Влада не води ничем добром, нити да по мојој оријентацији може донети било шта добро.

Но, новоизабрана, легитимна на начин, легалитет је потврђен на другој седници, добила је 42 од 83 посланика, и то је нешто што се, на крају сваке дискусије постоји гласање, оно што изгласа већина посланика по Закону, то је у Скупштини, и ту нема спора. Дакле, ја

не поричем легалитет и легитимитет те Владе, међутим, разуме се, не слажем се са политичким квалификацијама, оријентацијом и начином рада Владе. Читав проблем је у томе што иза те Владе стоји Странка демократске акције, односно коалиција за целовиту и демократску Босну и Херцеговину, у којој је доминантна СДА Алије Изетбеговића.

Програм те странке, оријентација те странке је нешто што је потпуно неспојиво са српским националним интересом и постојањем Срба. Јер они нас, сада имамо најновије трикове, молим вас, читаво време причају како смо агресивни, шовинисти, све оно што говори Холбрук и други, несношљиви, примитивни, историјски превазиђени, и сада нас одједном тако снажно воле да хоће да живе са нама. Одједном постоји излив љубави, ми вас волимо толико, примите нас 10.000 у Теслић, 50.000 у Бања Луку, 30.000 у Добоју и тд. Ми не можемо без вас.

Масакр изборних правила

А ствар се састоји у томе што Срба нема у власти у федерацији тамо у оних 51%, нема ни у парламенту, ни у локалној власти. Него су они тамо, о односима муслимана и Хрвата овог тренутка не говорим, али углавном нема Срба. Видите шта се дешавало са Дрваром и Гламочом итд. То су више карикатуре од нашег учешћа, него ефективно учешће. И сада ових 49% које су под контролом српских власти треба прелити једним новим укусом, а тај се укус састоји у томе што ће ући муслимани у локалну власт, па и у републичку власт. Разуме се да је ОЕСЦ направио један масакр изборних правила, изборних принципа, и да овде примењује нешто што се никада не може применити ни у једној западној земљи, да једна правила важе на локалном нивоу, а потпуно друга на републичком. И онда је смишљено то тако да СДА, тј. коалиција, треба да учествује у руководству Скупштине.

О томе је разговарано у јануару и сада је идеологија или трик социјалиста и Српског народног савеза, они сада причају у микрофон како су радикали и СДС обећали да ће изабрати Сафета Бићу за потпредседника Скупштине. Разговор се састојао у томе да се отвори та могућност, никакво име није помињано, јесу они помињали, али ми смо прећутали. Нисмо било шта потписали. И та процедура промене Устава да се отвори место за трећег потпредседника је стварно покренута и то на законит начин. Српска радикална странка, чим је та процедура покренута, покренула је и друге уставне промене, нас највише занима смањење уставних овлашћења председника Републике. Јер ми имамо такав устав Устав да је Република Српска у ствари монархија, председник Републике има већа овлашћења него цар.

Друга је ствар сада када је то писано, за кога је писано у то не залазимо, али је такво тренутно стање. Српска

радикална странка има програм у коме засутпа скупштински систем, ми смо тражили да се редукују, та овлашћења председника Републике, да се делом пребаци на Скупштину, делом на Владу. Видите, кад нас председник Републике, кад год хоће може распусти читаву Скупштину, а Скупштина не може поставити питање поверења председника. Председник Републике без Скупштине може потписати документ којим нестaje Република Српска. То је једна врло необична ситуација. Али је она потребна некима да би преко једног човека контролисали читаву Републику Српску.

Замислимо, претпоставимо једну ситуацију у којој председник Републике, без обзира ко је, могао да буде сенилан, престар, да буде с времена на време дрoгиран и да са њиме неко управља, да га контролише. Значи, преко те једне личности, и због тога смо ми тражили редукацију, промену и тог дела. Међутим, то није прошло. Ми смо онда рекли, ако не дозвољавате да ово прође, не можемо ни ми прихватити промену да се бира трећи потпредседник. То је нешто што је сасвим разумљиво.

Срби опет веру за вечеру

У вишестраначком систему групе посланика морају да раде по Уставу и закону, и пословнику али унутар тога заступају ставове своје странке. Заступајући ставове своје странке долазе у контакт, дијалог са посланицима других странака и ту се тражи компромис. То је вишестраначје, нема више једног наређивања. Ми смо поступили по Уставу и закону, и сада иде напад на нас, овакви сте, онакви сте, нисте послушали Вестендорпа или Шумахера. Није нас Вестендорп изабрао, у Народну скупштину нас је изабрао народ да заступамо интересе тог народа у складу са оним што смо му говорили. Ми тако радимо. Е, сада нигде нам неће Вестендорф и Шумахер рећи да су они мене сменили и господина Калинића. Него су то урадили посланици као посланичка већина, то је тачно.

Господин Вестендорп је написао оштро писмо у овом тону, али на нашу несрећу међу Србима и српским посланицима нашли су се људи који су у сваком тренутку спремни да послушају такве инструкције. Одмах се западне земље и њихови представници Вестендорп, Шумахер, Клајн итд. извлаче из таквих, они ће рећи, не стојимо ми иза тога него стоје посланици. Али проблем је у томе што се нађу посланици који увек ураде више него што газде од њих траже. Онда ми имамо једну ситуацију у којој не можемо направити српски блок зато што се један број посланика, мислим на посланике Српског народног савеза, Социјалдемократске акције и социјалисте понашају квислиншки.

Изабрана је квислиншка Влада, да би квислиншка Влада, тј. Влада која ради за друге а не за Републику Српску, опстала, мора имати подршку СДА тј.

Алије Изетбеговића. Ако ради српски одустаће од подршке Алије Изетбеговића, тј. СДА. Да Алија не би одустао од подршке, мора се афирмисати господин Бићо и СДА, као потпредседник Народне скупштине Републике Српске. Ја не оспоравам да је то легално, то је јасно, за то је гласало 42 посланика и то је легално. Али, крајња консеквенца тога јесте дакле, српски посланици су одлучили да је господин Сафет Бићо, носилац златног љиљана, бољи чувар Устава и закона Републике Српске него Никола Поплашен из Српске радикалне странке.

О себи нећу да говорим, треба други да суде, али то је одлука наших посланика. Јер не може се, није Народна скупштина Републике Српске, није заједнички орган као онај у Сарајеву, па да СДА има своје представнике и да се усаглашавамо. Него је то орган народа ове

предлог може се покренути процедура итд.

Ми смо тражили образложени предлог. Предлог је постојао, али није образложен. Морају постојати уставни и законски разлози због којих се тражи смена, чим постоје, немам ја ништа против те смене. То је у извесном смислу и противзаконита смена, иако је она у крајњој линији легална, јер је гласало 42 посланика.

Скупштина за поткусуривање

Водитељ: Ми ћемо поново позвати наше гледаоце да се јаве ако имају питања за господина Поплашена, а свој једног од питања. Да ли ћете као будући председник Републике Српске и ви прибегавати пракси распуштања Народне скупштине, ако вам не би одговарале њене одлуке? Уз искрено поштовање госпо-

се итд. Све као што је Закон предвидео. Оно што треба урадити у Скупштини, без обзира ко имао већину, јесте да шеф државе мора покушати наћи сагласност, односно хармоничан тип деловања посланичке већине пре свега из Републике Српске. За нас би било решење Влада националног јединства. Дакле, неће бити добра за никога од нас, ни за Републику Српску, уколико у септембру и октобру дођемо у ситуацију да се формира Влада уз помоћ Странке демократске акције, са њеним гласовима.

Шта значи, сада одбацити 39 посланика, помози Алија, и ево, имамо Владу. То је лоша ствар. Дакле, ту се мора уложити напор. Ако се формира, обично се то назива Влада националног јединства, та Влада иза које стоје све највеће, ја не знам ко ће колико имати посланика, то ћемо видети у септембру, али ако стоји већина, ако не сви онда већина српских посланика који су изабрани у Републици Српској, па учествују у тој влади, ја сам сигуран да можемо обезбедити релативно хармоничан рад те скупштине.

Можемо обезбедити подршку Влади и конструктиван рад посланика у смислу да сваки законски пројекат, сваки предлог који на Скупштини буде жестоко критикован у трагању за бољим и потпунијим решењем. То је оно, то је тренутак у коме председник Републике пре конституисања скупштине и конституисање Владе мора уложити напор.

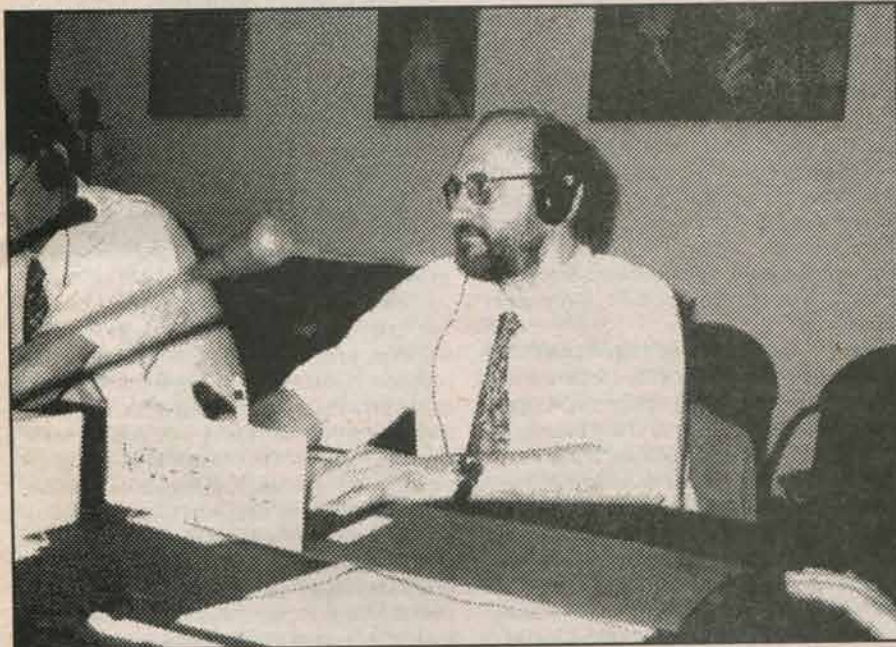
Што се тиче распуштања Скупштине, не верујем да ће до тога доћи, то би била овако једна црна птица ако би до тога морало да дође до распуштања Скупштине, то би наговештавало бојим се да би такав чин поново наговештавао пушке, топове, авионе итд. У сваком случају то не би било добро.

Белосветски законодавци

Водитељ: Једна од водећих тема међу многим становницима, не само града Теслића, већ и широм Републике Српске, сигурно је и Нацрт закона о престанку важења Закона о напуштеној имовини. Када би се тај Закон усвојио, претпоставимо да би многи Срби који су избегли на простор Републике Српске остали без крова над главом.

Проф. др Поплашен: Не само тај Закон, има доста подручја живота и доста закона који по дејтонском мировном споразуму имају одређеност ентитета. И овај проблем о којем ви питате јесте надлежност ентитета. Оно што мени смета у овом тренутку, као народном посланику јесте да основну оријентацију тог Закона креира неко други или неко трећи, а не српски посланици у Народној скупштини. Ми то морамо да решимо на најповољнији могући начин како одговара Републици Српској, не знам зашто то не би одговарало и некоме другом.

Што се тиче Српске радикалне странке ми ту имамо у виду, само принцип, односно померање, него и дејтонски

Активан и ван граница Републике Српске проф. др Поплашен на Семинару о помирењу у Будимпешти јуна ове године

Републике Српске, пре свега, Срба. Закључак је ово, господин Бићо је бољи Србин, боље поштује Устав и закон него ја, или Каленић итд.

То је та консеквенца на коју сам хтео да упозорим. Мада се сада причају приче друге врсте, потпуно неубедљиво, неаргументовано и од онога што ћете чути од социјалиста углавном не стоји ништа, нема чињеница. Сада они кажу, ми смо опструирали рад Скупштине, и онда изађу за микрофон и на Шестој седници оптуже мене да сам опструирао рад пете седнице, а ја нисам ни био на тој седници, него сам био на операцији у Београду. Они су заборавили да уопште нисам ни присуствовао тој седници.

Ми смо инсистирали, пет шест сати је трајало наше инсистирање да по пословнику немају разлога да траже нашу смену. Ниједан разлог нису могли навести. Ми смо тражили да наведу разлоге зато што пословник то тражи, у одредбама пословника пише, уз образложени

дина Поплашена и Српске радикалне странке искрено жели победу на изборима, Васиљевић.

Проф. др Поплашен: Распуштање Народне скупштине је један од најгорих, најмучнијих, најтежих потеза којем прибегава један шеф државе. У распуштање Скупштине се улази само у крајњој нужди. Када постоје врло озбиљни разлози, па чак и у нашем Уставу пише, уз консултације председника Владе и председника скупштине итд. Оно претходно распуштање Скупштине је противуставно, пре свега, мислим на одлуку Уставног суда. Друга је ствар да ли су постојали морални разлози или неки други разлози, никакав разлог није, то је једна бесмислица, када се каже, држава је пуна криминала, распустићу Скупштину.

Треба ваљда решити проблем криминала, Скупштина нека ради свој посао. У Скупштини, ако има криминалаца одузме се мандат посланицима па се хат-

споразум који, када је реч о материји која је блиска проблему који регулише Закон о напуштеној имовини помиње врло прецизно, не само повратак избеглица, него замене имовине и продају имовине по одређеним критеријумима. Не можемо да ми признамо само први принцип повратак избеглица на своја огњишта, без могућности замене имовине, без могућности продаје имовине по њиховој реалној, односно тржишној вредности.

Једноставно, то не може да функционише. И због тога у Закону, онако како је предлажен Закон о напуштеној имовини, ми видимо пре свега напад на Србе. На Србе који су из ових или оних разлога, углавном присиљени, протерани, побегли пред пушком и ножем, напали се у некој ситуацији коју нису изазвали. У Дејтонском мировном споразуму чак пише да се нико не може истерати на улицу, него мора да буде тај проблем решен. Према томе, једноставно усвајање тог закона, без обзира на вику, је нешто што треба да донесе ново понижавање, ново обарање достојанства, нове прогоне, нову конфузију, бесмисао итд у српски народ и ми не можемо, посланици Српске радикалне странке никада иза онаквог предлога, никада не могу стајати. Не можемо чак ни начелно усвојити тај закон. Јер он у кључним одредбама није прихватљив. Ту треба имати у виду и неке друге елементе, знате.

Сада је Закон о напуштеној имовини, па иде мултитехничка коалиција, па иде неки нови прописи, итд што другим речима значи, сада ће за два месеца један Србин и један Хрват, Србин оне врсте кога сам описао, један муслиман доћи, па ће истерати некога на улицу. То је потпуно неприхватљиво. Дакле, читава серија проблема јесте што се разарају надлежности Републике Српске против Дејтонског мировног споразума, што потписују госпођа Плавшић и премијер Додик.

То се односи на информисање. Видите он треба да уведе против Дејтона мултитехничку коалицију, усваја овај закон јер сада контролишу једно и друго, и онда сада на државној телевизију која опет није српска, објасни како је то тражила Америка, како је то прихватила, како смо ми агресори, националисти, треба се ослободити екстремиста итд. Не можемо другачије, један пакет наше пропасти заокружио је у прављењу идеолошке форме коју прављају пред читавим светом.

Условно, то сте прочитали у великим медијима, и да се обезбеди оваква слика о Србима каква је прављена протеклих година. Дакле, све је то чист фалсификат, није у складу са међународним правом, није у складу са Дејтонским мировним споразумом, са међународним нормама, историјским и политичким достојанством српског народа и сигурно ће Српска радикална странка бити против тога. А ја верујем, скоро сам сигуран, Српска демократска странка, сигуран сам и многи, многи други.

И у септембру врећа из Беча

Водитељ: Предлажем да се у наставку осврнемо на предстојеће септембарске изборе. Рекли смо, ви сте кандидат за председника испред Српске радикалне странке и Српске демократске странке.

Реално, која су ваша очекивања?

Проф. др Поплашен: Видите, ми се, Република Српска, у складу са оним што сам причао, налази се у ситуацији да мора одржати изборе по правилима ОЕБС-а. И у дејтонском мировном споразуму и у нашем Уставу пише да се ови избори држе по нашем Закону. Дакле, ови избори у септембру по свим тим документима треба да се одрже по пакету Закона који усваја Народна скупштина Републике Српске, парламент федерације, парламентарна скупштина Босне и Херцеговине итд.

Међутим, ми смо то тражили па смо сазвали Скупштину овде у Добоју, и онда су опет посланици Српског народног савеза, социјалисти и независни социјалдемократи, заједно са Алијиним посланицима, гласали опет против Дејтона и против нашег Устава, да се избори одрже по правилима ОЕБС-а. Врло необично, али добро, сада је тако како је. Нисмо успели никако да одбранимо Устав Републике Српске, и избори се одржавају по прилично неповољним правилима.

Опет је маса Срба изопштена из тог права, опет ће вреће, вреће, вреће преко Беча и других градова стизати у Сарајево, непознат број људи ће гласати у федерацији за кандидате на подручју Републике Српске, минималан или никакав број Срба за федерацију. И досадашње прилике показују, пошто коалиција, односно Странка демократске акције нема кандидата за председника Републике Српске, добили су инструкцију да гласају за Биљану Плавшић.

А шта ће им бољи када она добро обавља тај посао, и онда у старту она има неколико стотина хиљада гласова. Ја сада треба да добијем најмање 80% српских гласова да бих прошао. Ја верујем да ћемо и ту баријеру некако успети прескочити. Дакле, ради се о једној врло замршеној ситуацији коју ми само делом можемо да контролишемо, но ми ћемо те изборе морати да признамо и признаћемо их уколико обим фалсификата не буде толики да оспорава политичку вољу. Ја сам сигуран дакле, у фалсификате, али обим фалсификата, ако не буде толики да одређује политичку будућност Републике Српске, ми ћемо те резултате избора признати.

Неки фалсификат који је толерантан, толерантан у смислу да не одређује кључне ствари у политици, бићемо присиљени да прихватимо. Ми ћемо покушати да имамо контролу на свим бирачким местима где год је то могуће и са другим странкама. И ми би смо били презадовољни уколико би гласови били пребројани онако као што је гласао народ без обзира како ће гласати. Да народна во-

ља дође до изражаја. А не као прошли пут, знате, прошли пут су мени јавили контролори из моје странке, да дођу у Сарајево гласови па онај шпил из Беча што је дошао по 200 гласачких листића, компјутер, како је гласао за неке кандидате није ни одлепно оне листиће, а како ли да су гласачи гласали. То су хиљаде и хиљаде, необична ствар. Па онда на изборима пре три године, као и прошле године, два пута мањи број гласача за исти број посланика, 18-18 који долазе из федерације. Дакле, ради се о маси једној необичних ствари, али ето, дакле, да контролишемо оно што се збива у Републици Српској био бих задовољан.

Заједно смо јачи

Водитељ: Који су главни разлози што сте у коалицији са Српском демократском странком и како ви коментаришете остале коалиције?

Проф. др Поплашен: Наша је процена да на врху републике не може победити ни један кандидат уколико само једна странка стоји, може он имати релативну већину, али ако у блоку иде више странака против њега, могућност победе је врло мала или никаква. Јер избори су такви да нема другог круга. Логично би било да два кандидата са највећим бројем гласова, уколико нико није прешао 50% иде у следећи круг и сучељавање, па како се народ одлучи.

Међутим, то не, теоријски гледајући, овде је могуће да неко постане, теоријски, председник Републике са једним гласом. Ако је четири кандидата, а за три нико не гласа, а за једног кандидата гласа само један човек, тај је постао председник Републике. Хоћу рећи да са неком минималном разликом од неколико гласова и са малим процентом изласка, то је прилично недемократски и то је разлог због чега смо ценили да је добро да наше гласове на врху Републике удружимо са неком странком. Са киме се можемо удружити? Не можемо са онима који раде на несатанку Републике Српске. Између Српске радикалне странке и Српске демократске странке у протеклим годинама постоји подударност у погледу опене стратегијских циљева.

Српска демократска странка српских земаља се и даље залаже за уједињење српских земаља, за вишестраначки политички систем, за капиталистичке друштвене односе, вишестраначје и парламентаризам, и то су разлози због чега ми видимо да су нам они најближи по политичком гледању на оно што се догађа, и по гледању на политичку будућност српског народа. Ми смо наше примедбе на Српску демократску странку из протеклих година изговорили врло оштро и јасно, и ми од тих примедби не одустајемо. Због тога идемо самостално са листом за Народну скупштину, као и Српска демократска странка, па ћемо видети какво је народно одређење.

А што се тиче других странака, постоји и ту могућност сарадње, нисмо ми

ту искључиви. Можемо ми наћи заједничке програмске елементе, иако највише тих елемената подударних имамо са Српском демократском странком, и са социјалистима, и са социјалдемократима, и са Српским народним савезом, и ту отвореност, па ћемо видети како ће се развијати. Додуше са сваком странком изузев СДА.

Радикали најбољи на све четири стране

Водитељ: На прошлогодњим изборима, уз Српску демократску странку радикали су били најјачи у источном делу Републике Српске, док су у оном западном делу били нешто слабији. Да ли ће се можда, по нашем мишљењу, ове године нешто променити?

Проф. др Поплашен: Хоће, ове године ћемо бити најјачи у источном и западном делу, тј. бићемо најјача странка у Народној скупштини Републике Српске.

Што се тиче прошлогодњих избора, на локалним изборима ми смо били по снази одмах иза Српске демократске странке у читавој републици. Нисмо ми нејачи на локалним изборима били у западном делу. Знате, постоји једна доста устаљена навика код нас, па се каже да је неко јак ако има апсолутну већину. У демократијама са дугогодишњом традицијом, свака странка је јака чим уђе у парламент. То је јака странка. Пазите, сада има 83 странке, односно кандидата који иду на изборе, само неколико ће ући у парламент. С једним или два посланика говори о озбиљности странке, поготово странка која има посланичку групу пет посланика или више, 15 као Српска радикална странка, или СДС која има 24 од укупно 83. Дакле, и у том погледу ми нисмо незадовољни са претходним парламентарним и локалним изборима, сада сам сигуран да ћемо би-

ти јачи. Јер видим да је такво расположење, потрудићемо се да фалсификати не буду преобимни. И у вези са тим питањем сам оптимиста.

Медији спремају пљувања и лажи

Водитељ: Предизборна кампања је већ почела, колико значаја Српска радикална странка придаје томе и, када су у питању медији и наравно, рад општинских одбора на томе?

Проф. др Поплашен: Странка је јака онолико колико је јака на терену међу људима. Ми се трудимо да будемо што присутнији у свакој општини, сваком селу, сваком месном одбору. Прилично радимо на јачању наше структуре наших одбора. Припремамо контролне одборе за изборе. Потпуно смо свесни да без странке у сваком месту, у сваком селу и без чврстог опредељења људи, не само да мисле, да су уверени како треба, него да су спремни да се ангажују око тога, не можемо ући у изборе са амбицијама да будемо најјачи. Бесмислено, то је онда амбиција без покрића.

Што се тиче медија потпуно смо свесни, већ сада се припрема серија лажи, пљувања итд. Јуче, прекјуче су одржани састанци представника ОЕСЦ са странкама на власти, чак су им понуђене паре, знате, неко је добио, странка која има два посланика добила је 155.000 марака, ови остали по 105.000-110.000 итд. А кажу, не финансирају. Додуше то ће им бити исплаћено преко пропагандног материјала, преко материјалних трошкова, али у сваком случају ради се о директној подршци онима који раде у њиховом интересу, а не у интересу српског народа.

Друга њихова офанзива састоји се у серији фалсификата на државној телевизији на којој ми немамо приступ. Чак и када имамо конференцију за штампу

то се исече и прикаже тако да нема никакве везе са оним што ми стварно изговоримо. Имамо приступа, то је тачно, на неким локалним медијима. На неким локалним телевизијама и локалним радијима, и ми се трудимо да користимо то колико можемо да изнесемо наш став. На овим државним немамо. Имамо могућност да користимо нешто и нашу ситуацију, повољнији тренутно су услови наше браће из странке у Србији, па нам помогну у том смислу, штампају нам наш лист "Велика Србија", нешто пропагандног материјала смо већ штампали и настојимо да учинимо доступним, видљивим наше политичко опредељење, наше резултате рада и шта мислимо чинити у будућности. Трудићемо се да доспемо до сваког значајнијег места и да уживо и наши општински функционери, и републички, објасне људима како ценимо политичку ситуацију и како мислимо радити. Та укупна сума активности мора дати резултате.

Бабе и жабе

Водитељ: Вама, као и делу ове партије, сигурно је познато да је у Теслићу, после једномесечне конфузије верификована Скупштина општине. Међутим, одмах након верификације радикали су тражили иступ из извршне власти.

Проф. др Поплашен: Ја сам поменуо два принципа. Гледајте, кад ОЕБС каже, Републичка влада се бира скупштинском већином. То је тачно свугде у свету. Када имате скупштину којој закон предвиђа шта се бира простом већином, од 83 проста већина је 42, а о чему се одлучује с двотрећинском већином, на пример, промена Устава итд.

Тај принцип се, видите у Француској, неко добије 50,3%, као председник француске републике, и оних 0,3% је довољно да се игнорише 49,7%, то је мени разумљиво. Тај принцип је примењен на нивоу Републике. Ми смо рекли, потпуно смо незадовољни том владом премијера Додика, знамо ко је на челу, шта је радио у току рата, шта ради сада и како то успевају маскирати. Али рекли смо одмах да је то легално, зато што иза тога стоји скупштинска већина. Исти принцип смо тражили на нивоу општина.

Исто мора да се примени, не може једном жабе једном бабе, исти принцип, скупштинска већина у свакој скупштини општине треба да изабере локалну власт тј. Извршни одбор, Владу која заступа интересе већине која ју је изабрала. То је та логика. Ми смо одмах инсистирали на том принципу, међутим има доста у ОЕБС-у и ономе што се зове међународна заједница, а став је великих сила, да треба разорити локалну власт зато што су већина патриотске странке, Српска радикална и Српска демократска странка. Па онда су они, када смо ми тражили прије локалних избора да се избрише принцип пропорционалне заступљености у Извршном одбору, јер је то недемократски, онда

Друга странка по броју мандата у републичком парламенту: проф. др Поплашен са групом посланика Српске радикалне странке у Бјељини

је то ОЕСЦ прихватио, ми смо ушли у изборе и завршили. И када су избори завршени они су поново вратили тај принцип.

Дакле, ради се о једном фалсификату који је невероватан. Иза којег може само сила стајати. Ми из истих разлога које сам објаснио, не можемо ни у извршну власт ући у општинама са Странком демократске акције. Странка демократске акције види Србе или са оне стране Дрине, или под земљом, или као људе који су прихватили ислам, исламњаке. Треће варијанте нема, то пише у декларацији Изетбеговића, тога се никада није одрекао.

Не можемо седети, бити у извршној власти са неким, значи, бити у коалицији. Не можемо бити са неким у коалицији, ако немамо ништа што је заједничко са њима. Шта ће наш представник у извршној власти договарати са оним са којим нема ништа заједничко. У истом тренутку да седе да се гађају шољицом за кафу или да повуку ножеве. Нејасно ми је шта уопште могу радити. Рекао сам, са другим странкама можемо наћи неке заједничке принципе. То је проблем. Дакле, то је против свих међународних норми, противно резултатима избора и нефункционално. Воља је наше странке хоћемо ли или нећемо.

И сада шта се десило?

Десило се да су то друге странке прихватиле, не чудим се за ове квислиншке, али ми је врло чудно да је прихватио СДС, али СДС то опет није по мом уверењу, прихватио из принципијелних разлога, него зато што су дуго на власти, па су навикли, свашта су искористили од власти, онда неки људи на локалном нивоу не могу да схвате да ће да изгубе власт. Губитак власти схватају као губитак главе. Вероватно се боје да ће се понешто открити, да ће прилив у буџет бити мањи или не знам ни ја који све проблеми, да су прибегли том принципу. Ми од њега нећемо одустати и свугде где нам се јављају проблеми. Видите, има и код нас као и у другим странкама ту и тамо неких проблема.

Неки људи су схватили странку као могућност да уђу у власт, и реше себи стан, породици, швалерки не знам ни ја коме, запослење, и онда су искористили странку да би остали у извршној власти. Међутим, ми са тиме рашчишћавамо, како бих рекао, на прву лопту. И онда постаје видљиво, знате, ми некога избацимо, он се до јуче клео у нас, сада у микрофон прича, е, већ годину дана ја сам говорио то и то, не ваља, шта је суштина, као онај Вујичић из Вишеграда, договорио са Доликом да буде директор у Вишеграду, то је суштина. Дакле, нема принципијелних.

Смене пред изборе

Видитељ: Догађаји који су такође ових дана актуелни у нашем граду, наиме из Службе јавне безбедности Теслић суспендовано је 20-так поли-

цајаца, најављује се да ће их бити још суспендовано неколико. Дешавале су се смене у државним предузећима, да ли вам је то познато и како то коментаришете?

Проф. др Поплашени: Што се тиче смена у државним предузећима ја бих морао да знам све слу чајеве да бих могао да имам пун став и да стојим иза њега. Оно што су предузећа од државног интереса тј. надлежност Републичке Владе, смену врши Влада и ја не могу да оспоравам легалитет томе. Не могу да оспоравам легалитет.

Друга је ствар да ли су те смене оправдане или нису. То је сасвим нова прича. Има доброг стручњака, предузеће добро ради, сада неке нове власти овога што ваља смењују и доводе некога ко упропашћава фабрику. То је потпуно промашено. Али не може се рећи да не

Кафице за ново братство и јединство

Многи су остали живи, стотину пута су били у ситуацији да су случајно остали живи, и таквих је јако много у полицији. И ти људи који су стварали Републику Српску из најчистијих патриотских побуда, сада треба да буду отерани због тога што су патриоти. Јер, то се не свиђа будућим партнерима, овима који су у униформи, онима које сам помињао да су трговачки националисти, дакле, ради се о оном другом тренду који сам помињао. Треба избацити наше људе патриоте из полиције, увести неку мултиетничку полицију, неке Србе који свако јутро вичу на све четири стране, који једва чекају да скувају кафу за нови тип братства и јединства, да бисмо имали

Затворити врата овом "дипломати": за Холбрука Срби су агресори и расисти које треба уништити

постоји основа за такву смену. Али по Закону, пазите, може једна скупштина донети закон да уништи властиту државу, или једна Влада, или председник Републике, може се провасти и на законит начин. Закон је само форма која подразумева да се има зрео политички, морални, етички итд. став. То је једна ствар.

А друга ствар, што се тиче овога у полицији. Бојим се, нисам ја против смене у полицији када би се радило о људима који су се бавили криминалом, шверцом па је то утврђено, па се онда ти људи уклоне. Али бојим се да није реч о томе. До онога би дошло чак када би у општину долазили наши људи, па помену да су борци, службеник им шапуће, немој наглас сада причати да си борац, то је сада опасно. Ја се бојим да се смењују људи који су уложили живот, крв, неке делове тела, неки, пазите, ризиковали сто пута, видите, рат је, таква је ситуација да неко погине, неко не погине.

онај увид других етноса у Републику Српску и нестанак Републике Српске.

Због тога је онај принцип који сам поменуо опасан, опасно је да сами пристајемо на разарање оних надлежности у Републици Српској које по Дејтону припадају Републици Српској. А полиција је чиста ствар ентитета, чиста ствар Републике Српске. Није нама потребна никаква сагласност Уније, федерације, ни Босне и Херцеговине, ни ОХЕР, ни тако даље. Нама је важно да имамо полицију која ради свој посао, ја сам за то. Не мора полиција да буде страначки опредељења.

Али мора да буде опредељена да ради по Уставу и закону. Ако ради по Уставу и закону онда су сви грађани равноправни, припадници других националних мањина. Није то спорно. Али припадници других националних мањина морају да поштују Устав и Закон, нема криминала, нема шверца, нема овога, све је то кажњиво. То би морало

да буде принцип, а не принцип да се избацује из полиције неко ко је учествовао у борби, или неко ко неће да скида свет са властите куће, да намешта кућу за муслимана који треба да се врати. Какве везе то има са полицијом. То је, како бих рекао, у програму наше полиције, у овом тренутку унетљана је политика, и то висока државна политика на најружнији начин као инструмент страних сила.

Теслић за пример

Водитељ: Наиме у претходним кампањама Српска радикална странка је истицала да је Теслић једна од шест најразвијенијих и највећих општина у Републици, и чињеница да је једна од највећих туристичких центара, ако не и највећи у Републици. По вама, колико се улаже у саму Општину Теслић и да ли би требало више пажње да се посвети с обзиром да је...

Проф. др Поплашен: Ја се надам да ни ви, ни гледаоци ми нећете замерити ако у том погледу будем само начелан, много конкретнији би требало да буду људи из општине, па и чланови Српске радикалне странке укључујући и председника Извршног одбора који је члан Српске радикалне странке, они знају све податке око тога.

Тачно је да ми сматрамо да је Теслић једна од развијенијих и значајнијих општина у Републици Српској, тако се и односио према Теслићу, мислимо да је учинио много у протеклим годинама и за Републику Српску и да је, што је јако важно, сачувао себе, на овим просторима на начин на који је историјски достојан. Ја са поносом могу да кажем да и ми имамо у Теслићу добар одбор, један од бољих у Републици Српској, ако баш хоћемо, он је имао и одличне резултате на претходним изборима.

Мислим да су у нашем руководству, бар је то оцена републичког руководства странке, угледни људи који добро обављају свој професионални посао. Колико је мени познато, добар професионалац и угледан стручњак је господин др Каламанда и господин Маркочевић, као први људи наше странке. А уз то, то су људи који немају разлога за стид било које врсте и који са собом носе национално и патриотско опредељење, искрени су да раде у општем просперитету. Нити се ради о шовинистима, нити о искључивим људима. То су људи који су spremни на политичке компромисе. Наравно, без битног пропуса за српске националне интересе.

Измисљена категоризација Срба

Водитељ: Ево, једно питање, госпођа из Теслића, припадник Социјалистичке партије Републике Српске моли господина Поплашену да појасни категоризацију Срба, како сте се изразили можда тамо на самом почетку нашег разговора.

Проф. др Поплашен: Не правим ја никакву категоризацију Срба, никада је нисам правео. То је новина да правим категоризацију Срба. Нема те врсте категоризације. Постоје Срби који имају ово или оно политичко и идеолошко уверење. Ја сам причао о различитим политичким и идеолошким уверењима, а не о категоризацији Срба.

На крају крајева, у питању су људи који су, поред осталог, и Срби, и имају неко политичко опредељење. Ми у овом тренутку расправљамо о људима за које нам је важан атрибут да су Срби. Јер, предмет неке деструкције су људи који су Срби, а ту деструкцију свесно или несвесно подржава једна политичка или идеолошка оријентација. То је проблем. А друга политичка, односно идеолошка оријентација настоји блокирати и спречити ту деструкцију.

О томе је било речи, а иначе није мој приступ да категорисамо Србе на праве Србе, несрбе итд. То је нешто што се иначе приписује Српској радикалној странци. Знате, као што се нама иначе приписује нешто од наших политичких противника да смо за рат, за разарање, за деструкцију итд. Ми смо се у старту залагали за мир. Може неко рећи, ха-ха, то није ново.

Нека нађе где смо се залагали за рат, 1990. и 1991. године смо се залагали за мир, не за рат. С тим што смо рекли да би српска војска морала да изађе на оне границе које смо ми описали, то би довело мир. Зашто се нисмо могли растаћи по моделу Чеха и Словака, зашто је морало да дође до крвопролића. Ми се на Косову тренутно залажемо за мир, за мирно решење. Али пазите, то не значи да се ми залажемо да на миран начин изгубимо Косово. Него да на миран начин Косово остане у Србији. Према томе постоји читав низ флоскула, измишљених, идеолошких, које се приписују Српској радикалној странци да би се она елиминисала као политичка странка, као политички противник.

Чуј, категоризација Срба као људи, сада је требало да говорим о србима који имају велике уши, или ноге, да је то једна врста за разлику од других. Нема говора да је то наш став, ни мој став, било када био.

Први кораци демократије

Водитељ: Поменули сте питање Косова и Метохије. Вас као лидера странке у Републици Српској питаћемо како коментаришете то да су радикали у Југославији, односно у Србији, у коалицији са социјалистима. А овде у Републици Српској сте жестоки противници?

Проф. др Поплашен: Да. У Србији је ситуација можда треба мало, сви да се концентришемо на чињеницу да је на овим просторима тек почео да живи вишестраначки систем, дуго смо ми имали период једног монопола и одсуство искуства вишестраначког поли-

тичког система, створило је навиком да се по неким матрицама читави проблеми гледају и да се људи, као ова категоризација Срба, деле на пријатеље и непријатеље.

Пазите, пријатељ-непријатељ, црно-бело, то је тоталитичка теорија Карла Шмита која претходи фашизму. То није, Српска радикална странка не заступа те фашистичке и расистичке ставове. Ми смо у том погледу врло јасни, ми смо благо десна странка либералне оријентације и све консеквенце повлачимо из тога. Дакле, дошли смо у једну нову ситуацију када морамо наћи на вишестраначје.

Свака странка је легална и легитимна која се региструје у једној држави, а она добија регистрацију ако јој није програм такав да ради на разарању државе у којој се региструје. Ако неко има у Србији, у Републици Српској, програм да треба да уништи ту државу на насилан, противустанан и противзаконит начин, она не би смела да буде регистрована. Ако није регистрована, не може учествовати у изборима. Дакле, ако је регистрована морамо је узети као партнера. Она је партнер у оној мери у којој добије поверење народа. Када имате вишестраначје као систем, све се верификује политичком вољом народа, тј. изборима, нема другог начина.

Али нема без изборне воље, не може да се дође до било каквог резултата. И која је ситуација у Србији? Као што је у Републици Српској Народна скупштина са 83 посланика, па је посланичка већина 42, у Србији је 250, па је посланичка већина 126. Српска радикална странка није на изборима добила 126 посланика, тј. није добила посланичку већину. Добили смо 82 посланика, социјалисти су неким триковима, да о њима не причам, успели да изброје 85 посланика, дакле, три посланика више него Српска радикална странка, с тим што је следећи, трећи партнер по снази Вук Драшковић са 39 посланика.

Национални интереси у првом плану

Ми смо покушали у Србији да разговарамо са свим посланичким групама да дођемо до оних 126, па да разговарамо, поред осталог, са Вуком Драшковићем. Али са Вуком се једно договоримо ујутру, он увече промени мишљење. Договори се увече, он ноћу оде у америчку амбасаду, па ујутру промени мишљење. Шта је ту разлог, да ли је супруга, да ли је овај кокаин што користи, или нешто друго, ја не знам. Али углавном, немате озбиљног човека, немате партнера са киме можете ишта договорити. И шта је преостало.

Преостало нам је да изађемо на телевизију и наљутимо се на грађане Србије и кажемо, ко вас шиша, нисте нам дали 126, враћамо вам 82 мандата, нећемо да учествујемо у раду. То би изазвало кризу у Србији. По свим шаво-

вима криза би се продубила, вероватан је грађански рат, вероватан је губитак Косова унутар те кризе, пад стандарда, пад производње итд. Међусобне врло оштре конфронтације. Који је следећи начин, пазите, Српска радикална странка није странка која је ушла у читав процес да би добила неке министарске фотелје итд. Него да би испунила, ми се боримо за власт, али власт нам треба да би реализовали наше програмске циљеве, не ради неке личне користи. Ако хоћемо и због части и угледа и историјске и моралне одговорности.

Преостало нам је да покушамо компромис са социјалистима да не би дошло до овог о чему причам. И шта смо тражили од социјалиста? Тражили смо да се одбрани Косово, ја не знам како би било да ми нисмо у Влади, да будем искрен, далеко оне године које су иза нас. Шта је све потписано и обехано, па није урађено, од Републике Српске Крајине до Републике Српске итд. Друго, да се жестоко крене у процес приватизације то је услов општег просперитета.

И треће, да се разграничава са криминалом. Господин Марјановић као мандатар је прихватио наше принципе. Он их је изложио приликом инаугурације на седници Народне скупштине Републике Србије. Други наш захтев је био да имамо број чланова Владе пропорционалан броју посланика, и то је прихваћено, од 34 места ми имамо 15. Имамо нешто мање од половине Владе, пропорционално од 82, тамо је 85, плус 15 ЈУЛ итд. Ти принципи су испоштовани.

Ми ћемо инсистирати на њима уколико они буду доведени у питање, ми нећемо имати разлога за останак у Влади Србије. Него ћемо наћи начина да народу представимо шта рале наши партнери и зашто морамо изаћи из Владе. Дакле, ми ценимо да смо ушли у један продуктиван компромис, компромис који је у интересу Србије, Југославије и наших бирача, а сваки други потез био би потез који доводи до унутрашње конфронтације.

Морам да подсетим, ми смо се договорили, ја можда нешто мало бивам и некоректан, када смо ушли у Владу Србије, то је део компромиса, да кажем оно што је било не заборавимо, него, немојмо поминати, него решавајмо проблеме који су испред нас.

Али, ето за тренутак да направимо ескурзију. Нисам ја сигуран, заправо сигуран сам у обрнуто, на оном гласању када је за противкандидата да га и не помињем господину Шешељу избројано 50% и нешто, да резултат није другачији. Јер смо ми утврдили фалсификате на Косову и Метохији.

Другим речима, скоро сам сигуран да је господин Шешељ био у ситуацији да би он требало да буде председник Републике Србије. Ми смо искористили методе жаљења суду, утврдили фалсификате, сведоке, све што је требало по Закону, али шта би било, ми смо могли известити људе на улици, не само наше

чланове, него и велики број присталица, онда би било крвопролиће. Сада ми треба да користимо Србе у Србији, грађане Србије да учествују у међусобном крвопролићу да би господин Шешељ, иако је то легитимно, седео на месту председника Републике. Нема фотелје која може бити мотив да се организује унутарсрпско крвопролиће. И то нам је принцип био и у Републици Српској, никад ми нисмо учинили ништа да се супротставимо легалној власти.

Ми смо 1992. године рекли, СДС је легална власт, подржаћемо је. И нападали оно што не ваља у СДС-у, а нисмо никада оспоравали да Скупштина није легитимна, да Влада није легитимна, да председник Републике итд. На стојали смо да ствар поправимо, не да изазивамо међусобне конфронтације. Попут оних организованих сукоба са полицијом који умало нису довели до прскања Републике Српске.

Политички тероризам Ричарда Холбрука

Водитељ: Да ли сте мишљења да ће можда криза на Косову ускоро да се реши?

Проф. др Поплашена: Нисам сигуран да ће ускоро да се реши, у сваком случају, она је део ширих токова који нису само европски него много, много шири од тога. Оно што је сасвим видљиво јесте да је тај један налет суровости и ароганције која долази преко океана, а можда ће то илустровати Холбрукове речи које сам поменуо да су Срби националисти, шовинисти, расисти, да их треба уништити, да је то мало приземљено. Знате, сада је већ много гласнији став, да чак и амерички, да Косово треба решити на начин аутономије.

Видите, није то сада нека новина, што се тиче Српске радикалне странке ми смо аутономију Косова писали 1992, 1993. године као начин решавања косовског проблема. Нема другог начина. Давно смо ми говорили, сада ће испасти то није накнадно, ја могу да подвучем наш програм од пре четири године и тамо фино пише, ми смо чак тражили, и сада то још увек није реално, да Шингари морају имати аутономију што се тиче образовања у целини. Нека имају свој универзитет на албанском језику, шта је то спорно.

У информисању и у свим не могу имати државно политичку аутономију, сваки други облик могу имати. Ако организују свој факултет и они га финансирају, ко им брани нека преплаве Косово са албанским универзитетима. Друга је ствар ко ће то финансирати. Не може република Србија финансирати институције у којима она нема утицаја. То је бесмислица. То нема нигде у свету. Свугде у свету, где постоји принцип власништва, зна се да власник диригује фирмом, предузећем итд. Ако је факултет, односно универзитет државни, држава мора бити, оно што Шингари организују, нека они деле дипломе,

штанују за 50 долара са два предмета, деле докторате, е, сада друга је ствар ко ће им то признати. Могу ли са тим дипломама, докторатима радити негде друго изузев Косова, ако се потруде можда ће и радити, ако направе добар универзитет, шта смета.

Шта смета, Албанци направе Медицински факултет или било који други на албанском језику, финансирају и имају добре стручњаке, добро дошли свугде. Али ако се ради о фалсификатима, то ће тржишни услови брзо показати. И у другим областима, нека причају на радију и телевизији шта год хоће ако они финансирају, што год желе нека причају, али не смеју организовати разарање државе. Мислим да не могу средствима информисања позивати људе на насиље против војске, полиције.

То су општи принципи, на узимање пушке да би се убијали припадници друге вере, нације итд. Да организују да би се нападале продавнице, банке итд. То је нешто што се подразумева да се не може, а све друго могу. Дакле, та аутономија је нешто што се подразумева, што смо се ми давно залагали изузев државно-политичке аутономије. Косово је у оквиру Србије и мора се тако третирати.

И сада да будем још директнији у вези са вашим питањем, овакав принципјелан однос већ је прилично видљив многим. Он је видљив и руском руководству, и кинеском, италијанском, да не причам даље, и кажу и Американци да се мора Косово решити у оквиру аутономије, да не подржавају сепаратистичке снаге. Они неки су се затрчали знате, па оду па приме команданте тзв. Ослободилачке војске Косова да са њима разговарају, па чак су их поменули као политичке partnere.

Знате шта значи то, да разговарате са терористима, а већина у јужној Калифорнији, 90% су Мексиканци. Нека они дозволе Мексиканцима да се отцепе и прикључе Мексику, ми ћемо Косово. Ево, у Тексасу дижу побуну за аутономију, пуцају, убијају их к'o зечеве. Зашто господин Клинтон не разговара са представницима покрета за аутономију Тексаса? То је нешто, тероризам је нешто што није прихватљиво нигде. И зашто би свугде било третирано то на начин како прописује закон и како се држава брани, изузев ако је реч о Србији.

Према томе, та свест се пробија и ја се надам да неће доћи до ратне експлозије, до конфронтације врло широких размера, него ће ићи у следећим месецима у једно смиривање, ка политичком разрешењу. Мирно решење на бази принципа које сам поменуо је најповољнија варијанта, не само за Србе, него и за Шингаре и читав Балкан у целини.

Оставка Алексе Бухе

Водитељ: С обзиром да смо ту пред крај емисије, гледалац Шербеша поздравља господина Поплашену и моли

да прокоментаришете оставку господина Алексе Бухе на досадашњу функцију?

Проф. др Поплашен: Ја господина Буху знам, ми смо колеге пре рата, давно прије рата предавали смо, додуше он на једном факултету, ја на другом, врло коректне односе смо имали пре и у току рата. Оно што је мени познато јесте да, ми смо имали преговоре са Српском демократском странком која је коалиција на врху итд.

Ти преговори су били коректни, ни у једном тренутку нису довођени у питање, оно што је мени познато јесте да је колега Буха оставку поднео на место, а остао је члан странке. И не пала му на памет да прави другу, и

на четири године, он користи своје статутарано овлашћење. Нема општинских одбора који кажу не слажем се са председником. Ако се не слаже, онда мора преко органа да покрене поступак за смену председника. На ванредни конгрес, па успе, не успе. Ако не успе морамо поштовати, не можемо другачије функционисати. Према томе, оно што ми је познато, СДС је ту поштовао крајње демократску процедуру, верујем да се ту ради о ствари која се иначе дешава у странкама, једни људи долазе, одлазе, неки попусте, заморе се, покаже се и једнима и другима право у неком наредном времену и то ће наредно време показати испред нас.

ћима стоје иза тих врећа, ако буде одлучивао о Републици Српској, неће нико ме бити добро.

Налазимо се у тешком тренутку, под српском контролом нису многи сегменти тренутно у животу у Републици Српској, изборна кампања ће бити општра, прилично некоректна, пуна, доста фалсификата и пљувања. Али сам сигуран да је то наш народ прозрео и види добро, и да ће наћи право решење у септембру. Не би била добра апстиненција, није добар однос када кажу, сви су исти, нећу да идем на гласање.

Увек постоји нека разлика, не кажем како, али добро је да људи запазе ту разлику која се некада чини врло ма-

За власт поштених људи: и ако околности нису наклоњене српском народу, он ће у септембру пронаћи најбоље решење

остао је шеф клуба посланика. По мом уверењу, по мом виђењу, видите, то је ствар СДС-а, пошто ме је питао лично, ја морам и лично да одговорим. Најкомпетентнији одговор би био одговор из СДС-а, а не из друге странке.

Водитељ: У сваком случају.

Проф. др Поплашен: Моје је виђење да ће то вероватно бити смирење неке страсти, вероватно су у питању неке унутрашње напетости, али оно што је мени познато, они су то решили на начин како предвиђа њихов статут. Имали су тајно гласање о оставци, изабрали новог председника, у више кругова, више кандидата на један потпуно демократски начин. Мислим, на један начин у коме је како бих рекао, демократска процедура. Она би била необична за Српску радикалну странку.

Ми о свему гласамо демократски, али када изгласамо, онда нема више рикверца. Ако је председник изабран

Народ види добро

Водитељ: Господине Поплашен, ми ћемо сигурно имати прилике да, до предстојећих септембарских избора нашим гледаоцима мало више представимо Српску радикалну странку. Да појаснимо шта све значе ови предстојећи избори за будућност Републике Српске, ако смо нешто пропустили, ја вас молим да додате. Ако не, која је ваша порука нашим гледаоцима и слушаоцима српског радија Теслића који се чује тамо далеко?

Проф. др Поплашен: Ја морам да се држим, мислим да није само фраза, да Српска радикална странка ће поштовати опредељење народа и политичку вољу српског народа у Републици Српској. Ми знамо да имамо велики број врећа итд. Морам да кажем да неће бити добро уколико број гласова и људи чији су гласови обележени на листи-

да, у времену нарасте. И да својом политичким ангажманом који се састоји у изласку на изборе покаже своје опредељење, да учинимо оно што се учинити може. Па има још много тога што нам може бити под контролом.

Водитељ: Дакле, толико ове вечери поштовани гледаоци, ми вас поздрављамо. Господине Поплашен, вама хвала што сте издвојили време да наше гледаоце мало боље упознате са тренутним догађајима, да их у ствари упознате са правим стањем, са оним што се дешава. Ми ћемо се свакако сусрести још до предстојећих септембарских избора. Бићете нам увек драг гост.

Желимо вам много среће, успеха и, наравно, здравља у вашем будућем раду. А вама, поштовани гледаоци, хвала на пажњи, и наравно, останите уз нас. Пријатно вече и хвала на пажњи још једном.

ПРЕДИЗБОРНА КАПАЊА У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

ДУГО, ПОЛИТИЧКИ ВРЕЛО ЛЕТО

Разговор са Мирјаном Шаиновић, послаником у Народној Скупштини и носиоцем изборне листе Српске радикалне странке за парламент Републике Српске на предстојећим септембарским изборима

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ако сте мислили да су са нама "Легенде", нису. Ако мислите да ћемо говорити о "Легендама", нећемо. Музичка нумера, песма коју сте чули је избор наше гошће вечерас, а то је госпођа Мирјана Шаиновић, народни посланик у Скупштини. Посланик Српске радикалне странке. Добро вече и добро дошли.

Шаиновић: Добро вече и боље вас нашла.

Водитељ: Да ли смо успели да вас овом нумером адаптирамо?

Шаиновић: Баш сам се опустила и предивна је музика.

Водитељ: "Легенде" ће певати за вас још вечерас.

Шаиновић: Дивно.

Водитељ: А ја да вас питам како сте путовали?

Шаиновић: Хвала, добро је. Врућина је, али тако је свима. Морам се мирити са условима у којима радимо. Ово је вруће лето. Једна серија је била, "Дуго топло лето". Изгледа да је и ово наше исто тако дуго и топло.

Водитељ: Када је лето

Шаиновић: Треба да буде лето, сигурно.

Водитељ: Све у своје време.

Шаиновић: Слажем се.

Водитељ: Наши гледаоци вас знају са скупштинских говорница највише. Знају да сте једна темпераментна жена. Знају да сте Српкиња, али не Српкиња по имену и презимену, него по ставовима и по ономе о чему говорите за говорницом. Али много ствари о вама не знају. Тек сте од скоро на сцени, бар оно што је јавно. Да ја кренем са једним малим уводом. Муж Василије, две кћерке, велике 17 и 18 година

Шаиновић: Управо тако.

Аутобиографија о другима

Водитељ: Па ја вас молим да нешто више о том делу свог живота, породичном, кажете за почетак.

Шаиновић: Зашто да не. Видите, ја сам веома поносна, имам две одрасле кћерке, ви сте веома добро обавеште-

У политици због интереса српског народа: Мирјана Шаиновић, професор, председник Српског просветног и културног друштва "Просвијета", посланик и носилац изборне листе Српске радикалне странке

ни, ја сам то и очекивала од вас. Јелена је старија која је пунољетна, има 18 година, Невена је млађа и има 17 година. То ми је велика помоћ, не само политичка подршка. Јер, да би се човек бавио политиком он мора имати подршку прво своје породице. Јер је политика изузетно озбиљна ствар, одговорна ствар. И не може се тако неформално понашати, а бавити се политиком.

Дакле, имам подршку моје породице. Ја сам их научила да раде све по словима домаће. Ја сам просветни радник. Тако да сам сматрала да деца од малих ногу требају да имају одређене радне навике. И успела сам то код своје деце, пре свега ради њих самих, а онда, наравно, својим родитељима како добро дође када се дође у ситуацију да неко мора да помогне.

Супруг је Василије и могу вам рећи то је предивно име и мало ме је и преварио на то име, право српско име и презиме Шаиновић уз то. Он је Крајишник родом, ја сам мало специфична по мом пореклу. Чини ми се да оно што је најтврђе да се налази у мени и да се то изражава и за скупштинском говорницом.

Рођена сам у Нишу. Ја не кријем године, даме обично крију године, рођена сам 1951. године, мајка је Србијанка, мој отац је пореклом из Книна. Значи, мој дед је из Книнске Крајине, а ви знате, они Срби тамо како су чврсти Срби, а богоми и Србијанцима на југу Србије не фали ништа. Према томе све су предиспозиције биле да се бавим управо националном политиком, да заступам националне интересе мога народа. Ја сам рекла да сам професор, међутим, оно што такође желим да кажем нашим гледаоцима, то је да сам и председник Српског просветног и културног друштва "Просвета". Основали смо га 1991. године, господин Војислав Максимовић је долазио у Добој, пошто је он ожењен из тог краја, Милена је моја добра пријатељица, и врло често су долазили у Добој. Тако да сам основала то друштво и у то време то је било веома тешко.

Можда ми гледаоци неће поверовати, јер данас то изгледа невероватно, у овој епохи сада када се сме помињати национализам. Када се боримо за националне интересе. Али у то време 1991. године ја нисам могла да нађем пет људи да бих основала ово друштво. Једноставно, људи су се бојали онога предзнака српско. Кажу да је то било само тако просветно и културно друштво па ето и некако, а оно српско то је страшно у то време било. Међутим, ја сам успела да формирам то друштво, и оно што је интересантно, то је да су у њега баш ушли националисти. Они су данас сви у Српској радикалној странци, тамо где сам и ја.

Слалом с' једном платом

Водитељ: Реците ми да ли сте морали да скувате ручак за неколико дана колико сте на путу, или ћете када

се вратите, имати све спремно за ваш повратак?

Шаиновић: Имаћу све спремно.

Водитељ: Или морате све да оставите.

Шаиновић: Не морам уопште да оставим ништа осим новца, а живим као и сви што живе, значи, са веома мало новца. Ја и моја породица живимо просечно, са једном платом, пошто тренутно не радим. Била сам председник Извршног одбора Скупштине општине Добој, то је једна велика општина међутим, због улазака бошњака, муслимана у власт, и то оних екстремних муслимана који су нас највише грантирали у току рата, ја сам дала неопозиву оставку.

Тако да тренутно живимо са једном платом, а ви знате какве су те плате просвете и иначе какве су плате и нередовне и мале. Сналазимо се као и сви други, сама шијем гардеробу, то сам и девојке научила. Тако да изгледа да ми имамо веома много и луксузне гардеробе, уствари, све то саме радимо и имамо квалитетно захваљујући томе што смо веште да саме то сашијемо.

Зов српских труба

Водитељ: Госпођо Шаиновић, да ли сте чекали да вам деца одрасту па ушли активно у политику, или је тако стицај околности довео до тога да су кћерке већ велике, а ви активни у политици?

Шаиновић: Видите, ја сам сачекала пар година, 1992. године је господин Никола Поплашен дошао у Добој и вероватно имао у виду мој рад у Српском просветном и културном друштву и распитао се о мени. Тако да ми је понудио да формирамо Српску радикалну странку. Ја сам активно узела учешће и то је било тешко пронаћи праве људе који ће заступати интерес једне такве националне странке.

Ја сам их пронашла, међутим, тада се нисам могла прихватити да водим Општински одбор, јер су девојке биле релативно младе. Јелена је 1980. годиште, Невена је 1981. годиште, а овај рад захтева једну потпуну преданост. Дакле, цела личност мора да учествује у томе, и тек касније од 1995. године сам председник Општинског одбора Српске радикалне странке и председник окружног Добојско-посавског одбора.

Међутим, о политици се увек разговарало у мојој кући, и отац је био дипломирани економиста, дед је био учитељ, тако да се чак и лист "Политика" куповало редовно. Ја сам као мало дете од пар година читала "Политикин забавник", то се моја генерација сећа да је био. Прво је био на оне четри стране великог формата, а касније мало луксузније издање. Дакле, одувек се водило рачуна о прошлости, о садашњости и будућности.

Негде крајем 1991. године ја сам активно почела да размишљам о политици, јер сам видела тежњу сада већ

бивших република југословенских да се отпепа. Значи, почела сам размишљати шта ће бити са нама Србима, и онда видите, дошло је и до формирања политичких странака и ја сам узела учешће у свему томе.

Школству више пажње

Водитељ: Ви сте просветни радник и кажете да вам је деда био учитељ. Ја морам да искористим ову прилику зато што сте ви наш гост да кажем да је и моја прва професија тако просветног радника, учитеља и имам одмах већ другачији однос према вама. Јер чини ми се да они који се одределе у некој раној младости за тај позив морају имати неку специфичну душу и чудан осећај за будућа поколења. Односно велику одговорност за оне који долазе и према којима се они одређују. Шта мислите колико је грешака, ајмо већ кренути о грешкама, у образовном систему учињено у претходном периоду које су нас довеле до ситуације у којој смо се нашли 1990-1991. године?

Шаиновић: Веома много је учињено. Наравно, да сам о томе и раније размишљала, међутим, ви знате како је то било, да је то један диктат био и што се тиче програма, и што се тиче начина обраде наставних јединица. Једноставно се морало тако како се радило.

Међутим, то је промашено било у то време, значи, школство није имало тај значај и ту функцију коју треба да има, велики је значај просвете, велики је значај образовања и васпитања младих људи. Млади људи су у ствари темељ, гарант. Ако су они здрави психофизички онда ће једна држава у којој они буду радили бити иста таква. Значи, много грешака је направљено.

Ја ћу почети рећи, од оног што је било видно, а на шта нисмо могли да утичемо, а то је да нису све породице могле да своју децу дају у предшколске установе. То је веома битно, значи, омогућити да дете постане социјално, да се социјализује, да није размажено, да зна да подели са својим друговима и чоколаду и бомбоне, јер ту се почиње стварати човек. Ту се избија први егоизам ако постоји, а он природно постоји, ви знате као просветни радник, код деце, међутим, мора постојати што мање тог егоизма.

Даље, значи, прво омогућити деци, односно родитељима да своју децу дају у те предшколске установе. Даље, у предшколским установама се није водило рачуна о кадру који је радио. То мора изузетно стручни кадар да буде. Што ви кажете, мора да има специфичну душу не само да буде образован кадар за оно што ради, добри педагози да буду, значи, да имају одређену стручну спрему. Него морају да имају и специфичну душу, сензибилну и да знају да осете децу. Њихову душу, њихова хтења и да знају да виде шта је то у том малом човеку позитивно, а шта је нега-

тивно и да развијају оно што је позитивно.

Значи, ту се ствара основ, ту се ствара прво професионално усмерење чега није било у нашем школству. И то је једна од великих грешака. Ви сте као и ја били сведок и сви наши гледаоци да смо ми имали програме који су били прегломазни, преопширни који су давали једно опште знање, и то је потребно, али не за све врсте занимања. Дакле, ти програми су морали бити много другачији него што су били и морали смо имати установе за професионалну оријентацију. Онда нас се не би дешавало да има много кадрова решимо, административне струке на бироу, а да других струка нема које су непоходне за развој државе. Значи, много се грешило.

Ружење народа

Водитељ: Смем ли да покушам да погодим да је ово о чему сте сада говорили и део програма Српске радикалне странке којој припадате и не само када је реч о предизборној кампањи, него заиста програма на којем се темељи основ ваше странке?

Шаниновић: Управо тако. Видите тај програм је реалан, све ово о чему сам ја говорила то је била наша стварност ми смо видели те грешке, и пошто је читав тим стручних људи правио наш програм, нормално је да су вршили анализу, анализу оног стања какво је било у то време и да су настојали да се избегну све те негативности.

Водитељ: Молим вас, да нашим гледаоцима прокоментаришете садашње настојање представника Међународне заједнице да се усагласе наставни планови и програми два ентитета и три народа, односно, једна овако мало специфична реченица да се из наставних планова и програма у оним предметима избега, искључе, уравнотеже делови који могу да вређају национални осећај, који могу да вређају неке основе народа чији програм представљају? То претпостављам да нико неће да каже да се односи, пре свега, на историју.

Шаниновић: На српски језик и књижевност

Водитељ: Шта мислите о неким новим уједначним наставним плановима и програмима?

Шаниновић: Апсурд је да Међународна заједница инсистира на неким наставним плановима и програмима које треба да савладају наша деца. Значи, зашто Међународна заједница, зашто уносити политику и тамо где политике не треба да буде. Ево, видите, опет се намеће питање, Програм Српске радикалне странке је такав, а повезано је са овим о чему говоримо, да у образовању и васпитању не треба да буде политике. Не треба ни у другим сферама, сегментима живота ја ћу вероватно касније имати прилику да то кажем, али не треба ни овде.

Значи, шта се овде жели да се постигне? Жели се да се постигне једна политика уједначавања, да се вратимо на оно старо. Јер пазите ако је неко националиста на овој страни, а националиста је позитиван појам. Друго су комунисти настојали да развију свест наших Срба да је то нешто што је негативно, да не треба бити националиста и успели су донекле. Срби радо прихватају, наш је такав менталитет, наметнута мишљења. Међутим, националиста је човек који воли свој народ, ако воли свој народ онда не мора да воли друге, али може да их поштује.

Дакле, ако је национализам развијен са једне стране и национализам са друге стране, онда нема вређања националних осећаја. Много се боље разумеју националиста муслимански и националиста српски, него неко трећи који би покушао да њихове односе учини прихватљивим. Ја то тврдим и из искуства, наравно. У тим новим наставним плановима и програмима се настоји да унесе велики део политике односно да и наставни планови и програми буду у функцији садашње политике, садашње Владе, односно садашњег руководства Републике Српске.

А ми знамо, свесни смо да, ево, опет додирујемо политику, она је у свим порама нашег живота, а ми знамо да је то погубна политика за српски народ. Та анационална политика. Имали смо анационалну политику и она нас је управо довела до овога у чему се данас налазимо. Наставни планови и програми воде дакле, ка томе, то је Међународна заједница свесно урадила и то ће вероватно прихватити садашња Влада. Ја немам, нажалост, као народни посланик, увид у те наставне планове и програме, али се бар надам да ће нам Влада презентovati те наставне планове и програме и да ћемо моћи нешто о њима рећи, али знам да се на њима ради. Да су можда чак и готови за наредну школску годину. Да ће бити избачено све оно што ви кажете што вређа национално осећање других народа.

Међутим, ми не правимо те наставне планове и програме за друге народе, ми правимо за нашу децу и ми желимо да развијамо све оно што је позитивно, а наравно, оно што је негативно не долази у обзир.

Историју

учити из уџбеника

Водитељ: То значи, да је време да деца кроз уџбенике кроз школу, а не само кроз причу бака и дека науче српску историју?

Шаниновић: Свакако. Под број један морају српску историју, српску културу.

Водитељ: Да им се не би сваки пут догађало...

Шаниновић: Догађало ово што се нама већ генерацијама догађа. Да више не би било рата, да имају један прави-

лан став, да се не стиде тога ако су националисти. Јер националисти многи су се крили па су славили славе. Значи, мало и страха од режима тадашњег, али онако са некаквим стидом то је кажем био појам који је потпуно погрешно тумачен.

Ми ћемо учинити све ако будемо у могућности да се не донесу као народни посланик говорим, о нама народним посланицима који заступамо интересе свога народа, значи, да се не донесу такви програми. Ако нас неко буде питао.

Водитељ: Критизери који нас гледају рећи ће да је и ово политика. Јесте ли први пут на Палама?

Шаниновић: Нисам први пут на Палама, али сам први пут овде у студију.

Водитељ: Из неких мојих новинарских бележница сазнала сам да волите планину и лети и зими.

Шаниновић: Да.

Несаница пред изборе

Водитељ: Ево прилике за ово лето, Јахорина је ту. Да ли размисљате о неком доласку на мало дуже време, можда искористити ову предизборну кампању па боравити овде са породицом, а радити посао?

Шаниновић: То би било дивно, али за то нема услова. Ја стварно волим планину, поготово ове крајеве, верујте ми да уживам да се одморим у том зеленилу, свежем ваздуху.

Синоћ сам прелепо спавала након дужег времена овако уморна, али сам дивно спавала, међутим, за то нема услова. То сада не долази у обзир у овој кампањи, већ је предизборна кампања увелико, очигледно не долази у обзир. Дакле, ова планина, долазила сам и зимом на планину, не знам када је лепша, верујте ми. Да ли када је лето, када је овако зелено и диван прозрачан ваздух, обасјане планине сунцем, или када је зима, па онако се прекриле оне јеле и борови снегом па као са оних некадашњих разгледница изгледају.

Водитељ: Ви сте једна од ретких жена у политици код Срба уопште. И сада неизбежно је питање, мада, да ваш став није позитиван ви не бисте били ово што јесте, али неизбежно је питање—жена и политика. Да ли смо разбили ту предрасуду у нама да женама није место у политици?

Шаниновић: Видите ја мислим да су наши гледаоци имали прилику да виде ангажовање нас жена, ја о другим не желим да говорим, али о себи имам право да кажем, у скупштинским клупама. Нас је невоља натерала као и све Србе да се бавимо актуелном политиком. Дакле, нисмо ми доконе жене које немају шта да раде код својих кућа, поготово ја која имам широко образовање и васпитана сам да много штошта урадим сама и волим да знам, и радозналост сам духа. Значи, натерала нас је стварност, збиља која је стварно сурова била.

Међутим, у Српској радикалној странци ја имам једнак третман као и моји пријатељи страначки, потпуно једнак. Вама је познато да Српска радикална странка такође постоји и у Србији, да је веома јака, да смо са 15 министара ушли у Владу Србије, од тих 15 министара четири су жене. То довољно говори, дакле, у мојој странци не постоји такав однос, код нас је мерило рад. Дакле, онолико колико човек или жена ради, без обзира на пол, толико и вреди, толико једноставно могу напредовати и имати поверење од других.

Политика филигрански рад

Водитељ: Да ли као жена, пре свега као жена, а потом као политичар имате неки узор?

Шаиновић: Ја немам конкретан узор. Али ја волим да проучавам личности, волим да знам многе детаље и све оно што је позитивно у многим личностима, једноставно волим да знам и онда бирам шта бих могла од тога да присвојим. Ја, опет не испасти субјективно, али стварно не могу да не кажем о Николи Пашићу. Србија у време Николе Пашића је била на изузетно високом нивоу и то политичком и економском.

Он је познат као велики дипломата. Наша дипломатија у то време била је веома цењена по свету. Ја волим дипломатски да наступам. Ја нисам за ону политику на брзину, преко колена, што наш народ каже. Политика је један фи-

ни филигрански мукотрпан рад. Филигран је изузетно цењен, ви знате о накиту, они дубровачки мајстори су се тиме бавили, значи, тражи много стрпљења, много умешности, исто тако и политика, много стрпљења, умешности, много знања. И то широког знања из свих области.

Добар политичар пре свега мора да спутава своје емоције, емоције се не могу спутати, али када се излази на бину за говорницу, нема потребе за тим, треба аргументовано наступати, аргументима доказивати оно што желимо да докажемо. Дакле, прво то. Друго, мора бити добар психолог, мора бити добар педагог, мора познавати материју о којој говори. Мора познавати историју да би могао, поготово ми морамо познавати националне партије, да би могло да се одреди према сваком, па и данашњем времену.

Комплименти Николи Поплашену

Водитељ: Сасвим случајно ваш нови шеф, да тако кажем, у политици зове се такође Никола.

Шаиновић: Да, дивно име. Асоцира на Св. Николу, мој шеф се неће љутити, то је изузетан човек, мислим неће се љутити због овога што кажем асоцира на Св. Николу, можда то изгледа овако као богохуљење али није, Никола Поплашен је изузетан човек, образован, хуманиста велики, велики демократа и ја сам сигурна да га тако ви-

ди сав наш народ без обзира којој политичкој партији припада.

Говорим о народима, а не о народним посланицима политичких партије леве опције, који су гласали да се господин Поплашен смени, да на његово место дође Сафет Бићо, носилац Златног љиљана, највишег одликовања у непријатељској војсци.

Водитељ: Поверење у вас као политичара, у вас као човека и у вас као жену дошло је и са чињеницом да сте носилац посланичке листе Српске радикалне странке за предстојеће изборе.

Шаиновић: Да управо тако, ја сам рекла ја обављам дужност председника општинског одбора Српске радикалне странке у Добоју, дужност председника Добојско-Посавског округа и код нас је странка специфична и по томе, код нас српских радикала, значи, Српске радикалне странке, што те функције не значе никакву привилегију.

Ова моја функција носиоца листе Српске радикалне странке није никаква привилегија, то је једна велика обавеза, једна велика одговорност, као што су и ове функције о којима сам говорила. Значи, то је само појачан темпо рада и одговорност за оно што се ради.

Глумац новог доба

Водитељ: Вратићемо се ономе што сте ви као личност, изван сфере политике, али, пре свега молим режију да пусти инсерт који смо припремили за госпоњу Шаиновић.

Мирјана Шаиновић и др Шешељу шетњи улицама Добоја

Смем ли рећи госпођо Шаиновић да је Кевин Костнер ваш, да тако кажем омиљени, најдражи глумац.

Шаиновић: Зашто да не. Ово је баш било право изненађење, али ја то и очекујем од даме као што сте ви да сте добро обавештени о свему и ви стварно професионално, ово није никакво ласкање, то сам мислила и пре доласка гледајући вас, анализирајући ваше понашање и оно што радите и како радите, да сте ви врло професионални и, ево, видите ово је једно дивно изненађење.

Добро сте обавештени дакле, и о ономе што волим. Чак и "Легенде" и ово сада, да Костнер је изузетан глумац, поред оних класичних глумаца типа Кери Гранта, Аве Гарднер, и остале старе гарде да тако кажем. Са Костнером почиње једна нова епоха, међутим, оно што је специфично, он је врло квалитетан глумац. Међутим, оно што је специфично, то је да га и млади воле, дакле, не само генерација којој ја припадам, не желим да кажем ни ви, јер смо рекли да нећемо о годинама, него чак и омладина га веома пени.

Вероватно због његовог изузетног талента и због различитих жанрова филмова у којима учествује. Баш сте ме обрадовали. Ја у последње време немам много времена да се посветим, а иначе веома радо се одмарам уз музику, и то управо оног типа какву "Легенде" изводе, уз добар филм и уз добру књигу.

Водитељ: Да ли вам се догоди да вас кћерке овако изненаде неким новим именима певача глумаца и да, када почнете да им говорите о оном времену, о глумцима о којима смо сада говорили, Ави Гарднер и Гранту, да за њих то буде опет неко друго изненађење?

Шаиновић: Не видите, омладина прати и оно што се дешавало, то је интересно и поново се тај један стил прошлости враћа. Ви видите и у одевању враћа се романтизам, тако да оне прате и те модерне фризури и остало, то њима ништа није ново, напротив, ви се сећате некада наш часопис "Филмски свет", што је излазило, исто тако као што су се некадашње глумице чешљале, тако се и данашња омладина чешља.

И начин шминке, и одеће дакле, прилагођавају, а то је нормално, мода је тако врти се у круг, ништа се специјално не може измислити. А веома је добро имати тако кћерке које су и брбљиве, уз то воле да комуницирају, комуникативне и онда ми овако у пролазу када нешто радим кажу, е мама донели смо неки филм, 'ајде да видиш. Онда ја уз овај мој посао одлазим па погледам, истина не читав филм, али погледам бар делове.

Водитељ: Уз њихову сарадњу филм буде комплетан.

Шаиновић: Комплетан буде, премда не волим то, баш волим да уживам у ономе што гледам. И да сама посматрам највише у биоскоп волим да идем сама, ако идем у биоскоп.

Филм по избору

Водитељ: Реците ми, ако бисте имали могућности да одете у биоскоп вечерас, који бисте филм изабрали да гледате?

Шаиновић: Видите ја бих волела да погледам "Титаник", нисам успела да га погледам. Кажу да је то одлично филмско дело у сваком погледу, добитник и многих награда. У Добоју се приказивао, али ја због мојих активности не стигнем, али ћу ја себи то задовољство приуштити, донећу касету, па првом слободном приликом ћу да погледам тај филм.

Водитељ: Морам да признам да је ваш одговор за мене био, нећу рећи онај који сам очекивала. Очекивала сам да пожелите да кажете нешто из овог савременог периода. Али сам потајно прижељкивала да се вратите у неку прошлост па да ми кажете тако неки филм.

Шаиновић: На пример, "Прохујало са вихором".

Водитељ: Или, не знам, неки други, добро.

Шаиновић: Или "Др Живаго".

Водитељ: Прича се, штампана нише да се ради реконструкција филма "Прохујало са вихором" и да ћемо стари филм видети у новом руху.

Шаиновић: Да, то је врло интересно, иначе волим да правим поређења, да правим анализе. И када се неки филм снима по основу романа или приповетке, онда је најинтересантије правити паралелу. Дакле, поново прочитам тај роман или приповетку и онда погледам филм, и онда вршим стварно једну критичку анализу, то ме одмара и то ме забавља.

Водитељ: Ко добије више плусева књига или филм?

Шаиновић: Па више књига добије, обавезно се у тој трансформацији губи понешто. Губи се, јер често књига садржи и нешто између редова, оно што у филму нема. Може се атмосфером донекле дочарати, али оно између редова, ко зна да чита између редова, а добра дела углавном се тако читају, дакле, поред оног што је написано има тога много ненаписаног, али опет, то и подразумева и познавање писца да би се тако могло.

Водитељ: И маште

Шаиновић: И машту да би се тако могло читати.

Класика увек модерна

Водитељ: Мало пре сте говорили о модним трендовима. Из овог кратког разговора који ми вечерас водимо ја претпостављам, да закључим да би тобило прејак, да припадате оној врсти жена, оној групи жена које су класичне у свом стилу одевања. Које воле класику, наравно, уз нешто што је тренд и мода. А да је ипак ваш основ једна добра класика.

Шаиновић: Да. Управо тако. Прво што је класика увек модерна, ево ви-

дите поново се враћа класика, поново се враћају костими и то врло лепо изгледа и увек је, кажем, модерно.

Дакле, та једноставност класике је нешто што привлачи. А са друге стране, у класику и романтика спада, та лепршавост. Дакле, дугачке хаљине поново што се носе, широке, женствене, мене то привлачи. Сматрам да ми то и стоји и не само ја него и други то кажу, па онда то тако треба и прихватити. Међутим, у одевању волим такође да се нешто национално испољи. Ја сам знате својевремено имала једну прегачу какве се носе у мом крају на југу Србије, рекла сам да сам родом из Ниша, ја сам ту прегачу видела код многих жена тамо и урадила сам је, извезла.

Ево, сада још да откријем још једну моју особину, још један хоби, а то је да волим да везем, волим да хеклам, волим да платем. Хеклам завесе, исхеклала сам доста тога, тако да понекад уживам, сада немам када да то радим, али једноставно променим и онда мало погледам, то дивно изгледа, ја сам задовољна тим својим радом. Дакле, та прегача је била у оном мом јужноморавском стилу, ја сам њу исплела. Црна је била подлога са великим шумалијским активима, ружама које су се везле јаким боја, жуће и црвене боје, и наравно, да ту долазе кићанке са стране. И ја сам то носила 80-тих година на једну уску црну скуњу, она је мало краћа. Једноставно сам, чак и у разред када предајем.

Моји ученици су били страшно изненађени, јер то није било уобичајено да се ради и онда су почели, углавном су девојке биле у Управној и Економској школи где сам ја предавала српски језик и књижевност, онда су почеле да једноставно пишу сваки дан шта ја то облачим. Како сам ја то спарила боје, иначе имам осећај за боје. Волим боје, знам да их слажем.

Водитељ: Кажу да нешто цртате, сликате, фарбате. али не противнике политике него...

Шаиновић: Не, политичке противнике аргументима дотучем. Наравно, у Скупштини, на трибинама, и овако на медијима, али и сликарство је, знате, ми у породици имамо талента, то звучи мало нескромно али стварно имамо, јер не може се радити без талента. Иначе према уметности имамо према свакој врсти уметности добро певамо и брат и ја, и мајка, отац покојни није добро певао, али је сликао изванредно.

И тај таленат је остао и мени и брату. Значи, осим музике и нас двоје веома добро сликамо. Мајка опет не зна да слика, али дивно пева и свира. Бака има 67 година, да видите како свира "Хајде Јано, хајде душо", па то је страшно. И брат наравно, уз гитару је прати и ми често и запевамо у овим ружним временима, то изгледа све скупа мало лепше у тим условима.

Водитељ: Јесте ли морали целом разреду ваших девојчица цртати цртеже у школи?

Шаиновић: Нисам, имају талента, с тим што Невена има више, а Јована мање, али имају и нормално је да је то породично, да је то наследно. Ја лично волим боје, радим уље на платну и то када стигнем. Ево, то сам радила пре можда једно две године, тада сам имала мало више времена. Последњу дакле, слику сам радила и то је била слика, лик Св. Матеја.

Изванредно је урађен, међутим, радила сам, наравно, то се мора радити по одређеним канонима, по одређеним правилима, тачно постоје та правила и мора постојати књига испред када се ради. Значи, не може се то тек тако радити. Онда сам у шали са неколико свештеника када су то видели, кажу е па нисти ни ти знала да изабереш, барокни стил и то богатство боја, један од најлепших ликова је управо Св. Матеја.

Водитељ: Види ли неко осим ваших најближих, најмилијих, да ли их негде чувате брижљиво, имате ли прилику да то усликамо једног дана.

Шаиновић: Ја немам тога много, а све се надам биће боља времена па ћу ја опет радити оно што волим. Ја волим да се бавим и политиком, али политика не одмара она је заморна, одговорна.

Међутим, ово о чему ми говоримо одмара. Ја се надам да ћу моћи. Само моји пријатељи дакле, они који долазе у мој стан могу то тренутно да виде.

Најважније споредне ствари

Водитељ: Да се задржимо још мало код овога што се, условно речено, зове хоби. Ево, претурили смо, неко каже претурили, морам да кажем да сам и претурила и у међувремену уживала, у светском првенству фудбала. Како ви оцењујете тај протекли месец? А сада следи и светско првенство у кошарки.

Шаиновић: Ја волим спорт, ја ценим изнад свега спорт. Некада сам се у оним младалачким данима и бавила, тренирала сам карате, моја деца немају склоност за спортом. Мени је то жао али их не терам. Нека изаберу оно што воле да раде, битно је да су здраве. Ја сам пратила, али то је веома интересантан начин праћења, вратим се са трибине, журим да стигнем, вратим се. Моји већ прате, онда онако улетим, колики је резултат, шта ради овај, шта ради онај, бучно то пропратим, иначе сам темпераментан навијач "Црвене звезде", одувек сам то била, у Београду сам студирала.

Тамо је страховито ривалство партизановаца и звездаша, тако да смо ми мали рат водили као студенти међусобно. Пратила сам светско првенство, скоро су ме негде питали новинари не знам тачно неком месту, не могу се сетити, шта мислите ко ће да победи на овом светском првенству.

Наравно ја сам ту мало и политички одговор дала, јер нисам баш неки нарочити стручњак за фудбал, па сам рекла уколико буде правде онда ће победити они који боље играју, то је Бра-

зил, уколико буде у питању политика онда ће победити Француска. И видите да сам била у праву.

Водитељ: Јесте ли разочарани игром наше, када кажем наше, мислим југословенске репрезентације?

Шаиновић: Знате, ја увек навијам за њих без обзира како играју, ја тако темпераментно навијам и љутим се уз то, љутим се када не играју како треба. Можда то не би требало, али из жеље да боље играју него што играју. Наравно, да нисам задовољна, али сигурно има много околности које су утицале на то да они играју тако како играју. Ја бих волела да они буду најбољи.

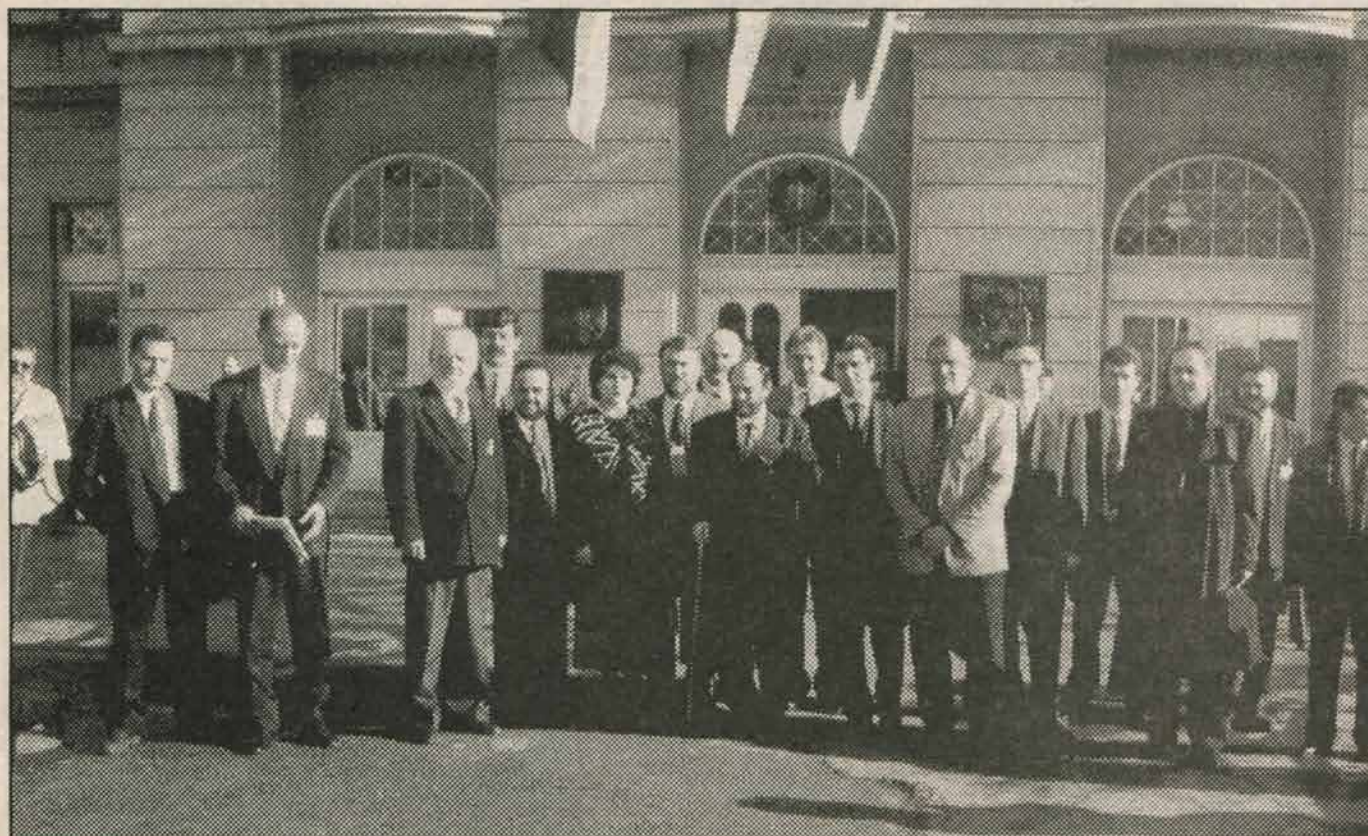
Водитељ: Сада долази ваш период да тако кажем, светско првенство у кошарки. Кошарка је исто тако ваша велика љубав.

Шаиновић: Јесте, од малена волим да пратим кошарку, и ја се налам да ћу имати више времена, настојаћу да имам до тог момента када почињу ти преноси, да могу да пратим јер уживам у томе.

Политика се у све меша

Водитељ: Направићемо, ово се зове, као неки мали ушитник за наше гледаоце, да останемо баш у оној сфери приватности колико то телевизија може да дозволи, књижевник, ваша најбоља књига, најдража књига? Песник, српски књижевници, српско песништво?

Кажете предавали сте и ви сте професор српског језика и књижевности, да ли вам се и тада чинило, морамо да се вратимо, увек ми се чини да смо

Поштовање за председничког кандидата: проф. др Никола Поплашен је изузетан човек, образован, хуманиста и велики демократа и сигурна сам да га тако види сав наш народ, без обзира ко којој политичкој партији припада

једну тему завршили а онда се кроз причу вратимо тој теми, да су српски песници и њихова поезија, и српски класици, српски књижевници уопште били мало у последње време запостављани у наставним плановима и програмима?

Шаиновић: Јесу, видите то је то што се политика меша у све. То је то што не треба политику стављати у васпитање и образовање. Значи, ако је неко квалитетан, ако има све оне квалитете, треба га ставити, ако није, без обзира какви су захтеви политике не треба то радити. Не треба због генерација које уче те песнике и то ће се касније лоше одразити.

Ја као професор књижевности не бих могла из професионалних разлога да издвојим и да кажем искључиво тај и тај песник или тај и тај писац. Ето, рецимо, могу да кажем већину наших гледалаца, већину наших народа замара рецимо, Достојевски, мене одмара. Ја страховито волим да размишљам, то је оно што је специфично, када читам не волим да читам лагану литературу, него тзв. "тежу".

Волим Достојевског, волим све што је добро иначе не бих могла да издвојим, Андрића рецимо, не бих могла да их не поменем и многе друге, Милоша Црњанског, Десанку Максимовић, Бранка Ћопића, Петра Кочића, толико има писаца које треба поменути и управо из тих разлога не бих могла ниједног да издвојим. Дакле, све оно што је квалитетно што је права уметност, што је савршено. Језик и стил Иве Андрића. Ја не знам, ко је проучавао он не може него да се диви томе. Тако савршенство, ја уживам у том савршенству. Јован Дучић, то је изванредан песник, али га не могу самог издвојити знате.

Изванредан по много чему. Он је виртуоз, он је прави уметник у слагању речи, у хармонији, у ономе што наслика, у бојама, у звуковима. Јер књижевност је спој свих уметности, добар књижевник добар писац када напише једно дело, када говори о потоку, тај поток жубори. Ми га чујемо. Када говори о сунцу оно пече. То је добар писац. Значи, волим све оно што је добро у области уметности и кажем, из тих разлога заиста не бих могла да издвојим неког посебно.

Развити навику за књигом

Водитељ: Да ли мислите да ова млада генерација остаје хендикепирана неким непрочитаним књижевним делима, самом чињеницом да то виде преточено на платно, виде као филм, виде као неки серијски материјал, као неку посебну специфичну емисију и тиме остану ускраћени за фантастичан доживљај?

Шаиновић: Свакако. Треба развијати то код младих. Ја прво мје кћерке, знате као и сва деца виде једни од других и онда каже био је филм на телевизији, или била је драма, па само ћу мало прелистати књигу. Е, нећете са-

мо мало прелистати, него ћете лепо сести, па ћемо онда поразговарати о разлици између драме екранизоване, филма и онога што сте прочитале. Мора се читати, други је доживљај када се чита, а други је доживљај када се гледа.

Најбоље би било једно и друго, међутим, млади имају друге преокупације данас и онда им се чини да је то изгубљено. Не знају још вредности књиге без обзира о којој генерацији, значи, старијој или млађој и ми морамо стварати навике код њих, дакле, развити навику за књигом.

Водитељ: Колика је ту улога наравно, родитеља на првом месту, а после школе која треба да развије ту љубав, а не да на неки начин спутава?

Шаиновић: Велика је улога и због тога су битни ови наставни планови и програми. Треба изабрати оно што је неопходно да млади прочитају. И то неопходно им дати, тако обрадити детаљно да они схвате живот који је представљен у тим делима, да схвате животне поруке. А не затрпавати их многим књигама. Свака књига је вредна, међутим, не може се неселективно приступити. Дакле, једна селекција мора постојати и најбоље вредности дати тој деци и радити са њима. Учити их шта је то вредно у свему.

Здравствени билтен

Водитељ: И да нисте у политици, да нисте жена политичар и носилац листе Српске радикалне странке за парламент, за предстојеће септембарске изборе, морала бих да вас питам како ви у овом тренутку видите одређене области сфере живота који је врло битан, о школству смо говорили, нешто сте о свему томе рекли, али да идемо сада даље према здравству.

Шаиновић: Видите, ја ћу опет морати сада и на основу праксе дакле, оно што сви ми доживљавамо у свакодневном животу, а на основу те праксе су рађени програми Српске радикалне странке, дакле, то је спој теорије и праксе, а исто тако и људи који ће сутра, сигурна сам, веома добро, проводити те програме у пракси. Садашње здравство је врло гломазно, слажете се. Прескупо је, распоред тих здравствених установа није добар.

Један човек који живи и селу које је удаљено од града, док дође до лекара може да умре, док су се не укаже та прва здравствена примарна заштита. Значи, у сеоским удаљеним подручјима морале би постојати амбуланте. Видите, ја то повезујем сада са мојом породицом, мој деда, ја сам рекла, је био учитељ у старој Југославији, ви знате да су учитељи постављани декретима.

Значи, и сада би све оно што је добро било у старој Југославији зашто то одбацити, и сада би требало тако да се поступа. Платити лекара, омогућити му услове за рад и њега и медицинске сестре, отворити амбуланту, јер људи морају имати ту основну здрав-

ствену заштиту и то врло ефикасну, оне морају значи, бити близу.

Даље, ја сам сада на путовању и морала сам пуно да причам, осетљиво ми је грло, врућине су, попијем хладан сок, морала сам купити неке лекове у случају упале грла. Ти лекови су изузетно скупи. Људи не могу да их набаве, значи, и ту се мора нешто учинити на тој примарној здравственој заштити. Даље, мора се институција кућног лекара увести.

Ја претпостављам да сте и ви имали свог кућног лекара, ја сам рецимо, имала, он је лечио и мене и брата од почетка, знао је генезу историјат болести породице. Уосталом, када је човек болестан изнервира се и, онако болестан под температуром треба да иде у дом здравља, а овако се окрене телефон, кућни лекар који прати ситуацију је ту, значи, поштеди пацијента, укаже врло брзо и ефикасно, да лекове, смири се то акутно стање. Значи, то је јако добро, та институција, и треба радити на томе.

Осим тога, деца морају имати примат, они морају имати здравствену заштиту бесплатно, труднице такође. Ако желимо поготово наталитет да повећамо. Морају се бесплатно труднице лечити. Али исто тако и стари људи изнад 65 година, морају имати бесплатно здравствену заштиту. Инвалиди, породице погинулих бораца, најалост те категорије је веома много, а немају ту позицију коју би требало да имају с обзиром на оно што су дали за ову државу.

Дакле, дали су своје животе, делове свога тела. Значи, они би требали имати специјалан третман у здравству. Повластине у зависности од инвалидности, помоћ при набавци ортопедских помагала и много тога што тренутно држава није у стању да им да. Значи, јако нам је битно да направимо једну добру, здраву државу. Да онда покушамо да живот учинимо што бољим, што сношљивијим.

Пензионерски дани теку

Водитељ: Ту наравно, спада и једна посебна категорија становника, оних најстаријих, оних који су стојички подносили све ово што се догађало, то је генерација пензионера. Наравно, ова генерација нешто старија од нас наравно, која се спрема за те пензионерске дане, која је вероватно у великој дилеми с обзиром на неки систем пензионог осигурања које смо имали раније и који је, ето, прекопиран сада. Где видите као човек који се сваки дан сусреће с тим, и као члан странке, решење тог врло кључног проблема како пензионер да обезбеди за време свог животног века своју пензију у старости?

Шаиновић: То је врло тешко питање, пензионери су иначе специфична категорија. То су људи који су имали одређене радне навике, ми морамо признати да се некада много више радило. Ја знам моја мајка није излазила из

канцеларије, она је била службеник и то предатни гимназијалац, није излазила из канцеларије до краја радног времена.

Такође и боловање, у то време само месец дана је имала боловања трудничког када је била трудна и са мном и са мојим братом, тако да су они навикли на рад, а самим тим имају одређене навике. Пензионери су категорија која редовно плаћа и станарину, и струју, и воду, и телефон, и ТВ претплату. То је интересантно од тако малих пензија, ваљда због тих радних навика, због неке одговорности према држави у којој су провели читав животни век, они то редовно плаћају.

Међутим, проблем је прво у нередовним пензијама, затим, у малим пензијама од којих се стварно не може живети. А још када се и ово све скупа плаћа, онда је то стварно минимум те животне egzистенције. Српска радикална странка сматра да пензија мора бити по два основа. Један основ је законски, 40 година радног стажа и 65 година старости. А други да сами уплаћују, дакле, да сами доприносе за пензионо уплаћују и да ти доприноси буду са одређеним повластицама, односно одређеним олакшицама. Како би пензионери по два основа имали пензију. Дакле, на основу оног што су до-

бровољно уплаћивали и на основу онога што су стварно радили, што је уплаћивано за време њиховог радног односа.

Од емоција у политици нема вајде

Водитељ: Страначка дисциплина је нешто што би требало да буде неприкосновено, пре почетка скупштинских заседања ви усагласите своје ставове по одређеним питањима и темама о којима се разговара и наравно, договорите се о наступу и начину изласка и распореду изласка за говорницом. Међутим, ја сам, морам да признам да нисам баш пажљиво пратила све скупштине, али оне делове које сам пратила понекад ми се чини да ви изађете за говорницу и мимо оног што би се могло назвати страначка дисциплина. Често испровоцирани одређеним ставом, поступком, понашањем, реченицом или гестом неког од људи који су били за говорницом. Јесам ли у праву?

Шанновић: Да потпуно сте у праву. Често се не може контролисати ситуација тамо. Међутим, увек имамо у виду да смо врло одговорни према народу који нас је бирао, тако да се тако и понашамо. Неке ствари се договоре на клубовима, неке се договоре чак и

између клубова, али некада ситуација захтева да се дугачије понашамо.

Рецимо, ја ћу навести само онај случај када је Шашеваревић увредно наш народ. То је била једна врло мучна атмосфера, ми бисмо знали како треба да реагујемо. Срби јако добро на увреде знају да одговоре, али је политичка ситуација од нас захтевала да се потпуно другачије понашамо и ми смо се сигурно понашали мимо онога што је народ од нас очекивао.

Дакле, једноставно смо како то спортисти кажу стали на допту, спустили смо тензије, то сам управо ја урадила, и кренули смо даље, јер од емоција у политици нема ништа. Нама је битно да остваримо онај циљ, оно што народ од нас тражи.

Условљена понашања посланика

Водитељ: Реците, Скупштина, како вам се чини, било која, случајни узорак један ток и једно само заседање. Да ли она одражава заиста или, да ли показује висок степен одговорности народних посланика или понекад изгледа, да не кажем како?

Шанновић: Зависи, знате, ја ћу сада овако мало политички да разговарам, зависи о којој се партији ради, о којој странци се ради. Неке показују стварно, односно посланици неких партија висок степен одговорности. Међутим, ја то не могу овако у глобалу рећи за политичке партије. Све то зависи од човека. Његов наступ, наступ сваког посланика зависи од много чега.

Прво зависи од унутрашњег склопа човека, од образовања, од емоција, од стања у ком се тог дана на том скупштинском заседању налази, од онога шта ће противник да каже. Значи, много тога утиче на понашање народних посланика.

Међутим, ја могу да кажем овако, да Српска радикална странка има велики степен одговорности, да се не може десити да се нешто каже што није у складу са програмским начелима наше странке, односно са интересима српског народа. Дакле, ми можемо бити више или мање емотивни, можемо на један или други начин казати то што кажемо, ето, решимо, за мене кажу да сам баш специфична по својим наступима. Да неуобичајено наступам. Али ја следим програм моје странке, понашам се онако како треба да се понаша српски радикал.

Значи, све то зависи ко је у питању, не можемо глобално рећи, па рећи ова политичка партија овако наступа, ова овако, него зависи од појединца унутар сваке политичке партије. Има врло неозбиљних, неодговорних народних посланика, ја верујем да тим људима, гледајући ова скупштинска заседања, наш народ више неће да ти да их представља.

Васпитање и образовање без политике;
тога се не придржава међународна заједница и инсистира
на наставним програмима који би били у функцији политике "Банских двора"

Влада формирана у ненормалној атмосфери

Водитељ: Због свега што се догађало претходних месеци, чињеница је да су Српска демократска странка и Српска радикална странка који су, ево, и сада за предстојеће изборе на неким нивоима избора заједно у коалицији, у ствари остали без свих кључних позиција у власти.

Да кренемо од места председника државе, то је кандидат Српске демократске странке и Српске радикалне странке, на изборима променена је партија али значи, није то човек који је биран унутар те две партије. Да не набрајам даље, од председника Владе, до министара итд.

Шаиновић: Јесте, немамо министара у Влади, немамо свог премијера.

Водитељ: Тако да се догодило да сте у ствари уместо позиција, сада мало политичким терминима разговарамо, ви сте у ствари опозиција.

Шаиновић: Управо тако. Па видите то је чудна атмосфера иначе била у Бијељини тога дана када је формирана Влада, она је формирана у једној необичној атмосфери, ненормалној атмосфери. Пазите, радити тако одговорне послове после 12 часова, односно ујутру, већ јутро почиње после 24 сата, то је у најмању руку необично. Да не дајем друге квалификације. Не позвати све посланике да суделују у томе па нека они кажу ми смо против, нека дигну своју руку против ако нису, али једноставно посланици Српске радикалне странке и Српске демократске странке нису позвани.

Ми смо схватили када је Влада формирана, односно када је била та Скупштина, да је завршено скупштинско заседање, ево ја ћу чак рећи да то схвати и господин Фрањо Мајданчић, који је кренуо за Загреб. Он живи у Загребу, кренуо је, дакле, имао је исто мишљење као и ми да ће се наставити то заседање. Међутим, он је доведен дакле, хеликоптером да би се могла изгласати та Влада, нас нико није ни позвао. Можда је и боље, ако нема једног искреног односа, једне искрене сарадње можда је и боље не учествовати у таквој власти.

Морају постојати поуздани партнери да би се учествовало у власти. Када се договоримо нешто, то мора бити тако, ако се договоримо значи, да је минимум некакав националан интегритет, то и то, онда то морају партнери да спроведу. Шта ће нам партнери са којима не можемо постићи договор. Или постигнемо договор формални, а онда се касније не реализује, чини ми се да је то још горе. Онда се тек губи поверење у партнера.

Изборне комбинације

Водитељ: Да, али се често у народу чује да сте таквим ставом, ви и Српска демократска странка у ствари оштетили, да тако кажем, или довели народ

у једну чудну позицију да више ништа није на начин на који би они то хтели.

Шаиновић: Видите, има тих мишљења међутим, ја се нећу сложити, наш народ мора да зна да ће у Скупштини бити посланика Српске радикалне странке и свих других партија онолико колико им народ да поверење. Дакле, ако наш народ жели да их ми заступамо, и да имамо скупштинску већину као национална партија, он мора гласати за те националне партије и онда неће бити прегласавања. Јер пазите, нас посланика Српске радикалне странке и Српске демократске странке нема довољно да бисмо могли сами доносити некакве одлуке, некакве законе оно што је битно за наш народ.

Дакле, народ нам мора дати поверење у већем проценту. Онда ћемо ми моћи и сами да доносимо одређене законе, наравно, у интересу нашег народа и моћи ћемо се друкчије понашати. Овако, ма шта ми рекли, ми излазимо за скупштинску говорницу, износимо оно што није у реду, где сматрамо да се нешто треба поправити, улажемо амандмане на одређене законе или тражимо да се неки чланови избаци из тих закона.

Али, на коначни исход ми не можемо утицати. Нема нас довољан број и наравно, да ту долази до прегласавања исто онако како је прегласано када је господин Поплашен и господин Каленић, када су били смењени, једноставно, за то су дигли руке коалиција за целовиту Босну и Херцеговину, али нажалост, и српске партије, Српски народни савез, Социјалдемократска партија и Социјалистичка партија. То је оно што је болно и народ је то видео. Па ако жели и даље да тако буде, он може гласати за ове партије. Ако не жели, ако жели да их заступају прави националисти који ће их штитити у сваком погледу онда морају дати нама поверење.

Водитељ: Каква је ваша оцена и оцена ваше стране рада Владе?

Шаиновић: Рад Владе је такав да води у унитарну јединствену Босну и Херцеговину, у оно због чега је Алија Изетбеговић жртвовао мир. Значи, све води ка томе, ја се не бих детаљније упуштала, могу почев од таблица које је та влада аминувала до свих могућих захтева којима се излази у сусрет. Дакле, праве се и возачке дозволе и саобраћајне дозволе нове, биће и личне карте, о школским програмима смо већ ја и ви разговарали, уџбеници ће исто бити на основу тих школских програма ако они прођу као такви.

Видели сте, били смо сви сведоци да нам је динар нестао, да нестаје полако, да се уводи друга монета, све је то рушење елемената државности и све то аминuje наша Влада, врх Републике Српске, дакле, премијер и госпођа председник исто тако са свим министрима, који су компетентни да нешто раде или не раде.

На западу само сир у мишоловци бесплатан

Водитељ: Један дуг ратни период оставио је наравно трага и оног на људској души и на људској психи, на породице. Говорили сте о породицама које су изгубиле своје најдраже, о мајкама које су изгубиле синове, о сестрама које су изгубиле браћу, и деци која су изгубила родитеље и оставило наравно, трага у оној другој сфери, то је та сфера материјалног.

Сиромашнији смо него што смо били, изгубили смо и велике привредне ресурсе и велике градове и све. Да ли вам се чини можда, да тако кажем, једном врстом хипокризије, махати једним изјавама о великим кредитима о великом новцу, о великој помоћи, о једном фантастичном материјалном животу, материјалном благостању, када још нисмо сигурни у ствари у којој држави ћемо се сутра пробудити?

Шаиновић: Свакако, потпуно сте у праву. Наши гледаоци знају, има доста људи који су живели и живе још увек у иностранству, зна се да на Западу се ништа бадава не добија. Дакле, западњак не да ни један цент не да ни један пфениг, ако неће добити бар двоструко више од тог улагања. А о томе колико нас свет воли ми смо имали прилике да видимо из многих ситуација. Дакле, ту се не ради о љубави, из љубави не добијамо никакве паре.

Иначе, не да западњак новац, не постоји тај појам мешања емоција и економије. Према томе, сав тај говор о великим парам је једна прича, једна бајка да је тако назовем, а вероватно ти који причају бајке верују да је народ још увек наиван и да ће поверовати у те бајке.

Оно што је битно, ми морамо бити јако реални. Морамо кренути од ничега, односно од овога што имамо, настојати да се минимално улаже и то сопствена средства или нека повољна кредитна средства. Има пуно наших људи ван који желе да помогну, али се прво мора стабилизovati политичка ситуација.

Дакле, у стабилној Републици Српској она ће сигурно, уверена сам, бити стабилна након септембарских избора, уколико ова национална опција победи. Дакле, у стабилној Републици Српској сигурно ће доћи до улагања наших људи Срба који живе у иностранству, и ми ћемо моћи кренути најплодесније са малом привредом где су мала улагања, где се одмах виде резултати. Кренути са природним ресурсима тамо где исто не треба пуно улагања, дакле, ако је пољопривредни крај бавиће се пољопривредним производима, ако је воћарски развијати ту грану. Значи, ићи тамо где су улагања мала, а где се одмах могу видети резултати.

То је оно што је циљ, дакле, бити, реалан. Не ослањати се на другога. Не чекати помоћ, него видети тачно социјалну ситуацију, видети социјалну карту становништва, видети које је то

становништво радно способно па му омогућити да ради, а које треба да добије социјалну помоћ, па му омогућити ту социјалну помоћ. Углавном се мора базирати на сопствени рад и на сопствене снаге ако желимо да успемо.

Дезертери непожељни

Водитељ: Поменули сте наше људе у иностранству који имају новац и који би уложили у неке пројекте у Републици Српској. То је једна категорија. Али, морам да вам поставим то питање, Српска радикална странка има децидан изричит став када је реч о, да их тако назовем дезертерима, и о једном

ви кажете мало пре, то су људи који су се једноставно кукавички понели, значи, оставили су децу, оставили су жене, отишли су из некаквих егзистичких побуда. Сада су се вратили очуваног здравља психофизичког, вратили су се са зарађеним новцем и нормално је да они сада имају и снаге и новца да отворе многе објекте.

Шта треба да се деси? Треба значи, да људи који су остали уз свој народ, који су остали без делова свога тела, пошто су приморани да раде код њих и то да раде као слуге за мале наднице. Српска радикална странка је против тога. На прво место ставити ову категорију људи који су највише уложили у

тога што сте рекли. Ми српски радикали замеремо што не постоји један минимум националних интереса. Ми имамо веома стручне људе који су већ морали да ураде одређену врсту националне платформе са које би све патриотске странке деловале. А наравно, да у свакој странци, у свакој партији постоје различитости, зато и постоје партије.

Према томе, што се тиче Српске радикалне странке и Српске демократске странке ми заступамо националне интересе. Наравно, да се у много чему и разликујемо и добро је да се разликујемо. И управо из тих разлога ми имамо заједничке кандидате. Значи, због

У Српској радикалној странци исти третман за све: онолико колико човек или жена раде, без обзира на пол, толико и вреде

процесу који народ директно веже за оне који су били ван, било где ван дошли ментално физички очувани, способни, са нешто новца и сада могу радити неке послове овде или, пак, говори се о том процесу приватизације на тај начин. Знам, зато сам морала ово да поменем.

Шаниновић: Ја нисам мислила на ту категорију која је у току рата отишла, него сам мислила на људе који су из разних услова, било из политичких услова, дакле, због неслагања са актуелним режимом, или из економских услова у потрази за бољим животом отишли одавно ван, на ту категорију сам мислила.

А што се тиче ове категорије о којој ви сада говорите, Српска радикална странка стварно има децидан став, значи, ми у својим редовима немамо дезертера и не желимо апсолутно да ти дезертери било шта улажу. Јер што

државу, а профитерима и дезертерима нема места међу нама. То је јасно.

Национални интереси и коалиција

Водитељ: Партнерство или коалиција са Српском демократском странком није значила све време тог заједничког рада критичан однос, односно, занемаривала критичан однос према резултатима једне или друге партије у претходном периоду.

Међутим, оно што је битно и што наши гледаоци знају из претходног периода, то је да нема разлика у ономе што је одређен степен националног јединства, националног суверенитета и заштите, а ово све остало у програмима наравно, подлеже дискусији и расправама.

Шаниновић: Сигурно, видите разумем шта сте хтели да кажете, видим већ из

националног интереса имамо коалицију.

Када се ступа у коалицију са неком партијом онда се о много чему води рачуна, о профилу странке, о програму, о оријентацији националној и ми смо сада значи, у коалицији са Српском демократском странком и то искључиво за три кандидата. То је господин Никола Поплашен, то је господин Мирко Шаровић и господин Крајишник.

Дакле, наше бирачко тело ће бити уочи избора, бирачко тело Српске радикалне странке позвано да гласа за ова три кандидата, такође ће бирачко тело Српске демократске странке бити позвано да гласа за ова три кандидата. А имамо одвојене посланичке листе. Ја сам носилац листе Српске радикалне странке, господин Чавић је носилац листе Српске демократске странке. Ми смо се скоро нашли у Бања Луци па смо се мало и нашалили на свој рачун

као носиоци листа. Ја сам, честитајући славу Српској демократској странци, на Петров дан је то било, рекла да сам убеђена да ће већина мушких бирача гласати за листу Српске радикалне странке, без обзира што припадају СДС-у. А онда ћемо се некако ја и Чавић договорити о свему томе.

Водитељ: Даме ће за Чавића па ће ту...

Шаиновић: Ја ипак мислим да ће више за мене.

Водитељ: Једно врло битно питање, то је, поменули сте српски национални интерес. Где ту видите Српску православну цркву?

Шаиновић: Српска православна црква је темељ једне државе, окупљања народа. Она је иначе, у најтежим временима јако лоше прошла. Прогони свештеника су постојали од стране комуниста, ја имам неколико пријатеља свештеника који су затварани, малтретирани. Пазите, то не може бити у једном друштву које се издаје за демократско друштво. То се не сме догађати мора постојати слобода вере, и многих других слобода, права на живот, основних људских права.

Међутим, дешавало се то што се дешавало, многа добра, зграде, црква је имала своје зграде од старине, имала је и своја имања, поготово манастири, све је то једноставно нестало. Одузето је од цркве, наравно, са одређеном политичком тенденцијом. Ми српски радикали сматрамо да се цркви мора вратити оно место које она заузима, јер она је темељ народа, темељ нације. Она је некаква сигурност у погубним, тешким временима била и остала. То смо видели, уосталом, и у овом протеклом отаџбинском рату. Мене је јако радовало када одем у добојску цркву, и када видим да је она пуна. Јер се знало дешавати пре рата да буде нас десетак, углавном смо се знали ко одлази на молитве, ко одлази о празницима и нико више не дође.

Сада се у добојску цркву не може ући, она је препуна, и то младог света, поготово о нашим православним празницима. Мене то веома радује. Међутим, српски радикали сматрају да црква мора бити одвојена од државе. Да се држава не треба мешати, треба помоћи цркви, али се не треба мешати у њену унутрашњу организацију. И ми ћемо учинити све да се одржи та традиција православља. То је веома битно за државу коју правимо, за националну државу Срба.

Кулинарске чаролије

Водитељ: Ево, још смо једном чули "Легенде" и још једном уживали у изузетној мизници. А да емисију завршимо на начин како смо је и почели, а то је омет мало враћања у ваш приватни живот. Верујем да све наше гледаатељке које седе вечерас уз мале екране питају се шта воли да кува госпођа Шаиновић, шта воли да једе госпођа Шаиновић, да ли уопште воли да кува.

Шаиновић: И да једе.

Водитељ: И да једе. Или то неко за њу ради јер често свака од нас понекад каже да јој је неке мале таблетике

и да се реши прања суђа, кувања и света тога. И наравно, један рецепт за наше гледаоце вечерас, оног што ви највише волите.

Шаиновић: Зашто да не. Прво да вам одмах кажем, и вама и нашим гледаоцима, да ја волим и да једем и да кувам. Значи, и једно и друго, и то са уживањем кувам. Али често и мушкарци знају бити јако добар кувар, најалост, мој супруг то није. Тако да ја то од почетка радим.

Од како сам се удала за њега он је рекао, ја могу нешто да скувам, али ја нећу то да једем што скувам. Тако да сам ја одмах видела колико је сати, рекла сам нећеш мени кувати да ја то једем када ти нећеш. Иначе, постоји традиција у српској кухињи, поготово србијанској. Ја сам, наравно, кувањем учила од моје мајке првенствено онда и по рецептима. Тако да волим све да кувам и волим све да једем, осим пасуља. То је за живо чудо, да не волим, кажу већина, 90% нашег народа воли пасуљ, ја га не волим. На знам због чега, изванредно га кувам, али га не волим јести.

Ја бих овако искористила када сте ме то већ питали, да дам један рецепт који је релативно брз, али је и добар и у неку руку је и традиционалан и модеран. Значи, слог и једнога и другог. Наиме, ја ћу овако рећи како ја то правим, пиле пуњено шампињонима. Прво се мора скувати пилећа супа и наравно, цигерина мора бити унутра, изнутрица, онда се извади та изнутрица, ситно се исецка и остави се по страни. На другој страни се издиста лук и издистају се шампињони.

Наравно, ситно сецкана мрква, першунов лист и врло мало мирођије, да она не би преузела мирис пошто је јака. Посоли се, нормално, по жељи, дода се бибера по жељи, и то се такође остави на страну. Пиле се припрема онако као што свака домаћица припрема, извади се она масноћа из њега и ово што се динста, дакле, овај лук и ово све што долази, то се управо динста на тој масноћи да све има исти укус, да се не мешају укуси уља или неке друге масноће.

Рекла сам да се већ овако супа кува, наравно, унутра се стави зачина по жељи, ја користим онај биљни, не знам тачно како се зове, некада је то био зачин Ц, сада је преслан па га не користим, праве "Вегете" више нема, али има некакав додатак које моје кћерке купују и врло је добар. Жао ми је што сада не могу да се сетим који је то додатак. Углавном, су то биљни састојци и није пуно слан. Дакле, и у тој супи која се кувала, наравно, од оних ситних делова пилета стави се тај додатак, и онда се очисти рижа и кува се у тој супи. Дакле, посебно се припрема рижа и она мора да буде густо скувана, и онда се та рижа након кувања, али се не сме прекувати, значи, не сме да се раскаши, него мора бити на pola кувана. Онда се она цигерина и шампињони помешају са тим садржајем и пиле се припреми, усоли се и подмаже масноћом, јер ту треба доста масно-

ће, рижа, иначе, захтева доста масноће да би била добра.

Онда се рижа стави, напуни се то пиле значи, оно што смо претходно припремили, оне састојке од риже, од пилеће цигерине, од шампињона, динстаних наравно, уз доста зачина. Стави се у пиле и пиле се зашије. Наравно, да и одозго иде масноћа и да не би тај садржај излазио мора се прошити обичним концем, како су наше мајке и баке то знале да раде. И онда се стави у пећницу на одређену температуру. Наравно, у зависности да ли је плинска пећница или ова електрична, или некада и на дрва, има домаћица које кажу да је специфичан укус када се управо ложи дрво и када се пече на дрвету. Ја то немам прилике наравно, у стану, у граду живим.

И полива се по мало пивом да би она кожа била хрскава и фина када се једе. Када је то готово, у онај остатак у ону масноћу подразумева се, наравно, домаће пиле, стави се кромпир. То је прилог, али се и све гљиве не ставе у пиле, један део се стави, у зависности од броја оних који ће јести и величине пилета и тог надева. И нормално, други прилог су те гљиве и по могућности кајмака. Ми некада у Добоју имамо тај ужички кајмак, немамо га увек, али се уз то сервира и то је једно изванредно јело и калорично и укусно, и радо га једу сви, уобичајеног је укуса, а иначе врло је и здраво по свом саставу.

Народ је на потезу

Водитељ: Верујем да ће, ако не већ сутра, одмах већи део наших домаћица препоручити.

Шаиновић: Да пробају.

Водитељ: Да се проба наредних дана. Госпођо Шаиновић, шта на крају да вам кажем. Да вам пожелим пуно среће и успеха у личном животу вама и вашој породици. Наравно, на предстојећим изборима успех.

Шаиновић: Хвала лепо, ја и очекујем да ће тај успех доћи. Од народа све зависи и наш народ је довољно паметан искусан и сигурно ће тога бити.

Водитељ: Верујем да ћемо се виђати наредних дана, ако не у оваквим емисијама, онда на неким другим местима, у другим приликама биће много тога што још треба и морате да кажете и гледаоцима и бирачима, али наравно, и политичким противницима.

Шаиновић: Свакако, хвала и вама на овом гостопримству и ја се надам да су наши гледаоци били задовољни овом емисијом. И, не желим да кажем да су уживали, јер ово су ипак више били женски разговори, поготово онај женски део наших гледалаца.

Водитељ: Поштовани гледаоци, са вама је вечерас била госпођа Мирјана Шаиновић, посланик у Народној скупштини, посланик Српске радикалне странке и носилац листе Српске радикалне странке за парламент Републике Српске на предстојећим септембарским изборима. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСТАВНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
СЛОБОДАН ЦВИЈЕТИЋ, НАРОДНИ ПОСЛАНИК И ЧЛАН ИЗВРШНОГ ОДБОРА
И ОГЊЕН ТАДИЋ У СТУДИЈУ БАЊАЛУЧКЕ "ТЕЛЕВИЗИЈЕ СИМИЋ",
25. ЈУЛА 1998. ГОДИНЕ

СРБИ КОЛИ НЕ ИЗАЂУ НА ИЗБОРЕ, ГЛАСАЈУ ЗА СВОЈЕ НЕПРИЈАТЕЉЕ

Позивамо све људе Републике Српске да 12. и 13. септембра изађу на изборе и слободно, десном руком, оном којом су се бранили, којом пишу и којом себи хлеб зарађују, одреде себи судбину, гласајући за кандидате Српске радикалне странке и проф. др Николу Поплашена за председника Републике Српске

Водитељ: Добро вече, поштовани гледаоци Телевизије Симић. Ситуација на политичкој сцени Републике Српске се полако захуктава, јер се ближе септембарски избори. И стога смо ми вечерас у студио позвали госте, представнике Српске радикалне странке, да видимо шта то Српска радикална странка припрема за предстојећи период.

Са нама су господин Слободан Цвијетић, члан Извршног одбора и народни посланик и господин Огњен Тадић. Добро вече и добро дошли

Цвијетић: Добро вече.

Тадић: Добро вече.

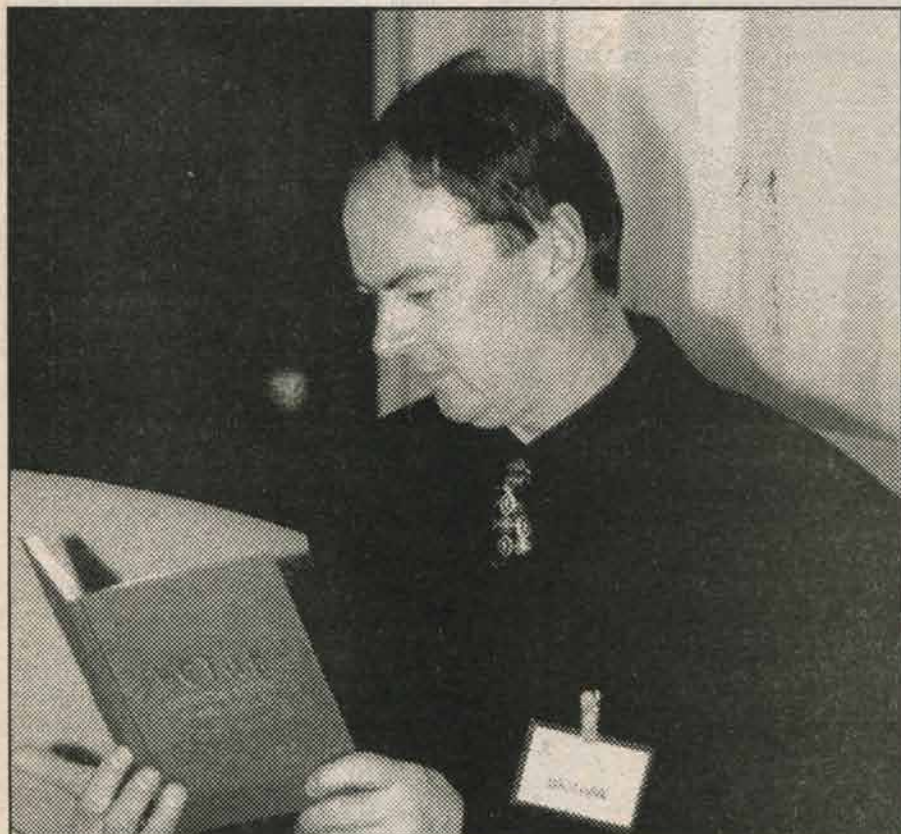
Водитељ: Сведоци смо, у протеклих неколико година, у ствари ове три пост-дејтонске и седам, осам последњих го-

дина, да српски народ пролази кроз преломне тренутке, могло би се рећи, у својој новијој историји. Где је у свему томе Српска радикална странка какву улогу она има у овим тренуцима?

Цвијетић: Веома често добијам то питање у оваквој или сличној форми. Углавном се своди на то шта је то што се у задње време дешава, у задњих неколико година и због чега нам се дешава то што се дешава. У одговор на то питање ја обично кренем од наше православне генетске структуре. Јер, православље као вера и филозофија почивају на прекрасним принципима који нас васпитавају да волимо, а да не мрзимо. Да праштамо, а да се не светимо. Да се бранимо а да не нападамо.

Погледајте историју српског народа, Срби су се увек тако и понашали. Међутим, када једног тако генетски очишћеног православца ставите у једну агресивну околину и у једно грубо историјско време, те његове добре особине појављују се, односно показују се сада можда као слабости, које наши вековни, а сво, и данашњи непријатељи веома вешто користе. Тако да смо ми предодређени понекад, управо због тих особина да будемо и жртве. Међутим, тим нашим добрим особинама треба додати и неке лоше особине. Јер ми као народ нисмо имуни на лоше особине, као ниједан народ на свету.

Ту су ренимо, похлепа, властољубивост, те наше традиционалне неслоге, српске деобе итд. Ту су ренимо, и тај наш недостатак јединственог српског националног програма. Писмо одредили свој национални циљ. И када свему томе сада додамо још и спољни фактор кога не можемо да заобијемо, спољни фактор може да се дефинише само у једној реченици. Руси на кољенима,

Национални циљеви морају да буду основ понашања свих Срба у Скупштини Републике Српске: Слободан Цвијетић, народни посланик, члан Извршног одбора

Американци постали главни светски жандар, а Немци се ујединили и поново бацили око на Балкан. На Балкану нашли своје старе сателите како би остварили своје интересе.

Значи то су на неки начин у најкраћем, ти спољни и унутрашњи фактори који предодређују положај српског народа у овом тренутку, односно у задњих неколико година. Наравно, није то случајно, Међународна заједница, кала кажем Међународна заједница углавном мислим на Америку и Немачку, има поново неке своје интересе на Балкану. На Балкану им смета односно би им сметала једна снажна српска јединствена национална држава. Њима требају мали марионетски режими, банава државе, како би могли да манипулишу са њима и стога нам и не дозвољавају да ми створимо себи једну снажну јединствену српску националну државу.

Наравно, ја увек кажем да смо ми понајвише криви јер ми питамо свет, ето милитарију па питамо можемо ли ми да створимо своју српску националну државу. Они нас ударе по руци и кажу, не ви не смете, а сви имају своје националне државе. Очигледно да ћемо ми питање своје државности морати сами решити и верујте да ће нас веома брзо признати ако будемо смогли храбрости и снаге да то урадимо.

Позиције Српске радикалне странке

Водитељ: Мало је увод имао осврт значи, на све ово што се дешава протеклих година. Каква је у овом тренутку позиција Српске радикалне странке на актуелној политичкој сцени Републике Српске?

Цвијетић: Одговор на то питање можете да добијете и из резултата избора. А можете и из нашег наступа кога имамо рецимо, у Скупштини, на јавним трибинама. Мислим да смо сада странка у оквиру те српске националне опције, преузимамо сигурно водећу улогу. И мислим да је и време било да ми преуземо. Мислим да смо једина странка која је остала доследна својим основним програмским опредељењима и принципима. Мислим да је то и разлог јачања наших позиција у овом тренутку у Републици Српској на политичкој сцени.

Водитељ: Господине Тадићу колико је Српска радикална странка освојила гласова на последњим, односно ванредним парламентарним изборима прошле године?

Тадић: На протеклим изборима Српска радикална странка је освојила нешто преко 120.000 гласова, што је чинило 19,7% гласачког тела. Чиме је себи омогућила, односно народ јој дао поверење за 15 посланичких мандата у Народној скупштини Републике Српске.

Водитељ: Пре тога, на локалним изборима, Српска радикална странка је освојила већину у многим градовима Републике Српске. Шта сте тамо учинили и шта очекујете конкретно у тим градовима на овим изборима?

Тадић: Српска радикална странка, за разлику од осталих странака које се појављују на политичкој сцени Републике Српске бележи стални пораст, пре свега у гласачком телу, па онда и у моћи организације и снази саме странке. Наиме, ми смо кренули практично од ничега, добили смо на првим изборима шест посланика, да би касније знатно увећали свој број гласова и омогућили победу у осам општина у Републици Српској и у преко 30 општина учешће у власти кроз извршне одборе или кроз председника Скупштина општине.

Да би опет на наредним парламентарним изборима доживели нови успех и са шест посланика добили 15 посланика и тиме постали друга по снази парламентарна странка у Републици Српској, тј. од странака у Републици Српској, не рачунајући коалицију за целовиту и демократску Босну и Херцеговину. Тај стални прогрес који је забележен у резултатима Српске радикалне странке је, пре свега, резултат наше доследне борбе за очување националних интереса, потом наше јасне позиције када су у питању ствари које су део националног програма и наравно, оно што је најбитније свим гледаоцима, то је да међу нама практично нема људи који на било који начин стављају свој властити интерес, или га надређују општем и националном интересу чиме постају или криминалци, или подложни корупцији, или подложни издаји и колаборацији, било са овом марионетском владом или са неким које већина људи у Републици Српској у једном великом броју случајева зове и окупаторима.

Земунска кула светиља

Водитељ: Уз српски национални интерес који је неоспорно врло битан, какво место у вашем програму заузима економски програм?

Тадић: Нашу снагу и нашу способност да у економском смислу постигнемо добре резултате ми смо показали пре свега тамо где смо били у могућности. Значи, на земунском огледу, где смо успели тотално да ревитализујемо једно подручје које је заправо један већи део Београда, да омогућимо нормално функционисање привремени прекид криминалних токова, чиме смо обезбедили прилив средстава у буџет. Да спречимо корупцију, да обезбедимо учешће приватног капитала, приватну иницијативу, смо у потпуности подупрли тиме што смо омогућили било какве локације за изградњу различитих производних постројења или трговачких предузећа.

Онда смо омогућили развој путне мреже, чиме смо поједноставили уопште комуникације у производњи, значи, затворили смо ту врсту неког производног циклуса за различита предузећа која су локалног карактера на подручју општине Земун и сл.

Но, оно што је јак велики проблем то је да још увек се нису осетили резул-

тати рада Владе Србије, а можемо у овом случају говорити само о Влади Србије и учинку српских радикала, јер ми практично немамо у Републици Српској власт, нити смо икада учествовали у Републици Српској у власти, па тако не можемо бити ни одговорни ни заслужни за оно што се десило, изузев што смо пушком учествовали у изградњи државе. Дакле, проблем је у томе што постоји косовска криза због које Београд економски, и Српска радикална странка, не може да дође у потпуности до изражаја.

Мала је тренутно Влада Србије у потпуности прихватила принципе приватизације које нуди програм Српске радикалне странке, а које је, како да кажем, отео или преузео, а у једној мери и фалсификовао и актуелни премијер Републике Српске, нудећи Закон о приватизацији који је ништа друго него идеја. Што се тиче принципа теорије и механизма развоја преузет је из програма Српске радикалне странке.

Математичка коалиција за две кључне функције

Водитељ: Господине Цвијетићу, сведоци смо да се на политичкој сцени Републике Српске пред наредне изборе стварају коалиције. На сцени је и коалиција између СДС и Српске радикалне странке. Прва званична коалиција. Да ли је то у ствари права коалиција или шта је већ у питању?

Цвијетић: Није, и мислим да је то јасно, ето, ово је прилика да објаснимо. Ради се о једној математичкој коалицији само за две кључне функције, не треба много гледаоцима објашњавати због чега се то ради. Наиме, ми смо дали кандидата за председника Републике Српске, Српска демократска странка за члана Председништва Уније БиХ, а какву би судбину ти наши кандидати доживели да смо дали и једни и други кандидате, није тешко израчунати, само на математичком нивоу, како да кажем.

У свему осталом свака странка наступала самостално са својим програмским опредељењима, са својом листом, са својим кадровима. И искрено да вам признам, врло радо ћемо победити Српску демократску странку у овом преосталом делу.

Водитељ: Ви сте иначе, без обзира што су многи склонили томе да читаво време тврде да је СДС и Српска радикална странка у коалицији, склонили сте да прилично критички наступате према Српској демократској странци.

Цвијетић: А зашто да не. Ми имамо свој програм, своја опредељења, имали смо доста примедби на рад Српске демократске странке док је она била једина странка на власти. Сада има једна изрека, каже, не треба убијати мртвог човека, није сада ред ни нападати Српску демократску странку када је и она, као и ми, у опозицији. Међутим, ми не штетимо никога, ни ко је у позицији и опозицији, ми желимо да преуземо водећу улогу, нарочито у овом српском

националном блоку и мислим да је сигурно преузимамо.

Водитељ: Шта очекујете од тих коалиција на изборима?

Цвијетић: Ви сада опет почињете о коалицији, мислим да ће оба кандидата добити потребну већину, мислим да ће проћи.

Водитељ: Не можемо, када је реч о политичкој сцени Републике Српске, да не кажемо нешто и о раду Владе. Влада је та која доноси законе, која у ствари управља државом. Како Српска радикална странка оцењује досадашњи рад Владе и премијера Милорада Долика?

Цвијетић: Ја сам то недавно дефинисао у једној реченици: тресла се гора, родио се миш. Наиме, много и громогласно је најављивано све оно што је Влада обећавала народу, међутим, све се то

ју, да уђе у фабрике, хале, итд, да уђе да капиталиста буде заинтересован да оживи производњу, да му дозволимо да извуче свој профит итд, то је она здравија варијанта коју ми заговарамо и која је у нашем програму у ствари приоритетна у том нашем економском програму. И коју ћемо заговарати у случају да ми освојимо власт. Овај политички новац мислим да је веома врућ и да га се треба клонити.

Влада није заслужила прелазну оцену

Водитељ: Само да кажемо да наши гледаоци могу постављати питања за представнике Српске радикалне странке, и господина Слободана Цвијетића и Огњена Тадића, на телефон Телевизије

Огњен Тадић главни секретар Извршног одбора:
Одредимо сами своју судбину гласајући за проф. др Поплашена
и кандидате са листе Српске радикалне странке

базирао и све, када погледате, базирано се на економској и финансијској помоћи из иностранства. И то са оном врстом новца која је најопаснија, а то је тзв. политички новац. То је новац кога вам дају да рецимо, санирате оне основне животне потребе, потребе стандарда итд.

На најнепродуктивнији начин тај новац треба да се потроши, новац иде тамо где се не може вратити. Знате шта се после дешава, после се испоставља рачун, ви не можете да вратите, и онда тек долазе политички захтеви за одређене уступке итд. Мислим да се Влада понирала управо са најопаснијом врстом новца. Најздравија врста новца је новац који треба да уђе кроз приватизаци-

Симић, 17-866. Када смо код рада Владе, господине Тадићу, да чујемо и вашу оцену, не само као члана Српске радикалне странке, него као и младог човека, студента.

Тадић: Знате како, ако полазите од прве позиције, онда рад Владе морамо оценити као неуспешан. Због тога што ни један од обећаних циљева није испуњен. Пре свега, нажалост, ова Влада није успела да сачува Брчко, не постоји никакав папир којим се гарантује већа безбедност Брчког унутар Републике Српске него што је то било раније, чак су услови много поопштрени.

Онда су различити политичари, а пре свега мислим на премијера, дозволени себи различиту врсту луксуза ре-

цимо, да именују људе као што је Расим Кадић у државне комисије за проблем у области Брчког тј. за линију разграничења. А зна се ко је Расим Кадић.

Потом је учињено много других ствари које, када је у питању Брчко, вређају једноставно и осећај српског народа, пре свега измештање спомен-собе у којој су биле слике српских бораца који су дали животе у одбрану Брчког и одбрани Републике Српске. Па онда следеће, што је била обећала Влада, то је била приватизација јако брза и јако ефикасна. Од свега тога, сво, видимо да није било ништа. Чекало се неко време којим ће се једноставно блокирати приватизација.

Чиме се отвара могућност, значи, у темпу, а не у принципима самог Закона о приватизацији, да се приватизацији прикључи и један већи број људи који су апсолутно недобронамерни према Републици Српској, према српском народу и према нашим националним интересима, чиме ће се омогућити опет њихово већинско учешће у нашем капиталу. Тако да ускоро можемо очекивати да власници наших предузећа буду они од којих смо се у овом протеклом рату дојуче борили.

Следеће што је Влада обећала, то је био нагли пораст стандарда социјалног и сваког другог, што такође није испуњено. Сведоци смо тога да ни данас исто тако нема плата, нама се свакодневно у страни обраћају људи који се жале на то да нема плата, да нема пензија. Чак, сада под овим режимом, много је теже остварити своја права, тако рецимо, у предузећу "Прај скатерс", не дозвољава се оснивање синдиката што је актуелни проблем, пошто је ово ипак локална телевизија.

Онда, било је обећано да ће бити више демократије, више права. Сведоци смо да је, бар што се тиче медија и што се тиче поступака полиције, много горе. Није се дешавало у протеклом времену да су се дизали аутомобили у ваздух полицијским руководиоцима. Као што се није дешавало ни то да људи буду у затвору без основа и да их туку, као што се дешавало са неким грађанима Бања Луке због тога што се нису свиђали неким другим људима. И тако низ, низ неких ствари које у суштини негирају оне позиције са којих је пошла Влада и које смо ми били спремни у том тренутку да подржимо.

Све у свему, ова Влада свакако није добила прелазну оцену, народ је тога свестан и верујем да ће у том смислу и да јој онемогући да се поново формира на онај начин на који се формира. А то је било уз помоћ гласова коалиције за целовиту и демократску Босну и Херцеговину. Затим, уз помоћ некаких вампирских седница којима је председавао један господин који је однедавно изразио жељу да не буде више члан Српског народног савеза, а то је садашњи и бивши потпредседник Народне скупштине, господин Јово Митровић.

Борба против криминала посустала

Цвијетић: Ја само да кажем, највише тих почитних симпатија, Влада и актуелна председница освојили су код једног дела бирача најављујући бескомпромисну борбу против криминала. Сећате се да је управо из редова Владе изашла једна изрека да се месец април одређује као месец борбе против криминала.

И заиста је тако и рађено, као да се ради о кампањи вађења шећерне репе, бербе кукуруза, кренуло се стихијски, помпезно у акцију борбе против криминала. За борбу против криминала потребно је оживети и оздравити све институције које су за то задужене, почев од органа гоњења, тужилаштва, правосудја итд. Најпре треба те редове очистити од криминала, у те институције поставити некомпромитоване, поштене, часне људе, а затим, их поштено наградити за њихов рад и пустити их да раде у складу са прописима.

Међутим, они су под изузетно великом пресијом, и актуелне власти која жели сада да ту једноделну акцију или једномесечну акцију, или задатке једне политике, да промовише сада у тако кратком периоду. И шта се дешава. Обично у таквим акцијама страдају невини или ситне рибе, а крупне рибе се користе да се од њих узима рекет итд.

Није случајно што се у овом тренутку многи налазе у притвору, а да и не знају што се налазе, и да чак и судови и тужилаштва који морају да то рале, да констатују да су били под пресијом и да су морали да притварају људе, након извесног времена морају да их пусте, јер се испостави да нема довољно доказа итд. У тој журби се и праве грешке. Треба пустити да то иде једним редовним и нормалним током, пустити органе и институције да раде свој посао.

Срамота на српском имену

Водитељ: Господине Никола Поплашен, председник Српске радикалне странке, донедавно је био и потпредседник Народне скупштине Републике Српске. Какав, иначе, став Српска радикална странка има поводом недавних смена Председништва Народне скупштине?

Тадић: Српска радикална странка сву ту кампању у којој се показало савезништво председнице Биљане Плавшић и Алије Изетбеговића и Милорада Додика, оцењује наравно, једном најнегативнијом оценом што се може оценити. То је једна општа несрећа за српски народ, једна срамота која ће на нашем имену да стоји јако дуго, да се препричава, пише о њој, једнако као што је Милош Обреновић одсекао главу Карађорђу, или као било који ружан догађај из наше историје, почевши од Вука Бранковића па на овамо.

Знате, оно што се у свему томе показало, и оно на што смо ми припадници Српске радикалне странке изразито поносни је то да ми, као српски радикали, без обзира на наше властите интере-

се, што би вероватно па и председнику Поплашену да је био некаква врста комформисте било драже, да буде сада потпредседник Народне скупштине, него да заступам некакве принципе, урадили нешто што је било складу са чашћу овог народа и са оним што смо до сада говорили да јесмо и у шта смо народ уверавали да јесмо. А то је да смо поштени, принципијелни људи који нису спремни због властитих интереса да баце под ноге интересе српског народа.

Оно је био вероватно један од најблиставијих тренутака у српској историји, када је у питању Српска радикална странка, јер је потпредседник Народне скупштине, проф. др Никола Поплашен на један частан начин одступио од те функције, не желећи да седи за истом клупом са носиоцем Златног љиљана, са човеком који је донедавно, ето, уназад три године, налазио се на челу муслиманских јединица, или био багичаш у муслиманским затворима, или био један од идеолога организације геноцида и покоља над Србима, који, сва срећа није успео до краја да се реализује, захваљујући томе што смо били спремни на одбрану.

Коалиција за Гиниса а функционише

Водитељ: Господине Цвијетићу, ви сте и народни посланик. Да нам мало кажете и о атмосфери која влада у Народној скупштини.

Цвијетић: Да вам кажем, гадно је када политика постане судбина. Гадно је када људи у политици виде могућност остварена свих својих животних циљева и стремљења, и оних најнижих остатака. Кроз рад скупштине, између осталог, провејава и то. Наиме, видели сте, ја сам то имао прилике видети на локалним скупштинама, спремни су Срби, назови Срби, да се удруже и са својим дојучерашњим непријатељима, да остваре те своје појединачне личне или ситне, ситногрупе циљеве.

Међутим, они главни, основни наши национални циљеве, постулати, морају бити основ понашања свих нас Срба у Скупштини. Видели сте, када је коалиција напустила у једном тренутку с, скупштинску салу, како су се понашали ти који су били са њима у тој коалицији, ниједан од закона који смо требали, који су могли да усвоје слободно са нама, нису хтели да ставе на дневни ред, онда су повукли са дневног реда, нису хтели да сарађују са нама, нису хтели да буду кооперативни са нама.

Разумете. А кооперативност ми подразумевамо у том смислу што треба бити кооперативан за сопствени народ. Лако је бити кооперативан са непријатељем. Непријатељ ће да вас тапше по рамену, да вас вода по иностранству, да вам нуди новац, да вам обећава поклоне, али знате шта после тога следи. Следи рачун, морате све то да платите.

Ето, видите кроз скупштински рад и кроз рад Скупштине и тих наших неких странака које су се удружиле у ту, не

знам како да је назовем, ја сам увек говорио да је то некаква фундаменталистичко-комунистичко-монархистичка коа лиција. Она функционише. Функционише и након онога што смо чули, рецимо, од оног господина Шашемаровића, то што нам је рекао, шта смо ми по њима, и даље функционише.

Можете мислити онда какви су то њихови неки интереси који стоје иза свега овог понашања, када су спремни и то да прогутају и да остану и даље у коалицији и да даље заједно дижу руку изгласавају прописе и да раде заједно.

Режимска диктатура у медијском простору

Водитељ: Једна од замерки која је била пре прошлог септембра, док је СДС имао апсолутну власт, била је и ситуација у медијима. Након септембра 1997. године ситуација у медијима се битно изменила. Како Српска радикална странка види тренутно ситуацију у медијима, радио и телевизијским кућама и новинама?

Тадић: Све што се дешава апсолутно подсећа на некакво прогресивно лудило које нас води у једну општу пропаганду. Начин и понашање, пре свега, уређивачких колегија, различитих кућа наравно, оних који су у вези са државом или се хране од буџета, односно, Министарство информација подсећа, са једне стране, на једну општу изгубљеност једне гомиле људи, ништа друго него гомиле, која се апсолутно не разуме у посао који ради. А са друге стране, на спровођење једног, тешко ми је рећи зато што о томе сам недавно говорио, за рекао сам се некада да никада ни за једног Србина нећу рећи да је фашиста, ни да је нациста, јер су то ужасне ствари које остају као белог једном народу. Али када су у питању они који тренутно уређују медије у Републици Српској, онда је то оцена које им у многоме најбоље стоји.

Почевши од тога да постоји апсолутна диктатура у том медијском простору, да се ништа из опозиције не може једноставно појавити на малом екрану, нити државне телевизије, нити на оној кутији државног радија која више подсећа на оне кутије из Другог светског рата или добошаре "Ахтунг, ахтунг даје се на знање, 100 Срба за једног убијеног Немца". Једноставно, како оцени ситуацију у којој се налазе медији, када министар информација у Влади Републике Српске пошаље писмо државној новинској агенцији Срна, у коме јој каже да, жао ми је што сада немам то писмо овде, у коме јој каже да она мора да добро размисли о споту у коме промовише своје спонзоре, због тога што се ту налазе углавном предузећа која су са подручја СДС-а.

И да због тога мора да повуче тај спот, па је сада проблем државне агенције због тога што су је финансијирала само та предузећа која су са подручја СДС-а. Шта се ту види? Види се, прво да министар није уопште погледао тај спот,

јер се ту појављује Бањалучка банка, Слатекс Слатина, и неке друге фирме.

Поред тога, појављује се "Боксит", фирма на чијем се челу налази један од најугледнијих, уколико се уопште може бити угледан у Српском народном савезу, чланова Српског народног савеза. Онда шта се даље види, види се да министар, заправо негира комплетну концепцију Владе о томе да је сада Република Српска јединствена, знате. Јер, ако постоје подручја под контролом СДС-а, онда значи, да постоје подручја која нису под контролом СДС-а, па ако већ постоје две контроле, онда значи да постоје две паралелне власти, без обзира да ли су оне транспарентне и видљиве, или су у некаквој сјени, или су замрачене. Па шта се даље види, види се то да министар једноставно негира и концепт приватизације свога председника Владе. Јер, ко је у стању да дели капитал према томе из кога краја долази, шта би онда било када би, рецимо, била појава јапанског капитала, руског капитала, афричког капитала, америчког капитала. И низ, низ других ствари.

У суштини, из свега тога види се један бес, а највише се види, како то кажу углавном моји вршњаци, да је вода ушла у уши. Не могу више да се практично контролишу и осуђени су да чине оне потезе који нису баш примерени функцији коју обављају. Као што рече наш председник Никола Поплашен пре неки дан, када Бог хоће некога да казни, прво му памет одузме. То се изгледа највише види у медијима који су под контролом Владе Републике Српске.

Цвијетић: Са становишта Српске радикалне странке ми не видимо неку посебну промену, наиме ми нисмо били у програму медија ни пре овог система, као ни сада у овом новом систему власти, исто тако нисмо. Међутим, не зато што смо у вашој телевизији, али морамо да кажемо да смо нашли

излаз, када је промоција наше странке у питању, у локалним медијима, локалним телевизијама и радио станицама итд. Ја ћу вам рећи један пример, да смо у Скупштини општине Бијељина успели да издејствујемо ослобађање, односно свођење те таксе, не знам како је то код вас у Бања Луци, али те комуналне таксе на локалне РТВ станице на један заиста минимални ниво, таман толико да нешто плате. Иначе, била је изузетно велика, и на одборничку иницијативу Српске радикалне странке такса је смањена, јер ми видимо шансу, сада су нам врата те државне телевизије заиста апсолутно затворена. Ми једини излаз видимо у локалним станицама, тако се ту и понашамо.

Изборни лоповлук

Водитељ: Ближе се избори, ОЕСЦ је припремио нова изборна правила. Како Српска радикална странка гледа на та правила?

Талић: Када не бих водио рачуна о томе да представљам једну озбиљну странку, онда бих можда прокоментарисао то што ради ОЕСЦ, као један велики лоповлук. Има за то заиста пуно разлога. Посебно смо разочарани тиме што посланици у Народној скупштини Републике Српске, који су део владајуће коалиције, односно српски део ове владајуће коалиције, уколико уопште може бити српски, а то су Социјалистичка партија, Српски народни савез и странке независних социјалдемократа, нису пристали на предлог Српске радикалне странке да се ови избори одрже по законима и по правилима Републике Српске, чиме би се умногоме једноставно они озаконили на један лепши начин, квалитетнији начин, омогућило се наше учешће, наша партиципација у одлучивању и креирању тих правила.

Али оно што би најбитније било у свему томе је једноставно да бисмо ми поступали по традицији наше законодавне, тако да бисмо изборе почели да реализујемо тек оног тренутка када би правила коначно била и донесена. Ово што ми сада имамо, то је зпавро једна трка у томе ко је више паметан и способан да у својој збрци извуче неку корист. Тако рецимо, ми сада договоримо са српском коалицијом за Републику Српску да уђемо у алијансу за члана Председништва, за председника и потпредседника Републике Српске, чиме би њихови гласови, уколико они не би победили на наредним изборима били приписани кандидатима Српске радикалне странке, односно Српске Демократске странке. И након седам дана ОЕСЦ донесе право по коме то не може да се деси. Онда се договоримо да урадимо једно специјално издање, примера ради, "Велике Србије" у коме ћемо да опишемо начин гласања и након седам дана они нас обавесте да нећемо бити у прилици да видимо гласачки листић све до тренутка када се буде налазио на гласачким местима.

Онда деси се ситуација да, примера ради, Крешимир Зубак изађе из ХДЗ-а и они сада, пошто је он изашао након протекла времена за регистрацију, направе ново правило, по коме оне странке које су се настале од оних странака које су се већ регистровале, сада могу да се региструју за ове изборе. Па низ, низ других правила. Међутим, оно што је најперфиднија игра у свему томе, то је гласачки листић. Јер гласачки листић је тако направљен да створи својшћу забуну, да људи гласају за једну странку по два, три пута и на тај начин практично да тај гласачки листић буде не важећи. Прво, смо имали жребање, по коме се Српска радикална странка налазила на 23 месту од свих политичких субјеката који су излазили на изборе у Републици Српској и у федерацији Босне и Херцеговине.

Потом се сада ми налазимо, према накаквом напрту које је недавно показао један од политичара у Републици Српској, према ономе што смо успели да сазнамо из ОЕСЦ, на 36 месту. Сада то 36 место такође није сигурно, још ћемо се вероватно до избора наћи на 47 итд. Да би маса оних некаквих странака, које су у свом називу делимично радикалске, нашле се пре нас и тако, када гласач узме гласачки листић, заокружије прво странку која се тако зове, онда другу странку, док би дошао до нас, и наравно, тај гласачки листић је неважећи.

Поред тога направили су такву комбинацију да се на гласачком листићу налазе и имена странака и имена алијанси. Тако да ће се рецимо, за Народну скупштину појавити име Српске радикалне странке Републике Српске, па ће се појавити и име које пише алијанса Српске радикалне странке и СДС Републике Српске за Народну скупштину. Па када узме гласачки листић, он ће прво да заокружи Српску радикалну странку, па ће да види ово, мислиће да и то

Обећања без покрића: Влада Милорада Додика није успела да сачува Брчко

треба да заокружи, и онда ће да заокружи и то, и на тај начин тај листић опет постаје неважећи.

Све у свему сами избори, изборни инжењеринг направљен је тако да онај гласачки листић може да испуни неко ко је доктор наука, и то друштвеног смера. Сви који имају мање школе добро ће да се размисле приликом испуњавања, а највише ће среће имати они који не понесу наочаре, јер неће пуно размислити и првога што их буде подсећао, а да виде да је слично ономе за шта желе да гласају, вероватно ће бити заокружено.

Србија се плави од радикала

Водитељ: Господине Цвијетићу, када је у питању Српска радикална странка морамо је узети за Српску радикалну странку Србије. Много је коментара, критика дошло на рачун Српске радикалне странке након уласка у Владу Србије, значи, нека врста да је опет не назовем коалиције са Социјалистичком партијом Србије, господина Слободана Милошевића. Како ви гледате на то?

Цвијетић: Веома често ми добијамо то питање и није тешко ми одговорити на њега. Наиме, не црвене српски радикали у Србији, него Србија плави под српским радикалима. Ви сте видели након оног референдума плаве заставе по целој Србији итд.

Улазак српских радикала у власт у Републици Србији је акт одговорности српских радикала према сопственом бирачком телу, а ви знате да то бирачко тело у Србији није занемарљиво. И друго, улазак је урађен у веома тешком тренутку и требало је бити заиста одговоран према својим бирачима и према народу и у овом тренутку ући у власт у Републици Србији. Значи, није то случајно, српски радикали имају сасвим довољно снаге воље и храбрости да у овом тренутку уђу у власт, а да вам кажем, тако ће и преузети власт.

Код ОЕБС-а је све могуће

Водитељ: То је био један наш увод, ја ћу само за гледаоце да поновим да је број телефона Телевизије Симић на који можете постављати питања за наше госте 17-866. Прећи ћемо полако на питања гледилаца. Сања из Бања Луке пита шта мислите о учешћу жена 30%, значи, ово обавезно што је било у изборним правилима.

Тодић: То је направљено као?

Водитељ: Иначе, ако ја могу да направим примедбу, у разговору са новинарима и бројним људима који су и путовали, нигде у свету не постоји сличан Закон, значи, да је обавезан неки проценат жена.

Цвијетић: Да вам кажем, ми немамо ништа против, али против смо да нам се одреди квота у ком проценту ће то износити. Нека жене учествују и са 50%, 60% ако су заинтересоване да се баве политиком и ако их има толико спосо-

бних да уђу у политички живот. Значи, немамо ништа против учешћа жена у политици, само смо против да нам се одреди тачно квота и да првих 10 рецимо, мора да буде, мада смо ми нормално, морајући да поштујемо правила, испоштовали то правило, као што знате.

Тодић: Проблем је у томе, људи који креирају та правила долазе из земаља које су проживеле једну веома мукотрпну фазу у свом развоју, а то је фаза различитих дискриминација, оно чега никада није било на простору бивше Југославије на такав начин на који се то тамо дешавало. Знате, мене лично не би чудило да су прописали да треба да буде међу првих 20 три црнца, због тога што они осећају обавезу према својим црнцима да на неки начин ту своју фрустрацију унутрашњу задовоље.

Сада, у току поистовећивања сопственог друштва са свим осталим друштвима у свету доводи, једноставно, нас у такву ситуацију да ћемо ми сада морати да уводимо прво три црнца, па три жене, па три хомосексуалца, па све то тако, значи све друштвене структуре које су патиле због различитих облика социјалне диктатуре каква је постојала у Америци или негде у западној Европи. То је сада на плану како јесте, ми ту нијемо ништа друго могли да урадимо него да испоштујемо то правило. Нама то није било тешко, јер је на нашој листи до сада био толики број женских особа, али нису долазиле на листу зато што су биле жене, него зато што су биле угледни чланови Српске радикалне странке.

Припаднице угледних породица, мајке, супруге, особе које су на сваки начин показале да имају снаге и способности, мудрости да се носе у овом политичком послу са онима који су њихов политички противници и да њихов политички резултат буде на општу добробит народа и наше странке. Оно што сада посебно збуњује је то, да ми исто тако имамо информације да многе странке нису испоштовале то правило. Тако, по садашњој ситуацији Слога, коалиција коју чине странке Независних социјалдемократ, Социјалистичка партија и Српски народни савез неће моћи изаћи на изборе за представнички дом Босне и Херцеговине, зато што ће им листа бити враћена. Јер на комплетној тој листи имају само једну жену.

Мада се требају налазити три међу првих девет, према правилима ОЕСЦ, Исто тако и листе Српског народног савеза неће моћи проћи на изборима јер се и тамо исто налази мањак жена међу првих девет. Они имају три жене, али не међу првих десет, а правило је да имају три жене међу првих десет. Сада значи, самим тиме можда је то и донело некакав квалитет, јер се у изборној трци неће наћи, мада се они сада нешто промовишу, ја не знам због чега се промовишу, јер неће бити практично на изборном листићу ако не поштују правила ОЕСЦ.

Међутим, исто је тако могуће да се промени то правило, па ето сада, за јед-

но 15 дана и не требају жене, али су до пре 15 дана требале итд. Код ОЕСЦ све је могуће.

Бања Лука престоница Републике Српске

Водитељ: Гледилац Шервал Дарко са Лауша пита зашто радикали нису гласали да Бања Лука буде главни град? Друго питање зашто је дошло до поделе међу српским радикалима?

Тодић: Није тачно да Српска радикална странка, односно њени посланици нису гласали да Бања Лука буде главни град.

Водитељ: Господин је питао зашто Бања Лука да не буде главни град?

Тодић: Нисмо гласали против тога да Бања Лука буде главни град. Једноставно, зато што се то питање никада није ни нашло на дневном реду Народне скупштине. У право наш народни посланик Пантелија Дамјановић је први покренуо иницијативу да се тада, у оној владавини СДС-а, која знамо, није била наклонена Бања Луци, привремено седиште Владе налази у Бања Луци. И да се на тај начин прво привремено премести, и онда, што је привремено, то је и трајно. Исто тако у овој Народној скупштини Републике Српске, клуб посланика Српске радикалне странке подржао је иницијативу да се и седиште Владе и седиште Народне скупштине налази у Бања Луци.

Ми смо сами својим програмским одређењима одређени за то да Бања Лука буде главни град Републике Српске. Не због наших симпатија, или због тога што ми више волимо један или други крај Републике Српске, већ зато што објективно Бања Лука има највише услова да испуњава ту своју функцију. Што наравно, опет представља резултат наше практичне тежње да се у овој земљи живи боље, да не долази до завада, до подела, до различитих регионализма коју у овако малој земљи заиста представљају лезинтеграциони фактор који неминовно води у пропаст, а изазван је од стране наших до јучерашњих непријатеља у Федерацији, или од стране иностраног фактора који је овде присутан.

Водитељ: Надам се да је ово био најбољи одговор за оне који тврде да су радикали били против тога да Бања Лука буде главни град.

Цвијетић: Ја ћу једноставније да одговорим на то питање. Очигледно гледилац није пратио наш наступ у Скупштини. Да је пратио пажљивије, не би постављао то питање, јер је одговор могао добити са скупштинске говорнице.

Са точкова отпада благо

Водитељ: Питање, зашто је дошло до поделе међу српским радикалима, ту се вероватно мисли на излазак из странке појединих ваших чланова.

Цвијетић: Нема ту никаквих подела међу српским радикалима, односно у Српској радикалној странци Републи-

ке Српске. Ви знате да, када сте у опозицији морате да прођете кроз многе странпутнице, кроз многе тешке путеве и многе препреке и са много блата итд. И када најзад изађете на прави асфалтни пут са аутомобилом и стартујете пуним гасом, са тог аутомобила отпадне блато, и ви идете даље.

Е, то блато увек остане иза великих странака као што је и Српска радикална странка, тако да се ми много и не осврнемо за тим блатом које је остало за нама. Значи, не ради се ни о каквој деоби међу нама, него се ради о остацима, о онима који нису у ситуацији и не могу да испуштују основна програмска опредељења Српске радикалне странке. Ми

сопственог мандата. Међутим, да смо ушли по правилима, односно по Закону о избору народних посланика и одборника који важи, то је наш пропис, носилац мандата није посланик, него странка која га је и, тамо, у Закону и пише када и како престаје мандат посланику. Један од начина, један од првих начина је када иступи из странке која га је кандидовала, један од начина како да изгуби мандат итд.

Међутим, док смо сада у оваквој ситуацији у каквој јесмо, ми не можемо одузети мандат нашем посланику с обзиром да нам ОЕСЦ диктира правила. Па видите, и за ове изборе нам је издиктирао правила, а могли смо избећи да смо би-

Цвијетић: Не постоји, само за две кључне функције, свако има своју листу. То смо одговорили већ на почетку.

Водитељ: За кога ће гласати 300.000 муслимана?

Тадић: Знате како, с обзиром да нико из Федерације на овим изборима није кандидат за председника Републике Српске, ни за члана Председништва, ни за потпредседника Републике Српске, очито је да ова коалиција која је на снази, између Алије Изетбеговића, Биљане Плавшић и Милорада Додика и социјалиста Републике Српске, је јако чврста, и да су успели да постигну сву подударност у оним интересима који су били заштитани, а то је унитарна Босна и Херцеговина.

Сада се поставља питање, како ће реаговати они који треба, заједно са тим гласовима из Федерације, или из белог света, који долазе у врећама да гласају за те кандидате које сам малопре поменуо. Може ли се десити да они који су до јуче били у отвореном непријатељству, у рату, у крвавом сукобу, сада нађу подударност својих интереса у личности као што је председница Биљана Плавшић.

Није сада толико ни проблем то што ће гласати муслимани за председницу Биљану Плавшић. Као што је проблем то што ми на основу тога доносимо закључак да су они значи, спремни, а међу њима сигурно има и оних који су били злочинци и оних који су били кољачи, батинаши итд. Значи, спремни су да прихвате председницу Биљану Плавшић за свог врховног команданта. Јер, њихов повратак у Републику Српску и признавање те врсте власти, изгласавање тог председника значи, да су ти кољачи, зликовци, злочинци спремни да стану у stroj којим командује председница Биљана Плавшић. Сада се поставља питање, шта са оним људима који су на реч председнице Плавшић за време рата, када је рекла да треба побити пет милиона муслимана и Хрвата, да био погинуло пет милиона Срба, да би осталих пет милиона Срба могло нормално да живи, који су реаговали на неки можда незрео начин, тиме себе изложили сада различитим прогонима.

Шта са оним људима који су у том тренутку, у превеликом патриотском заносу учинили можда нешто што их сада води у Хаг. Јесу ли ти људи изневерени? Јесу ли ти људи сада изневерени због тога што је њихова председница за којом су ишли, чије су речи поштовали, сада најбољи пријатељ Хрвата и муслимана. Каква је то сада политика? Какав однос постоји у свему томе? Ко је преварен? Јесу ли преварени сада оне избеглице и они борци који су гласали реџимо, делом на протеклим изборима, за председницу Биљану Плавшић, тиме што сада сви они морају напоље.

Све оне избеглице које су гласале против криминала, сада ем није криминал заустављен, ем ће морати напоље и да се враћају као грађани другог реда тамо одакле су избегли.

Намерно искомпликован изборни инжењеринг: гласачки листић може без проблема да испуни само неко ко је доктор наука, и то друштвеног смера

за такве немамо место и они се нису поделили, нити нас напустили, они су истерани из Српске радикалне странке.

Водитељ: Гледалац из Бања Луке пита како Српска радикална странка гледа на мандат посланика Ника Вујачића, то је посланик који је пре пар месеци иступио из Српске радикалне странке и сада делује самостално.

Цвијетић: Једноставно да вам кажем, ви знате да смо ми сви у скупуштини ушли по правилима ОЕСЦ. По тим правилима, сви ми који смо тамо смо носиоци

ли јединствени, бар овај српски национални, како да кажем, корпус могао је издејствовати да ови избори иду по нашим правилима, а нисмо. Нисмо, јер нисмо били сложни, то је резултат оних наших лоших особина о којима сам на почетку говорио.

Биљана Плавшић институција преваре

Водитељ: Гледалац пита како ће изгледати листа СДС-СРС, је ли постоји?

Председница Биљана Главшић је институција преваре. Особа за коју се ништа друго не може узети до једна свеопшта превара, рушење поноса српског народа. Тако да практично људи данас њену странку више и не зову Српски народни савез, него Српска народна срамота-Биљана Главшић.

Српске избеглице, последња рупа на свирали

Водитељ: Какаво иначе место у вашем програму заузимају избеглице? Је ли има нешто што опредељује Српску радикалну странку како да се постави према том проблему?

Цвијетић: То је заиста проблем и нема проблема који се не може решити. Наиме, ви знате да је Дејтон један читав анекс посветио питању избеглица и расељеног становништва. Међутим, у пракси, када год се помене питање избеглог расељеног становништва, некако нам је Међународна заједница наметнула да се ми само бавимо питањем повратка муслиманског становништва, односно бошњака, како се они сада изјашњавају.

Нико не размишља, нити се пита, да ли међу српским становништвом има избеглог и расељеног становништва. Наиме, Дејтон предвиђа две варијанте и два начина решавања тог питања. Један је тај општи, кога нам упорно Међународна заједница покушава да наметне, а то је повратак свих на своје. Међутим, Српска радикална странка није за такву варијанту, јер се тиме враћамо на позиције које су довеле до рата, ми више рат не желимо. Ми желимо да га избегнемо, и желимо добро и једном и другом и трећем народу. А мир можемо имати једино ако заговарамо и успемо да проведемо ону другу варијанту решавања тог питања, а то је кроз стављање целокупне имовине и у Федерацији, и у Републици Српској на вагу, преламање најпре преко државног ниова међусобних потраживања, и онда укњижу и пренос власништва избеглом расељеном становништву некретнина, које он сада добија на привремено коришћење. Ми смо за то да се то питање реши на тај начин и то трајно.

Да људи више не дрхте са тим решењима која имају привремен карактер, ко ће му закуцати на врата и да га исели. Значи, идемо на ту варијанту, за оне који су имали некретнине, да их што пре замене да они који могу да продају продају, а они којима су некретнине уништене, или их нису имали, заговарамо да се кроз систем државног стамбеног кредитирања истима обезбеди, откупом некретнина које спадају сада у категорију нануштене имовине итд. Да држава откупи па да кредитира сада избегло, расељено становништво у том смислу и да их дефинитивно и трајно смешта.

У том смислу смо хтели да покренемо иницијативу да се и прописи који се баве тим питањем донесу у том смислу. Значи, идемо на трајну варијанту,

све ове привремене варијанте воде ка овоме што нам се сада дешава.

Јагма за фотељама

Водитељ: Горан из Бања Луке пита за мишљење Српске радикалне странке о химни и застави?

Цвијетић: Ми смо толико ту јасни да не знам шта да му кажем. Ми знамо и за химну и за заставу. Не знам коме нешто није јасно везано за став Српске радикалне странке. Ми стојимо пред том заставом и стојимо пред том химном.

Водитељ: Гледалац пита шта мислите о сменама директора, значи, вероватно се мисли на смене у бањалучким предузећима.

Цвијетић: Не само у бањалучким. Да вам кажем, ја сам мало пре говорио о политици као судбини. Већина оних који су сада у овој коалицији, врху свог бављења политиком види само у хватању директорске фотеље, као да је она боготман. Све је то резултат политизације и уношења политике у економију. Али да вам кажем одмах где је решење. Ако заживи приватизација на начин како треба да заживи, то питање ће бити избрисано и неће бити интересантно.

Међутим, овако како иде, изгледа да је интересантно. У та предузећа која добијају директоре на овај начин, декретом са власти, никада неће стићи новац, Међународна заједница ту не даје новац. Само кроз приватизацију ће послати новац.

Влада континуитета пљачке и криминала

Водитељ: Гледалац пита како Влада Гојка Кличковића није ваљала, док Влада премијера Додика ваља, а потпредседници Владе су остали исти? Вероватно се мисли на господина Кременовића и господина Бањца.

Тадич: И на министре, господина Контића и друге неке министре, министра вера итд. Разлика између Владе премијера Додика и између Владе премијера Кличковића, поред бркова, је у томе што је она ипак омогућавала свом народу да је смени када јој више није ваљала, а ова очито, уз помоћ муслиманских гласова, на то није спремна. Поред тога, ради се о континуитету пљачке и криминала.

Ради се о новој иницијативи издаје, ради се о континуитету неспособности. Ради се о маси, маси других ствари. Занимљиво је, примера ради, да садашњи министар вера Јово Турањанин или Тујачанин, како се већ звахе, иако је био заменик министра у прошлој влади, је тек сада тражио благослов од стране Српске православне цркве да би могао бити министар. Значи, и сами министри који се налазе у тој влади, једноставно не мисле да је та Влада како треба. Јер ни један раније министар није тражио примера ради вера, благослов да би био министар, за разлику од овог који је то сада тражио. Значи, очито, ако овај има бла-

гослов, а ови други немају, па је он са крстом, ови други су без крста.

Други проблем је у томе што једноставно не постоји координација између премијера и између министара. Постоји јак сукоб личности, јак сукоб различитих политика, једни који су у тоталној издаји, једни који на неки начин покушавају да се одрже на позицијама, можда због тога што имају своје менторе којима је то потребно у одређеном тренутку, било из својих властитих осећања. Различите ствари су долазиле из те Владе које су, или ударале директно по интересима грађана Републике Српске, или по нашој традицији.

Сећамо се сви дивне полемике која је, нажалост, жалосна због тога што се дешава у Народној скупштини Републике Српске, али је била сва у оном интелектуалном набоју, у нашој традицији између, баш вас, посланиче Цвијетићу и генерала Манојловића. Када смо бранили нашу традицију тиме што нисмо дозволити да се генерали опет преименују у нове генерале. Све скупа, та влада је једна несрећа у којој министар полиције не прича са председником Владе, у којој министар одбране најчешће не прича ни са киме, јер га нико ништа и не пита, у којој маса неких других људи се углавном бави својим послом.

Они који су били у ранијој влади пљачкаши остали су то и у овој, а остале структуре, помоћници, заменици, то никада није ни променено, јер ти канали су и требали новом естаблишменту, што да праве нове криминалне токове када имају старе.

Водитељ: Питање за господина Цвијетића, зашто потпењујете СДС, када је СДС најјача странка, и предложио је господина Поплашена за кандидата за председника Републике Српске?

Цвијетић: Нисам ја потпењивао СДС, напротив, СДС је странка која је на претходним изборима имала знатно више бирача и гласова у односу на Српску радикалну странку, али ми смо самостална странка и свака странка на изборе излази да победи. Ми желимо да победимо и не може нам тај гледалац, нити било ко оспорити право да победимо и Српску демократску странку ако можемо.

Ми смо објаснили због чега смо са Српском демократском странком у тој математичкој коалицији, када су те кључне функције у питању. И то није спорно. Али Српска демократска странка има своју листу и има итекако жељу да та њена листа прође и да добије већи број гласова реџимом, од Српске радикалне странке итд.

Криминалце у затвор!

Уосталом, то је политичка утакмица, здрава политичка утакмица, само може донети добробит српском народу. Значи ништа лоше.

Водитељ: Опет питање за господина Цвијетића. Да ли планирате да направите конкретан корак у борби против

криминала у власти Републике Српске, пита Стојан Врачар из Приједора?

Цвијетић: Ја сам начео то питање и рекао сам како ми планирамо да га решимо. Морамо да оздравимо институције и органе који се баве тим питањем. Значи, полиција, тужилаштво, правосудје. Када те редове очистимо од корупције, мита, криминала.

Када запослимо способне, младе некорумпирани, неискварене кадрове и када их поштено награђимо за њихов рад, онда од њих можемо тражити да раде поштено свој посао. Ми имамо прописе који сјајно регулишу ту материју, кривични закон и остало, мада су сада кривични закони под ревизијом и оформљене су комисије које ће сада да ураде и те прописе, али на бази садашњег кривичног законодавства, сасвим солидно може да се уради тај посао, све у складу са прописима. Без икакве хајке помпе, без икаквих једномесечних акција.

Значи, за борбу против криминала,

Водитељ: Да прокоментаришете чињеницу да се у Републици Српској може гледати загребачки дневник на оба програма, а не можемо гледати дневник Радио телевизије Србије?

Цвијетић: Ми смо већ начели тему када смо расправљали о медијима, па смо се дотакли око тога. Та наша државна телевизија, питање је и чија је то телевизија. Ја сам то једном рекао, не знам, у некој сличној емисији, питали су ме зашто нас радикала нема, односно Српске радикалне странке, на државним медијима. Ми смо рекли, питање је да ли је то државни наш медиј. Ви знате, ко уређује политику, ко је супервизор над програмском шемом итд. то је странац, ако се не варам.

Облик ванпарламентарне борбе

Водитељ: Гордана Кукић пита шта ви мислите о штрајку глађу као једном

није искључен као вид ванпарламентарне борбе.

Тадић: Углавном, више од седам дана наш посланик Мирко Благојевић је штрајковао глађу у Бијељини због тога што су власти СДС-а, она протекла владина гарнитура, терали избеглице из неких стамбених јединица у Бијељини да би у њих убацивали љубавнице, секретаре, возаче итд. Нажалост, то није уродило плодом, међутим, здравље је било много битније, да се то прекине, јер једноставно била је таква власт да се није могла умолити ни на који начин.

У Банским Дворима странци имају предност

Водитељ: Поздрав гостима у студију и питање за господина Тадића да ли вам је познато да ће се уместо памије Ферхадији на Банским дворима доградити, пошто су у Банским дворима већином муслимани. Не верујем да је ово тачно, али вероватно.

Тадић: Мисли вероватно на обнову Ферхадиву. Мислим да не мисли на посланичку групу, него на председника Републике садашње и председника Владе, чије је тамо седиште. Сада неће моћи ни транспортером ући унутра, поготово они који су Срби, док странци лако улазе, махањем рукама, чак их наша полиција не сме ни мрко погледати, а камоли зауставити.

Ловац на људске главе

Водитељ: Како тумачите речи господина Шумахера да некима у Републици Српској треба скратити вратове, и на кога је он то конкретно мислио, Раде Марић из Бања Луке пита.

Цвијетић: Ако је пратио гледалац моје наступе на Скупштини, ја без имало респекта и према господину Шумахеру и господину Вестендорфу, увек кажем оно што мислим. Желим добро овој вашој телевизији, па нећу да кажем оно што мислим. Јер ви знате да постоји она забрана, да према Међународној заједници морамо бирати речи, нарочито на медијима, можете добити забрану, па не можете да радите. Тако да само због вас, а не због себе, нећу да кажем оно што мислим о господину Шумахеру и посебно о његовој таквој изјави. Ко ће остати краћи за главу и врат, то ћемо тек видети.

Неваспитање Милорада Додика

Водитељ: Ево, још један поздрав гостима у студију и питање да прокоментаришете увреду господина Додика на рачун председника ваше странке, Николе Поплашена, па и осталих. Вероватно мисли на недавни интервју.

Тадић: Када не можете ништа паметно да замерите некоме, онда му кажете да је ружан, да није леп, да ето, има краћу ногу, да је виши, да је нижи, итд. Кад господин Додик нешто озбиљно, нешто суштински пронађе као замерку

Вестендорпу чисте руке: председника Скупштине Калинића и потпредседника проф. др Поплашена, сменили су квислиншки посланици

од кривичног гоњења не треба амнестирати чак ни председника, односно, председницу републике. Значи, никога нећемо штетети. Али, исто тако да вам кажем, поштоваћемо прописе Републике Српске. Нећемо радити овако као што се сада ради. То води у ону опасност о којој сам мало пре говорио, да многи невини људи олу у затвор само да се задовоље задаци једнодневне политике. Да се каже, ето, иде борба против криминала, затворе човека три дана, тамо га измалтретирају, пуште га. Али је постигнут циљ, кажу био је у притвору.

Он добио један жиг кога не може никако да се отресе, иако није био крив и сада му се извињавају итд. Ми тако не смемо радити. Морају се поштовати основна људска права и слободе која су загарантована Уставом, али све у складу са прописима, и циљ се може постићи без икаквих проблема.

од начина борбе за остваривање основних људских права, за људско достојанство?

Тадић: Знате како, зависи из којих се побуда све то ради што се ради. Ми имамо један пример у нашој странци, да је војвода Мирко Благојевић, иначе народни посланик и председник Извршног одбора, неколико дана гладовао.

Цвијетић: То је један од облика ванпарламентарне борбе за постизање одређених циљева. Доста је дефанзиван, али понекад може да пружи одређене ефекте. И то је један од начина борбе за одређене циљеве, наравно, питање је који су домети таквог вида борбе, али у одређеним ситуацијама може и он да постигне одређени циљ, да скрене пажњу, ако ништа друго, на одређени проблем, а и то је циљ. Ресимо, да се скрене пажња на одређени проблем. Значи,

председнику Поплашеном онда нека изађе на телевизију и нека прича о томе.

Све док је то на релацији унутрашњих комплекса и резултата несрећног детињства, барем из пристojности према гласачима и према грађанима Републике Српске, а посебно према Бањалучанима који све то морају да трпе, јер је у питању била локална телевизија, било би у реду да се не излази у јавност са таквим изјавама.

Цвијетић: Мислим да је понајвише манипулисао заједничком фотографијом господина Поплашена и Шешеља, највише око тога се бавио итд. Ја могу јавно да му одговорим, и да кажем да смо ми спремни да се одрекнемо господина Шешеља не само са постера, него стварно и фактички, под условом да се он одрекне господина Сафета Биће.

Добар Индијанац (Србин) је мртав Индијанац (Србин)

Водитељ: Зоран пита где сте били пре три четири године када је наша млада држава успела да прими синдикат Грчке, а сада су наши представници радо виђени гости у Вашингтону, Паризу, Лондону, питање у вези кооперативности.

Цвијетић: Ево, ако хоћете да одговорим, Американци имају једну изреку, каже: најбољи Индијанац је мртав Индијанац. Они се према нама тако и понашају. За њих је најкооперативнији Србин онај који је спреман да изда свој народ. А знате, када треба да издате свој народ, онда вас онај који вас наводи на то мами, нуди вам, тапше вас по рамену, плаћа вам да путујете по свету. Даће вам све да бисте били кооперативни са њим. Али треба бити кооперативан са сопственим народом. Онда не треба ни да се бојите.

Талић: Добро, при томе је што ми ни тада нисмо били на власти и та замерака опет нама не стоји, јер ми смо и тада били опозициона странка. А сад друге стране, знате, ова Влада очито мало више заступа оне који познају политичке системе, њујоршку антрополошку теорију, по њима, знате, један човек, и на врху тога налази се глава, она је Влада, ми сви остали некакви други органи.

Онда сада има некакав прећутни или отворени споразум са неким другим човеком да нас туку, нас органе колико год хоће али само да не дирају главу, да је глави фино, да је она затапкана итд. Међутим, разлика између човека и између државе је у томе што код човека глава, ако је будаласта остане будаласта за читав живот, а човек, хвала богу, барем има и у овом оквиру демократије могућност у нормалној држави, каква је ипак наша, јер смо се изборили за то, да убаци листић и да промени главу.

Водитељ: Гледалац констатује, зар не мислите да је дошло време да се престанемо свађати, тиме се вероватно мисли на супротности у мишљењима српских странака.

Цвијетић: Ми се слажемо са констатацијом и нећемо ни одговарати.

Боља времена за српске границе

Водитељ: Питање за господина Цвијетића, да ли ће се појачати прта Карловац-Карлобаг?

Цвијетић: Да вам кажем, наш програм заговара стварање јединствене државе српског народа у њеним просторима етничким, међутим, свесни смо фактичке ситуације у којој се налазимо. Ми смо свесни да је Дејтон ту онакав каква јесте. Значи, ми смо реални политичари, ценимо тренутну ситуацију, исто да вам кажем, као народ никада се нећемо одрећи крајева у којима су живели Срби. Сачкаћемо историјски тренутак да се Срби врате на те просторе, значи, никада их се не одричемо. Међутим, морамо бити свесни сада ове ситуације у којој се налазимо итд.

Водитељ: Вида из Бања Луке пита колико је незапослених људи у Бања Луци, да ли имате таквих информација? И колика су примања породица погинулих бораца?

Талић: Нико нема такве информације, практично један велики број људи, почевши, примера ради, од вас верујем, уопште се не налази на бироу рада, то су опет избеглице које мисле да су овде привремено смештене и опет нема никаква евиденција по том питању. Оно што има то је штуро, површно, неуотребљиво и не може бити никаква социјална карта, што се тиче саме Бања Луке.

А што се тиче накнада за породице погинулих бораца оне се мењају у различитим условима, ја, на сву срећу, нисам члан породице погинулог бораца, тако да не знам који је у овом тренутку износ. Но, оно што знамо је то, да он није никада био онакав каква би требало и да није могао да омогући деци погинулих бораца ни оно најелементарније, а то је куповина књига за школу, дорука прије школе и спавање након учења, да може нормално да се одмори, да нараста у човека и да би једноставно могао да живи нормално у некој бољој средини.

Не треба стављати прст у око свету

Водитељ: Господин Цвијетић на почетку је рекао да је Америка светска сила која прави банања државе са марионетским владама, да је Русија пала на колена. То је урађено у Србима. Гледалац се слаже са овим ставом и пита, шта урадити и како се понашати у односу према таквој међународној заједници, односно да се то не би дешавало и како променити слику о Србима?

Цвијетић: Да вам кажем, прст у око свету и светској заједници ми нећемо стављати, и морамо бити рационални и мудри политичари. Ми, хтели или не, ми имамо тај Дејтон и имамо те елемен-

те државности које смо добили тим Дејтонским споразумом.

Ми треба да се боримо да се ти елементи сачувају. Мада смо сала сведоци ерозије тих елемената државности, елемената суверенитета које смо добили. Значи, Дејтон је имао задатак да санира фактичку ситуацију и да угаси пожар. Исто тако, као што се од ватрогасца не може очекивати сада да на згаришту на коме су угасили пожар граде ту зграду, тако се не може и од оних који су наметнули Дејтонски мировни споразум, не можемо очекивати да нам праве државу.

Ми државу морамо правити сами. Основу за то смо добили, међутим, ми се бојимо да је почело рушење и те основе, и то сваким даном све више. Видите, почев од тих силних конференција, Лондон, Бон, ево сада Луксембург, све нам се намећу нова тумачења Дејтонског мировног споразума који је био у почетку јасан. Међутим, на свим сегментима нам полако почињу да нагризају елементе суверенитета и државности које смо добили.

Циљ основни, због чега гледалац вероватно и пита јесте, да ми зауставимо ту ерозију, да вратимо бар позиције које смо добили Дејтонским мировним споразумом, а затим, да наставимо да градимо државу у оном смислу у коме је то у интересу српског народа. Значи, то би био некако сажет одговор.

Повреда аутономије Универзитета

Водитељ: Поздрав гостима и питање, молим вас да прокоментаришете студентску анкету у којој се сугерише да се гласа за Додика, колико су та и такве анкете релевантне?

Цвијетић: Ја сам видео ту анкету и мислим, могу вам рећи да сам заиста разочаран начином на који је прављена реклама за изборе, ако на то мисли гледалац. Да је крајње тенденциозна, за изборе треба правити рекламе непристрасно итд. Ја сам имао прилике да је видим случајно, на пар пута, када сам боравио овде док је Скупштина, и разочаран сам управо начином на који се то ради. Међутим, од медија који то ради, за мене то није изненађење.

Талић: Сем тога у питању је повреда аутономије универзитета. Јер, ако гледате лепљене једног плаката на зграду факултета као повреду универзитета, онда је у сваком случају манипулација свешћу опредељење студената која, поред тога, још није тачна, него је фалсификована, много већа повреда универзитета.

Водитељ: Гледалац пита да ли председник Биљана Плавшић и премијер Додик испишују задње дане Републике Српске својим кооперативном односом са представницима Међународне заједнице. Ја ћу питање мало да проширим, да смо имали ситуацију да су претходну владу оптуживали за крајње некооперативност, значи, оно једно опште не свим предлозима Међународне заједни-

це, и ова сада Влада, за коју кажу да ипак има можда мало превише кооперативан однос.

Тадић: По свему судећи време је за средњу и рационалну и нормалну варијанту, а то је она на чијем челу ће се налазити Српска радикална странка.

Председник контролнше шверц и телевизију

Водитељ: Поздрав и честитке за господина Тадића и да истрајете на очувању Републике Српске, да дефинитивно победимо издајнике. А да објасните криминал када је у питању шверц цигаретама, пига Здравко. Мисли се на шверц представника власти.

Тадић: Мораћемо, пре свега, да се сви заједно мало потрудимо да очувамо Републику Српску, јер ова сила која је кренула против њеног постојања много је јача него могућност било којег појединца да он на том случају нешто заради.

А криминал ко криминал то је срамота садашње српске државе, да председник Владе издаје и каже, нису моје цигарете, заустављено је у Градишци, јер, да су биле моје, не би то могло доћи на телевизију. Шта сада то значи? Прво, очито председник контролнше телевизију. Па онда, ако значи, постоји ситуација када не би то могло доћи на телевизију, значи, да постоји ситуација и када су биле његове цигарете.

А поред тога, сама је срамота да се за тог председника Владе који сам по себи и за себе мисли да је најпоштенији итд. веже једна таква афера. Још је већа срамота што он сам заговорником Народне скупштине каже, чини ми се, овако: Наравно, да сам пропао у шверцу цигаретама када је била ваша полиција, па нисам могао да нормално све своје кримилане токове остварујем, није он рекао

криминалне токове, али да сада превише не парафразирам. Из тога се види, наравно, његова политичка мудрост.

Мало је сада знате тешко слушати о томе како смо сада најпапетнији, па како све знамо, па знамо шта ће се десити, има стаклену куглу, а када су биле такве ситуације, када је требало знати за разлику, од српских радикала који су било за Републику Српску Крајину, упозоравали људе да треба да спашавају оно што се спасти може, да је једноставно толика несрећа на вратима да су се Хрвати опремили, да је свет иза њихових леђа итд.

У то време је актуелни председник Владе, према речима неких људи, изгубио око милион и по марака захваљујући шверцу цигаретама са Микелићем у Републици Српској Крајини, тј. линији преко Абдића. Јер пропала је држава, паре су нестале. Шта сада значи, сигурно, да је имао политичку процену, не би улагао тај новац. Исто тако је нема ни данас.

Све ће то народ позлатити

Водитељ: Ако дођете на власт да ли ћете се ви бавити питањима оштете ратним војним инвалидима?

Цвијетић: То је иначе једна категорија која је, уз породице погинулих бораца, изузетно запостављена. Да вам кажем, то је регулисано прописима и за сада у овом тренутку се сматра да је довољно то што на основу тих прописа ти људе остваре. Међутим, то је заиста мизерно што они добијају.

Питање оштете на коју он мисли је друго питање. Наиме, у нашем систему та оштета се остварује кроз прописе о борачко инвалидској заштити, и кроз инвалиднине и накнаде које се добијају. Он мисли на ону категорију оштеће и многи су захтеви у том смислу, колико ја знам, поднети, чак је био један

формулар где су сви инвалиди и породице палих бораца поднели захтев да им држава плати одштету. И сада је доста дошло до теоретских расправа око тог права на ту одштету. Јер је учешће у рату, између осталог, и једна обавеза сваког грађанина да у њему учествује.

Држава се одужује тако кроз ова права која су заговорена и која постоје сада тренутно у овом Закону о правима бораца, породица палих бораца и ратних војних инвалида. А о питању ратне оштете се може расправљати, вероватно, у једном систему у коме ви имате и другачију економску ситуацију и другачију економску подлогу у коме ћете моћи и то питање да решите на начин на који мисли. А ја знам како мисли тај гледалац и ја сам гледао те захтеве, они се прикупљају, међутим, у овом тренутку за те захтеве нема новца да буду решени на начин на који мисли тај гледалац.

Сајонара Милораде!

Водитељ: За господина Тадића питање, да прокоментаришете случај господина министра Новака Контића који поседује две куће, а уз све то има на коришћење и државни стан, док избеглице немају ни шупе.

Тадић: Улазити у било коју од биографија министара и њихових службеника било би као отворати неку врсту полицијског досијеа. Не због тога што би био полицијски приступ, него зато што би се тамо углавном налазиле криминалне радње. У сваком случају не желим никога да посебно коментаришем, па тако ни господина Контића.

Проблем је у томе што ти људи нису престали са таквим врстама активности, иако су то обећали народу, иако су на основу тог обећања добили кредит за још један мандат, примера ради, потпут господина Контића, који је министар мислим од 1993. године, још оне Владе СДС-а.

Тако сада имају баснословне дневнице по иностранству 1000-2000 марака, мада им је све плаћено и слично. А за све време боравка у иностранству науче две речи, и то погрешно, попут председника Владе који је за харакири рекао као да је то седните у ракету и забијете се у брод. Не знам да ли је то резултат тога што је био у гостима код председника Владе Хашимота, који је након недељу дана морао поднети оставку због лоше економске политике, па је то била реч коју је најчешће могао да чује у ходницима јапанске владе, али у сваком случају, ни тај се пут по свему судећи није нешто, Бог зна, исплатио.

Ко војним бегунцима гледа кроз прсте

Водитељ: Поздрав гостима и питање шта мислите о дезертерима који се масовно враћају у Бања Луку?

Цвијетић: Гледалац је гледао вероватно ту Скупштину када сам ја поставио то посланичко питање, након рата приметан је масовни повратак наших грађа-

Седиште Српске радикалне странке у Бјелини: српска Семберија очекује победу патриотских снага на предстојећим изборима

на, војних обвезника, који су у циљу избегавања војне тј. ратне обавезе избегли односно дезертирали на територију Савезне Републике Југославије и Црне Горе, и они се враћају. Ја сам министру одбране управо поставио то питање, дали су запазили ту појаву, јер смо ми ту појаву сви запазили, и пита Министарство одбране, Министарство унутрашњих послова у том смислу предузима. Ви се сећате оног његовог чувеног одговора у коме је он рекао да се ми као посланици укључимо у доношење одговарајућих прописа којима ћемо то санкционисати.

Могу на овај начин да кажем, и тада сам рекао, да нисам задовољан одговором, јер ми и у овом тренутку имамо прописе који то санкционишу и те како их добро кажњавају. Сматрам амнестирањем тих лица, фактичким аместирањем, ми нисмо дали да прође она амнестија која је званична, али фактички аместирање, јер нико не гони више та лица, чинимо најпре велику неправду онима који су учествовали у овом рату, онима који су дали живот и дали део свога тела за ову државу, борећи се за њу, а да не говорим о том како то делује за евентуалну потребу и евентуалну потребу за случај неког новог рата, како ћемо и чиме мотивисати људе да учествују у рату, ако смо аместирали оне који су тако глатко избегли ту своју обавезу.

Ја сам чак дао један практичан предлог како то да се реши, да се сва та лица евидентирају пошто су од Савезне Републике Југославије добила документа и пасоше и личне карте и уредан боравак, ставе на располагање министарству одбране Савезне Републике Југославије и да ако ништа друго, према тој држави у којој су нашли уточиште, испуне своју војну и ратну обавезу јер је то сада тамо потребно. Мислим да би у том смислу можда требало да се реши то питање, па их тамо депортовати и ставити на располагање.

У Скупштини до последњег даха

Водитељ: Гледалац пита зашто се на Скупштини нисте одредили тако што би напустили Скупштину, уз образложење да то више није Скупштина српског народа, него Скупштина муслимана и њихових поданика из коалиције?

Цвијетић: Мислим да би то Међународна заједница и свет једва дочекали. Разумете, ми желимо да учествујемо у раду Скупштине, уосталом то је наша обавеза и ми имамо обавезу према нашим бирачима да изађемо пред говорницу и да кажемо све оно што мислимо и оно што нам је на срцу и оно што стоји.

Мислим да би то било непоштено према онима који чекају да ми нешто учинимо и, ако ништа друго, да покушамо да учинимо. Остаћемо у скупштинским клупама и учествовати конструктивно у раду Скупштине до њеног задњег заседања у овом сазиву. Значи, без обзира шта се у њој дешавало.

Дворац са USA кормиларом

Водитељ: Горан из Бања Луке пита, какав став Српска радикална странка има према спољној политици коју води званична власт Републике Српске?

Тадић: Став о спољној политици која је на снази је негативан. Због тога што не полази од очувања наших националних интереса, већ од очувања личних позиција, било које позиције. Министарску позицију, позицију председника Владе или позицију председника државе, као од оних нижих институција које у њиховом окриљу једноставно могу да наставе са свим оним криминалним радњама које су чинили у СДС-у, као и сада када су прешли у Српски народни савез.

Спољна политика која није јасно дефинисана и која не полази од тога да се захтева независност споља и уредно стање унутар своје земље, која ставља једну малу земљу у ситуацију да се налази практично пред свршеним чином, због тога што не може више никаквим механизмом под оваквим условима, под оваквом влашћу да очува своје основне елементе. Значи, пре свега територију, становништво итд. Не може бити ништа друго него негативан.

Сва спољна политика је заправо уско повезана на релацији Сарајево-Бански двори-Вашингтон, не говорим Бања Лука, јер то није Бања Лука то су само Бански двори, и то пар соба у Банском двору. Оне се пре свега воде иницијативом Алије Изетбеговића, силом од стране Сједињених Америчких Држава и механизмима спровођења овог дворца без кормилара, који је на снази у Републици Српској.

Сада тренутно постоји иницијатива Алије Изетбеговића да се укине реч граница у Уставу Републике Српске, већ да постоји само линија разграничења. Па потом да се укине став, односно члан у коме се каже да Република Српска помаже Српској православној цркви, па потом да се укине члан по коме је забрањена естрадиција нашег становника, па потом да се укине члан који говори о томе да је Република Српска држава српског народа и свих осталих њених грађана. И низ, низ других битнијих или мање битних чланова, који у сваком случају чине основне елементе државности, које постоје тренутно код Републике Српске.

Манипулација деце у политичке сврхе

Водитељ: Славица из Бања Луке пита да ли вам је познато да се деца не смеју користити у пропагандне и политичке сврхе, а често на телевизији можемо видети рекламне спотове где су деца искоришћена, посебно прокоментаришите спот Међународне заједнице у којем две девојчице певају свима нама познату песмицу "Мир, мир, мир". Постоје ли могућност да се тај велики демократски свет упозори да је то забрањено, а они су то управо и забранили у својим државама.

Цвијетић: Гледатељка је одговорила на питање, да је то забрањено, а сада је питање колике су наше моћи да ми Међународној заједници нешто забранимо. Они могу нама нешто забранити, изгледа, ми њима не можемо ништа да забранимо.

Тадић: Проблем је и у томе што се ради о људима који су тако исто били способни да убијају своју децу на Маркалама, па им онда не значи, ништа ни то што их користе у некаквом рекламном споту до би дошли до некаквог политичког циља.

Свако у својој држави

Водитељ: Да ли ће Српска радикална странка, ако добије изборе, дозволити повратак муслиманима и Хрватима у Републику Српску?

Цвијетић: Два пута смо већ одговорили на то питање за коју смо варијанту решавања тог питања. Значи, за варијанту смо размене имовине, куповине имовине, откупа и свако у своју државу.

Водитељ: Како зауставити младе људе да не одлазе из Републике Српске, јер вероватно ћемо ускоро постати држава која ће имати најстарије становнике, за господина Тадића, човека који убрзо завршава факултет.

Тадић: Суштински проблем што се тиче сваког младог човека је у томе што заправо није то проблем онакав какав се сам по себи намеће, да је егзистенцијалног карактера итд. Проблем је у томе што нико од нас сада, који имамо 20 и нешто година, завршавамо неку школу, или долазимо са одслужења војног рока, сасвим је свеједно, не може бити сигуран да ће ова држава под оваквим условима постојати за две године, или се неће наћи у некаквом избегличком центру.

И онда, свако због тог страха сам себе убеђује да је много боље у овом затишју искористити прилику и побећи одавде, и покушати све оно што можеш понети са собом или продати, да би изашао из тог хаоса на неки бољи начин него што би се могло десити, као што је репимо, случај са младим људима из Републике Српске Крајине. Све док не постоји сигурност младим људима и свим људима у Републици Српској и грађанима, постојаће и тенденција одласка људи, због тога што нико не жели да живи у страху.

Водитељ: Поздрав од члана ваше странке и како коментаришете члана радикалне странке који ради у једном министарству где су 90% комунисти, наводно је забрањено бити члан странке, што значи, да ја, као ваш члан морам напустити странку да не бих остала без посла.

Тадић: Требало би да знамо на кога се конкретно мисли, да бисмо могли да одговоримо и зависи на које Министарство мисли. Ако мисли на Министарство унутрашњих послова, тачно је да постоји правило да мора замрзнути своју страначку активност итд. Међутим, бојим се да ћемо погрешити тако нападмет одговарајући на питање које није доста прецизно.

Министар одбране не уме да броји

Водитељ: Управо наредно питање је везано за Министарство унутрашњих послова, како Српска радикална странка оцењује рад Министарства унутрашњих послова и министра Милована Станковића?

Цвијетић: Ја сам на почетку и два пута сам то начео и нећу сада да понављам, у каквом светлу видим улогу органа унутрашњих послова у борби против криминала. Значи, то је само један од органа који је задужен и то онај први иницијални орган који се бави тим питањем, а да би га успешно обављао мора да га ради онако како то прописи налажу тако да сада не бих понављао

ми сада у емисији постављамо гледаоцу питање, на шта те таблице личе? Ништа хумано, ништа идентификационо у тој табlici нема, то је један број, једна шифра. Мислим да су нам их сервирали они исти који су нашим људима у току другог светског рата ставили онај број на руку у логорима. Тај број ме, не знам зашто, подсећа на те бројеве.

Тадић: Осим тог познати су случајеви из Бања Луке и других крајева Републике Српске, да људи једноставно неки нису хтели да узимају таблице на којима је, примера ради, А зато што сматрају да су ваљда Алијине, или Т зато што су Туђманове, него су сви тражили К и М, ко зна из којих разлога.

Цвијетић: Ја их зовем Орвеловске таблице.

ду за једнакост људи, за некаква радничка права, није гласала за то решење, на тај начин доводећи стотине хиљада незапослених или лица бораца инвалида итд. у ситуацију да немају здравствено осигурање и да практично, ако немају 10 динара да уплате здравствену књижицу, или ако немају оних 10 динара да плате лекарски преглед не могу нормално уопште да се излече, и да се доводе у стање горе болести, у ствари, доводи се до могуће смрти.

Водитељ: Шта мислите о појављивању Српског покрета обнове на просторима Републике Српске?

Тадић: Као и све те странке тог типа, то је резултат пар људи који умисле нешто.

Цвијетић: Ја мислим да се појављују само постери а не покрет. Ја сам видео само постере.

Десницом за др Николу Поплашена

Водитељ: Да полако приведемо емисију крају, имали смо прилику да чујемо шта можемо очекивати од Српске радикалне странке у наредном периоду. Да чујемо вашу оцену актуелне политичке ситуације, да одговоримо на бројна питања гледалаца. На крају, шта ви можете поручити свим гледаоцима Телевизије Симић?

Цвијетић: Да вам кажем, избори су постали наша судбина. Међународна заједница рачуна, између осталог, и на замор. Ја сам својевремено рекао једно пророчанство да ће Срби најмање пет година након рата само носати гласачке кутије, листиће, пребројавати најмање два пута годишње. То се изгледа остварило. Један од циљева Међународне заједнице јесте тај да се лође до засићености у том нашем гласачком бирачком телу и он је евидентан. Моја порука из ове ваше емисије је, сви на изборе. Сви они Срби који не изађу на изборе, гласају за наше непријатеље.

Тадић: На крају бих, као и господин Цвијетић, пре свега позвао све људе да 12, 13. септембра изађу на изборе и да, како смо ми то на ранијим изборима или пре њих говорили, слободно десном руком, оном истом којом смо се бранили, оном истом којом пишемо и оном истом којом себи хлеб зарађујемо, одредимо и нашу судбину, пре свега гласајући за кандидате Српске радикалне странке, господина проф. др Николу Поплашену за председника Републике Српске.

Водитељ: Поштовани гледаоци Телевизије Симић, вечерас сте имали прилику у нашем студију видети и чути представнике Српске радикалне странке. Са нама су били господи Слободан Цвијетић, народни посланик и члан Извршног одбора и господин Огњен Тадић. Хвала вам на учешћу у емисији.

Тадић: Хвала и вама на простору који сте нам омогућили, што је заиста реткост у оваквој медијској тортури.

Водитељ: Останите и даље у програм Телевизије Симић.

Коментар нових изборних правила: то што ради ОЕСЦ велики је лопољук

онај део о хајци, о акцији, о задацима једнодневне политике, о професионализацији тог органа итд. Доста би се дуго остало око тога.

Водитељ: Гледалац из Борика пита да прокоментаришете изјаву министра одбране који је драстично смањило број побијених југословенских војника у Тузли од стране муслимана? Да ли су то сада његови савезници?

Цвијетић: Ја мислим да би то питање требало у некакој згодној емисији поставити министру одбране, са каквим он то подацима располаже. Мислим да је он чак на Скупштини најавио могућност некакве друге цифре у односу на ону која је званично утврђена. Но, мислим да питање треба адресирати министру, па га питати шта је он мислио под тим, због чега смањује број итд.

Орвеловске таблице

Водитељ: Стеван из Бања Луке пита шта мислите о заједничким таблицама поготово о заједничким таблицама, на војним возилима?

Цвијетић: Да вам кажем, ви знате колико смо се ми борили против њих, ево, сада ту су. Питајте гледаоца, није ред да

Социјална политика српских радикала

Водитељ: Гледалац пита какву социјалну политику ће водити Српска радикална странка ако добије изборе?

Тадић: Најбољи разлог због кога ми и јесмо још увек у Народној скупштини због тога што бар на тај начин можемо да учинимо што више за српски народ и за грађане Републике Српске. Познат је наш пример да је наш народни посланик Зоран Николић из Србиња, предложио Народној скупштини, што је она и усвојила, да сви незапослени у Републици Српској имају бесплатно здравствено осигурање.

Значи, не здравствену заштиту како је то било дефинисано у ранијем закону, тако да су се различити фондови извлачили, покушавали да заобиђу једноставно ту клаузулу, већ здравствено осигурање, онако како је усвојена терминологија у нашем социјалном праву. Оно што је занимљиво у свему томе, а сваки пут када поменемо неки наш добар потез, морамо поменути опет неки лош потез владајуће коалиције да рецимо, Социјалистичка партија која се сто, као највише залаже за социјалну прав-

ТВ "ГАЛАКСИЈА 32" ЧАЧАК, 15. ЈУЛА 1998. ГОДИНЕ, У ЕМИСИЈИ
"ГОСТ У СТУДИЈУ" ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ОСНОВНИ СМИСАО ВЛАДЕ - ОДБРАНА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Мислимо да је нова Влада била успешна, али да нема разлога за самозадовољство, за похвале и за славопојке. Економска криза и социјална беда и даље трају. Мукотрпно решавамо један по један проблем. Неке проблеме, међутим, не успевамо да решимо. Неке проблеме још задуго нећемо решити, али када кажемо да је Влада успешна, онда, пре свега, имамо у виду Косово и Метохију, јер смо заиста запели из петних жила да сачувамо ту драгоцену српску територију, да остане у саставу Србије. Влада је, пре свега, зато и формирана.

Водитељ: Добро вече, поштовани гледаоци, ово је емисија "Гост у студију" ТВ Галаксије 32 у којој је вечерас наш гост потпредседник Владе Републике Србије, господин др Војислав Шешељ.
Добро вече и добро дошли.
Др Шешељ: Добро вече.

Сто дана Владе народног јединства

Водитељ: Овог пута као потпредседник Владе. Господине Шешељ, 100 дана је практично протекло од именовања нове Владе, од формирања нове Владе, па како се оцењује тај рад?

Др Шешељ: Мислим да је нова Влада била успешна. Нема разлога за само задовољство, за похвале и за славопојке. Економска криза и даље траје, социјална беда и даље траје. Мукотрпно решавамо један по један проблем.

Неке проблеме не успевамо да решимо. Неке проблеме још задуго нећемо решити, али кад кажемо да је Влада успешна, онда имам пре свега у виду Косово и Метохију, јер смо ту заиста запели из петних жила да сачувамо ту драгоцену српску територију и због тога је Влада пре свега формирана, да одбрани Косово и Метохију. Да Косово и Метохија остану у саставу Србије.

Ова Влада неће имати сврху постојања ако се ту било шта промени на том плану. Затим, Влада је кренула реформским курсем у економској сфери. Ви сте вероватно сазнали још пре више од месец дана, да смо скинули стопу доприноса и пореза на плате - са 124% на 98%. То је једна дилекосежна економска мера, веома стимулативна за привреду и то је први пут у историји

Др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Србије: кашњење процеса приватизације онемогућава оснобољавање Фонда пензијског осигурања и других фондова

Србије да се деси тако велико смањење пореза и доприноса на плате.

Наш је циљ да идемо даље у том правцу, како бисмо растеретили привреду. Смањењем за 26% доприноса и пореза на просечну плату, ми смо практично омогућили свакој фирми за 13% да повећа плате радника, или да тај новац усмери у запошљавање нових радника, у повећање обима производње, осавремењивање технологије итд.

Наравно, кад је реч о фирмама које раде, које иоле успешније послују у садашњим условима, а највећи проблем су оне фирме које не раде, које нису у стању ни просту репродукцију да спроведу, фирме које не исплаћују плату, које не уплаћују доприносе, које не уплаћују порезе итд. Таквих је фирми много у Србији.

Затим, ишли смо у правцу либерализације цена неких основних индустријских производа, јер је та такзвана антимонополска уредба донешена у време санкција, ставила је под систем контрола огроман број производа.

Десио нам се то у привреди да имамо формално одређену цену од стране државе за читав низ роба, да по тој цени не можете да нађете робу, или да фабрика формално прода робу по тој цени чим произведе, прода неком другом правном лицу, некој другој фирми, та фирма онда препродаје по енормно већим ценама.

Добит се дели по приватним ценовима директора јендих и других фирми. Ми смо читав низ роба скинули с те контроле цена, скоро сву техничку робу, рото папир, све врсте грађевинског материјала осим цемента, спремамо се то да урадимо и са цемента, јер је ту ситуација најкритичнија и мафија највише дивља.

Ако сада покушате негде да купите цемент, не можете да га нађете - легално. Не можете да га нађете по оној цени која је прописана. Зовете цемента у Беочину, Поповцу, Косјерићу, љубазно вам кажу - службеник, службеница, да цемента нема, али ако га случајно буде, оставите број телефона, па ће вам јавити.

После неколико сати вам се јави неко други и каже - чуо сам да тражите цемент, ја имам цемент, али по тој и тој цени. Таква мафија је организовала производњу цемента.

Лек против мафије је укидање оваквих административних ограничења и наравно, приватизација. Да је цемента у приватним рукама, не би се то могло дешавати. Дакле, идемо даље у том правцу и мислим да ће се резултати показати добрим.

Водили смо рачуна да увек има довољно новца у аграрном буџету да бисмо могли регулисати производњу основних пољопривредних намирница и надамо се да ћемо бити у стању да на време исплатимо пшеницу сељацима.

Све чинимо да то заиста постигнемо. Парама из фонда за развој, рационално послујемо, инвестирамо их са-

мо тамо, где имамо доказе да ће се новац вратити. Наравно, још од прошле године велики број фирми није вратио тај новац који је узео из Фонда за развој, ми ћемо тај новац утеривати. Ниједна фирма не може да остане дужна.

Када Влада даје новац привредним предузећима, онда им даје за инвестиције, производњу и тај новац мора да се врати. То није вид социјалне помоћи. Социјална помоћ наравно, треба да се дели на шалтерима социјалне помоћи у локалним скупштинама општина.

Постигли смо и то да је Народна скупштина изгласала на предлог Владе један веома добар Закон о универзитету и да је заиста Влада преузела контролу над универзитетом. Универзитет више нико не може да претвара у политичке партије, да манипулише студентима у политичке сврхе, да их одваја од наставе. Спремили смо читав низ других законских пројеката - нови Закон о локалној самоуправи и Нацрт покрајинског статута за Косово и Метохију, али не идемо на Народну скупштину, с тим, јер чекамо да се деси неки конструктиван дијалог са представницима албанских политичких партија, да се не каже, да смо то мимо њих урадили него да се њима понуди расправа на ту тему, па да онда идемо на наредну Скупштину.

За који дан ће бити готов пројект Закона о информисању, новог Закона о информисању који ће бити веома либералан.

Спремамо оно што ће бити најзначајније, на томе интензивно радимо, комплетну реформу пореског законодавства. Опет идемо у правцу либерализације, смањивања пореских стопа, а брижљиве наплате пореских обавеза. Оно што је био највећи проблем Владе Србије у протеклих нешто више од 100 дана је проблем исплате пензија и дечијих додатака.

Ако смо игде били неуспешни онда смо били неуспешни на том питању, јер је дошло до новог кашњења од 10 дана са исплатама априлских пензија. Те пензије су ипак повећане за 10%, али кашњење је било разлог за уношење велике пометње, нервозе међу пензионерима, па и међу друге грађане Србије, јер често ти пензионери издржавају још по неког члана породице итд.

Пошто нисмо могли да нађемо други извор прихода, употребили смо новац из Фонда за развој Србије. Зашто нисмо могли наћи друге приходе, зато што многе фирме не уплаћују доприносе у Фонд пензијског осигурања.

Сад је Фонд пензијског осигурања одлучио, има неких 15 дана или месец дана, да се иде са блокадом фирми, које не уплаћују доприносе. То је основна обавеза. Можемо некако да им прогледамо кроз прсте кад је реч о порезу, о нечему другом, али кад је реч о доприносу за пензијско осигурање, онда се не може никоме прогледати кроз прсте.

Кашњење процеса приватизације нас онемогућава да мало озбиљније оспособимо Фонд пензијског осигурања и све друге фондове. Нека озбиљнија продаја, приватизација би могла створити услове, нешто попут продаје 49% државне телефонске компаније прошле године. На томе радимо.

Прве ће на реду, вероватно бити цементаре и још неке фабрике, али тражимо озбиљне купце, купце који ће дати одмах готов новац, а не неке који ће затварати кроз такзвану докапитализацију, показало се у нашим условима да скоро увек та докапитализација је најобичнија пљачка.

Водитељ: То је оно што је урађено, овако практично кратко наведено.

Др Шешел: Говорио сам и шта је урађено успут, и шта су проблеми Владе, који су кључни проблеми са којима се Влада суочава.

Подле намере ОЕБС-а

Водитељ: Оно што је најбитније, а можда и најактуелније овог момента је ситуација на Косову. Данас, односно јуче је доптовала мисија ОЕБС-а и имаће представници ове мисије разговоре са председницима политичких партија.

Данас су имали разговоре са званичним органима. Наравно, претпостављам да ћете ви као потпредседник ове владе, или као челник Српске радикалне странке учествовати у разговорима?

Др Шешел: Не. СРС је одлучила још пре неких годину и по дана када смо имали последњи контакт са представницима ОЕБС-а, док се наша земља не врати у пуноправно чланство ОЕБС-а, да немамо о чему да разговарамо са представницима ОЕБС-а.

Водитељ: То је управо и разлог њиховог доласка.

Др Шешел: Да ли је то разлог или нешто друго, можемо да расправимо. Мислим да су дошли да нам даље пакосте око Косова и Метохије. Питање је да ли уопште постоји могућност нашег моменталног повратка у ОЕБС, и ако то буде могуће, онда ће услов бити да отворе сталне мисије на Косову и Метохији, Санџаку и Војводини.

Они на тај начин показују шта су им следећи циљеви. Ако се сећате ми од 1991. године о томе говоримо. Од проблема Српске Крајине, ми смо говорили да је следећа Босна и Херцеговина, Црна Гора, Косово и Метохија, Санџак и Војводина. Још проблем Косова и Метохије се није апсолвирао, они купају на врата Санџака.

И на крају, покушаће да нам отму Војводину. То је циљ западних сила. То је циљ Америке. Да Србију сведу у границе некадашњег београдског пашалука, па поред свега да нам на власт доведу неку своју принудну управу.

Водитељ: Како као потпредседник Владе коментаришете изјаве које су данас обелодањене, лидера појединих странака да се слажу са отварањем сталних мисија у већини градова, по прин-

ципу да ми практично немамо шта да кријемо?

Др Шешељ: Ми заиста немамо шта да кријемо. Радикали то непрекидно тврде. Ми нисмо против тога да странци долазе у нашу земљу и да путују кроз нашу земљу. Ми нећемо контакте са ОЕБС-ом, јер нас стално понижавају.

Радикали су се супроставили у Савезној скупштини приликом доношења разних одлука за путовања наше делегације на Савет Европе и на Скупштину ОЕБС-а. Пре неколико месеци сам имао жесток дијалог и са Љубишом Ристићем по том питању. Шта ће нама понижења.

Отишли су Љубиша Ристић и Милан Божић, нису им дали да говоре на Скупштини ОЕБС-а, а пустили су да говори представник албанских терориста. Куд ћете веће понижење. На Савету Европе Љубиши Ристићу одузимају реч, прекидају га у пола говора.

Зашто то себи да дозволимо. Ако смо сиромашни, не значи да смо глупи. Ако смо притиснути и опкољени са свих страна, не значи да смо кукавице. Ако ништа, треба да се боримо за оно што је елементарно људско достојанство нашег народа.

Шиптарски тероризам узео маха

Водитељ: Каква је по вама тренутна ситуација на Косову?

Др Шешељ: Ситуација је тешка, нема никакве сумње. Албански тероризам је узео маха. Наша Влада и полиција држе ствари под контролом, али спутани смо у погледу организовања неких већих, значајнијих акција у правцу сузбијања терориста, због сталних претњи НАТО пакта, притисака великих сила, дипломатске улоге Русије у свему томе итд.

Наш је циљ пре свега, да избегнемо спољну интервенцију НАТО пакта, да избегнемо резолуцију Савета безбедности УНУ која би отварала пут страном мешању и агресији, а да наравно сачувамо Косово и Метохију. Дакле, ту треба да водимо и вешту дипломатску игру и да будемо чврсти у настојању да Србија сачува у целости територијални интегритет.

Водитељ: Шта значи практично, став је да Косово остане неодојиви део Југославије?

Др Шешељ: Србије.

Нема никаквог специјалног статуса

Водитељ: Специјални статус аутономије Косова и Метохије?

Др Шешељ: Нема никаквог специјалног статуса. Ово што прописује Устав Србије, то је максимум који ми можемо прихватити и Влада стоји иза тога.

Водитељ: Шта је са аутономијом?

Др Шешељ: Салашњи Устав Србије прописује аутономију, као аутономи-

ја Војводине, а поврх тога, Шиптарима да дамо разне елементе културне аутономије. То се не доводи у питање.

Ако желе да имају своје школство, нека имају, у приватном статусу, нека сами финансирају. Здравство, исто тако, културне институције и слично.

Цене меса нека одреди тржиште

Водитељ: Морам да кажем да и вечерас као што наши гледаоци добро знају наш телефон је и даље отворен и да је до почетка емисије стигло заиста, доста питања и да ћемо за неколико минута, почети са питањима.

Међутим, господине Шешељ, наравно, вас као потпредседника Владе, морам да питам о ценама. Доста се спекулисало у последње време са поскупљењима о ценама које остају и за које Министарство не дозвољава повећање и кориговање тих цена.

Данас у новинама стоји информација, да се бар цене меса морају кориговати. Да ли и даље стоји децидиран став да поскупљења неће бити, или ће се о томе говорити...

Др Шешељ: Знате, то је врло непопуларно, али ја морам говорити отворено, искрено икако сам навикао. Мислим да треба ослободити цене меса. Међу произвођачима меса је прилична конкуренција и убеђен сам да месо неће моћи много да поскупи.

Морамо даље држати под контролом цене брашна, шећера, уља, млека и ту нема одступања. Влада је у стању да својим парам из аграрног буџета субвенциониса произвођача. Ако даље будемо под контролом држали цене меса, у Србији ће се уништити сточни фонд и месо неће бити.

Нама је циљ да се обнови сточни фонд. Ова година је хвала богу родна, биће изгледа много кукуруза и сад је права шанса да се ослободе цене, да се подстакну произвођачи да произведу што више меса. А, цена сточне хране ће лагано да пада, што је година роднија, цена сточне хране је нижа. Ове године кукуруза ће бити на претк. Он је основна сировина у спремању сточне хране.

Има и сена много ове године. Биће детелине, луцерке, тако да постоје сви услови да цена меса буде ниска. Колико ниска, нека одреди тржиште, али да се држава не меша тамо где није неопходно да се меша.

Подстицати производњу жита

Водитељ: Значи, корекција ће бити?

Др Шешељ: Ако ми већ морамо да држимо под контролом цену брашна, држимо је под контролом, и нашим сељацима плаћамо пшеницу више него што је светска цена, сад је пала цена пшенице на светском тржишту.

Ми дајемо динар и двадесет, то је 20 пфенига. Ми дајемо сада, то рани-

јих година није био случај. Цена пшенице је знала да буде и преко 25 пфенига на светском тржишту.

Нама је битно да нама не пада цена испод 20 пфенига. Да сачувамо производњу пшенице и да сачувамо производњу других индустријских-пољопривредних култура, али морамо ослободити цене меса.

Подстаћиће се многи други да производе, који сада не би то да раде, подстаћиће се и они који уопште нису планирали тако нешто да чине.

Водитељ: Када се све то може очекивати?

Др Шешељ: Говорим свој лични став и не могу да вам кажем нешто што Влада није усагласила.

Влада дрешти кесу за пшеницу

Водитељ: Шта је са откупом тржних вишкова, пошто је сезона жетве у пуном јеку?

Др Шешељ: Што се тиче пшенице, Влада је спремна да откупи све расположиве количине које буду понуђене. Надам се да ћемо имати довољно новца да исплатимо све у роковима који су прописани.

Поред Владе у откуп учествују разне житомливарске организације, пекаре итд. Постоје сви капацитети финансијски, просторни да се откупи сва расположива количина. Да не пропадне ниједан делић овогодишње жетве. То значи да ће брашна бити довољно. Брашна ће сигурно бити довољно, не треба уопште у то сумњати.

Родна година

Водитељ: Са осталим производима каква је ситуација?

Др Шешељ: Са свим производима је добра ситуација. Година је заиста родна. Нешто је мало воћа подбацило у неким реонима Србије, али не битно. Поврћа такође има довољно.

Било је неких иницијатива да се ограничи и ове године откуп малина, то нисмо дозволили. Малине су ипак могли разни откупљивачи да откупљују ове године, и зато је цена малина поправљена у односу на претходно стање. Не знам колико је тачно у чачанском крају, можда ви знате?

Водитељ: Мислим да је 9 динара.

Др Шешељ: Била је предвиђена 6 динара. 9 динара је солидна цена, то је око марке и по, а раније је била марка и 10 пфенига. У неким крајевима је стигла и до 12 динара, зависно од разних околности, од конкуренције међу накупцима итд. Овде обећавају да ће бити доплаћено.

Значи, нешто је повољнија цена и то је добро за произвођаче. Та цена може бити још већа, ако ми здраву конкуренцију уведемо међу оне који откупљују. Нама је циљ да постоји здрава конкуренција.

Циљ Америке: Србија у границама београдског пашалука под влашћу принудне управе

Без приватизације нема нам помоћи

Водитељ: Има доста питања, а будући да сам их погледала пре почетка емисије, питања се односе на исплату пензија.

Ви сте, ступајући на дужност потпредседника обећали да ће динамика исплате пензија бити испоштована и да ће исплате бити знатно редовније него иначе, да ће средства бити обезбеђена.

Међутим, десило се да пензије и даље касне и да су фондови практично исплаћени. Овог месеца, кад су биле исплате, интервенисано је из Фонда за развој.

Др Шешел: Ми смо имали само једно кашњење до сада, од кад је ова вла-

да ступила на дужност. Имали смо уредну исплату пензија.

Значи, оно раније закашњење, то нисмо могли надокнадити. То смо и у предизборној кампањи говорили. Постоји само један начин да се то надокнади, а то је да се иде у крупну приватизацију, па да се тај новац искористи за исплату пензија и то на тај начин, што бисмо новац инвестирали рецимо, у електропривреду, а електропривреда емитовала бонове који би били подељени пензионерима, на име заосталих пензија, па би се тим боновима могла плаћати у неколико наредних месеци електрична енергија.

То је једна варијанта, да не би грунули са огромном количином новца одмах на тржиште, већ да се инвестира, концентрише у електропривреду да она

реша своје проблеме, а да и пензионери буду обештећени. Имали смо велико закашњење, једноставно у том пензионом фонду, пара нема.

По Уставу, држава је само гарант исплата пензија. Држава не одговара за исплату пензија. Она само гарантује да ће пензије бити исплаћене, ако не може фонд, да она мора да нађе паре. Фондом управљају пензионери преко својих представника и тај фонд нема пара. Пара нема пре свега из два разлога, нема зато што многа предузећа не уплаћују доприносе за пензијско осигурање, немају пара.

Неки избегавају, имали би али беже од тога. И друго, што је код нас укупна маса пензија за 15% већа од укупне масе плата. Што ми имамо више пензионера у земљи него радника. То је објективан проблем. Из тог проблема треба да испливамо. Како? Додатним инјекцијама у економију. Оспособљавањем економије.

Трудимо се значи, смањујемо стопу доприноса, пореза на плате, не би ли подстакли запошљавање и наравно без процеса приватизације нема нам повећа стопе запослености. То је зачарани круг у коме се багртамо, али нека решења проналазимо.

Фонд за развој дели пензије

Водитељ: Каква су ваша очекивања, којим темпом ће даље ићи исплате пензија и да ли се ишта може учинити?

Др Шешел: Сад је велика мука да се други део ове пензије исплати. Ми не можемо, сад је 15. пред нама, не можемо надокнадити свих 10 дана што смо каснили, па да сад други део буде 15-тог, па да се заборави на ово закашњење.

Опет ће овде бити неколико дана закашњења, надам се да неће бити десет, да ћемо то смањити да буде рецимо 7-8 дана. Видећемо, немојте ме држати за реч, јер сваки дан по неколико сати само о томе расправљамо у Влади Србије и довијамо се како да нађемо паре.

Паре морамо да пронађемо, али ћемо видети из којих извора. Још нешто новца има у Фонду за развој, ако не буде других могућности, опет ћемо морати из тог фонда.

Што пре до профита

Водитељ: Вечерас више пута помињете Фонд за развој. Прошле године су додељена одређена средства предузећима из Фонда за развој, мало пре сте рекли да многи од њих нису вратили. Каква је данас ситуација, да ли ће нова средства бити дељена предузећима и по ком критеријуму?

Др Шешел: Управни одбор разрађује критерије према сугестијама Владе Србије. Ми ћемо морати да утврдимо да она предузећа која нису вратила кредите, кредите врате, ту морамо бити ригорозни и мораће доћи до нове расподеле.

Водитељ: По ком критерију, ко ће бити приоритети?

Др Шешел: Они који убеди Управни одбор Фонда за развој да имају пројектовану производњу, која заиста може да врати те паре.

Дакле, да се рационално производи, да се производи да би се стекао профит, а не да се покрену машине, а да нема никакве користи од тога.

То је једини суштински смисао функционисања Фонда за развој. Ако немамо рационалну потрошњу, онда је боље радницима исплатити плате да уопште не улазе у фабричку халу. У фабричку халу треба да улазе само ако имају рационалан пројекат производње који може донети профит, с тим што се стално смањује износ тог новца у Фонду.

Нема нових приватизација, ту каснимо и каснимо из субјективних разлога, има и на нама одговорности што каснимо. Око неких ствари се нисмо на време усагласили и могли смо наћи купше, неки мафијашки кланови су се сјатили око цемента, па би хтели да их преузму, докапитализацијом.

Ми инсистирамо да се иде само чистом продајом, да не може нико да шчепа нешто озбиљно и профитабилно а да не да ни један динар за то итд. Значи, ту има доста препрека да прескочимо, пробијемо, превазиђемо, али се надам да ћемо ипак до тог свежег новца доћи.

Што се тиче новца који се добио прошле године приватизацијом државне телефоније, ту је доста новца бесповратно потрошено. Већ је било интервенисана и прошле године за исплату пензија.

Прошле године смо размишљали да је то одмах искоришћено за пензијски фонд, можда би се другачије ствари одвијале, јер то не би деловало инфлаторно из простог разлога што пензионер и када би добио две три пензије одједном, не би ишао да купује девизе, има неколицине која би можда и то, они који имају веће пензије и којима пензија служи за пепарац, али огромна маса пензионера живи врло тешко и не пада им ни на крај памети да купују девизе, већ би трчали за те паре које би добили да плате рачуне за струју, заостале комуналије, да купе храну, да се мало обезбеде, да спреме зимницу, да купе нешто од одеће, обуће и то је све.

Изназ у растерећењу привреде

Водитељ: Господине Шешел, евидентно је да је и привреда у великој кризи. Шта Влада чини и шта може да учини да се то стање побољша, односно да привреда изађе из те кризе?

Др Шешел: О томе сам говорио на почетку емисије, идемо ка растерећењу привреде и укидању бирократских, административних стеча, које још увек ометају привреду.

Оно што је најважније, где се спремамо, захуктавамо, то је храбрији процес приватизације. Док се не зна власник фирме, тешко је постићи да фирма добро функционише остварује профит, да су радници задовољни итд.

Кад радник из друштвене фирме није задовољан, па штрајкује, поставља се питање коме он упућује своје захтеве? Против кога он штрајкује? А, кад имате власника пред собом, онда се зна да штрајкује против тог власника и упућује га на извесан начин, да му повећава плату, или неће да ради, или фирма пропада. Тада се власник прерачунава шта му је исплативије, да мало повећа плате или да пусти да му производња пропадне.

У друштвеном сектору, тога нема. Шта ради директор фирме у друштвеном сектору кад му радници штрајкују. Углавном скрсти руке и шта ће.

Преко ноћи неће потећи мед и млеко

Водитељ: Можда би наредних минута могли да говорите нешто о реформама. Донет је нови Закон о високом школству, очекују се реформе о средњем и основном школском образовању. Наравно, најавили сте реформе о здравству?

Др Шешел: Да, то су области где имамо огромне проблеме, већ неколико година плате се просветним радницима нису повећавале, здравственим, државним чиновницима. Ми имамо тај конкретан проблем у Влади.

Запослени са средњом стручном спремом у Влади имају плату око 700 динара. Са факултетом око 1000-1100 динара.

Саветници, то су државни чиновници у највишем звању, стручни саветници имају око 1.500 динара. Ко год негде може да се снађе, он бежи из Владе. Влада остаје без стручњака, јер их не плаћа. А, мора да буде штедљива. Увек се у овој држави штедело на просветним радницима и са тим треба престати.

Разумем сваки њихов протест, критику, примедбу, али како да дођемо до новца, како да то стање поправимо, то је већ друго питање. Ми ту морамо ићи храбрије и мислим да ћемо ићи храбрије и да ћемо нека решења имати до септембра месеца. Нисмо то заборавили. Не испуштамо то из вида.

Једино убрзавање процеса приватизације би могло довести до неких опипљивих резултата. Треба имати у виду да су нам повећани трошкови око Косова и Метохије. Све ово што се дешава тамо, све што радимо, изискује додатна финансијска улагања, оптерећења.

Нисам дошао да се жалим на ситуацију у којој смо се нашли. Знате нико ме пушком није терао да се прихватим овог посла, али на један објективан начин покушавам да представим шта се ту збива и наравно, није ми је да уверим јавност да радимо све што је у нашој моћи да се то стање поправи.

Не обећавамо куле и градове, преко ноћи да ће потећи мед и млеко. То смо упозоравали и у предизборној кампањи. Највише се бојимо претераних очекивања, али мислим да ћемо позитивне помаке унапред имати.

Фер плеј са просветним радницима

Водитељ: Наредних минута господине Шешелј следи блок реклама, након чега ћемо наставити емисију.

Господине Шешелј још који минут о просветарима, готово сваке године пред почетак или у септембру на почетку школске године или касније у фебруару пред почетак другог полутога, прети се штрајком, односно обуставом наставе.

Да ли се то може очекивати и ове године, управо из разлога ниских личних доходака, нередовних плата и свега осталог?

Др Шешелј: Па, и пред крај ове школске године било је неких претњи штрајком, али мислим да су просветни радници овог пута били веома увиђавни и према новоформираној Влади и да су одустали од тог штрајка.

Штрајка није било. И, заиста нам нису неку додатну главобољу стварали. Ми морамо да им узвратимо равном мером и да неко решење пронађемо пре почетка следеће школске године.

Водитељ: Да ли се конкретно на томе нешто ради?

Др Шешелј: Ради се на томе. Свакодневно се ради на томе, размишља се о томе, тражи се решење и мораће да им се повећају плате.

Не могу унапред да личитирам колико ће то бити. Да ли ће бити задовољни или не. Колико год да им повећамо сигурно неће бити задовољни. Али, нешто се у њиховом статусу мора променити пре почетка следеће школске године.

Водитељ: Значи, то је обећање практично?

Др Шешелј: Па, није нарочито конкретно. Није нарочито охрабарујуће, али се сигурно нешто мора урадити.

У реформе с парама

Водитељ: Шта је са здравством? Најављене су реформе.

Др Шешелј: Па, у реформе здравства можемо да уђемо тек када будемо имали нешто више новца, у неке одлучније реформе. Сада пољако поправљамо ово постојеће стање. Велика је несташница лекова, несташница медицинске опреме.

Локални нивои власти не извршавају своје обавезе у погледу опремања здравствених установа. А, проблеме нам повремено прави и ова фабрика "Галеника".

Она је практично скоро потпуно обуставила производњу лекова. Лекови су скупи. Нема их. Несташница је на све стране. А, плате медицинског особља веома мале. Влада је Уредбом забра-

нила свим лекарима који раде у државном сектору, државним медицинским установама да паралелно оснивају приватну лекарску праксу. То је једно добро решење, којим се постиже уштеда.

Долазило је до великог преливања лекова и опреме из државног у приватни сектор. Сада онај ко има приватну лекарску праксу треба сам да се сналази и да набавља оно што му је потребно. Отвара се више могућности за запошљавање. Лекари одређују да ли ће се бавити једним или другим и одмах отварају место другима, на оно које је ослобођено.

Реконструкција Савезне владе

Водитељ: Кад већ причате о реконструкцијама и реформама, најављена је реконструкција Савезне владе.

Др Шешељ: Да. Она је требала да се деси у јуну месецу и тако је договорено. Сада се ниједној партији, практично не жури. Очекујемо расплет на релацији Београд-Подгорица. Дошло је извесних снижавања тензија.

Вероватно ће бити неких озбиљнијих дијалога на ту тему. Што се тиче Српске радикалне странке, ми се од почетка залажемо да Влада има што ширу парламентарну основу, да све парламентарне странке учествују у тој влади, и у нашем ставу се ништа није променило.

Ми смо спремни да учествујемо у Савезној влади али се баш не отимамо за то. Ако се усагласимо, ако се договоримо, улазимо, али не по сваку цену, ако се постигне неки принципијелни договор.

Водитељ: Премијер Булатовић је најавио разговоре, консултације са представницима политичких партија, да ли се зна када ће то бити?

Др Шешељ: Још нисмо добили позив, а требало је у јуну месецу, тако је било договорено крајем маја када је

његова влада формирана, али из разних разлога, ствари су касниле.

Водитељ: Можда се чека јесен?

Др Шешељ: Можда се неће чекати јесен. Можда ће то бити у скорије време. Видећемо. Код нас радикала ту нема журбе по питању Савезне владе.

Мале плате државних чиновника

Водитељ: Рекла сам да је стигло пуно питања, па предлажем да почнемо са неким од њих, мада се већина питања односи на исплату пензија.

Прво питање, да ли је Влада упозната колике су плате просветних радника?

Др Шешељ: Јесте упозната и већ сам рекао - просветни радници, здравствени радници и државни чиновници су у крајње критичном положају.

Плате су им веома ниске. Рекао сам на примеру Владе. Не треба да ми то говоре кад видим сваки дан, међу службеницима са којима сарађујем.

Водитељ: Знате ли колике су цене шећера, уља, брашна и слично?

Да ли Ви идете у набавку или Ваша супруга, или пак, Ваша кућна помоћница?

Др Шешељ: Немам кућну помоћницу и никада је нисам имао. Мислим да је цена шећера око шест динара. Данас се тешко налази по тој цени. Уље би требало да буде између осам и девет динара, али се тешко налази по тој цени, због разно разних манипулација, шверцера и тако даље и онда се на црном налази по 12 динара.

Ми смо интервенисали са довољним количинама из робних резерви, кад је реч о уљу. Све продавнице су биле снабдевене, али се то уље врло кратко задржало на полицама. Зашто?

Из два разлога, прво што је завладала извесна психоза да ће доћи до несташница, па су људи правили кућне резерве и друго, зато што су разни шпекуланти преузимали велике количине по званичним ценама, прописаним

ценама, склањали у своја складишта и појављивали се после на тржишту на црно, са неупоредиво вишим ценама, некада 50% већим од званичних, прописаних.

За коју робу питате која је цена.

Водитељ: Брашно, уље, шећер?

Др Шешељ: Шећер, значи шест динара. Уље би требало да буде између осам и девет динара, отприлике се по 12 динара налазило на црном, у приватним радњама и тако даље. Што се тиче брашна, ту је цена око два динара.

Социјално лош платиша

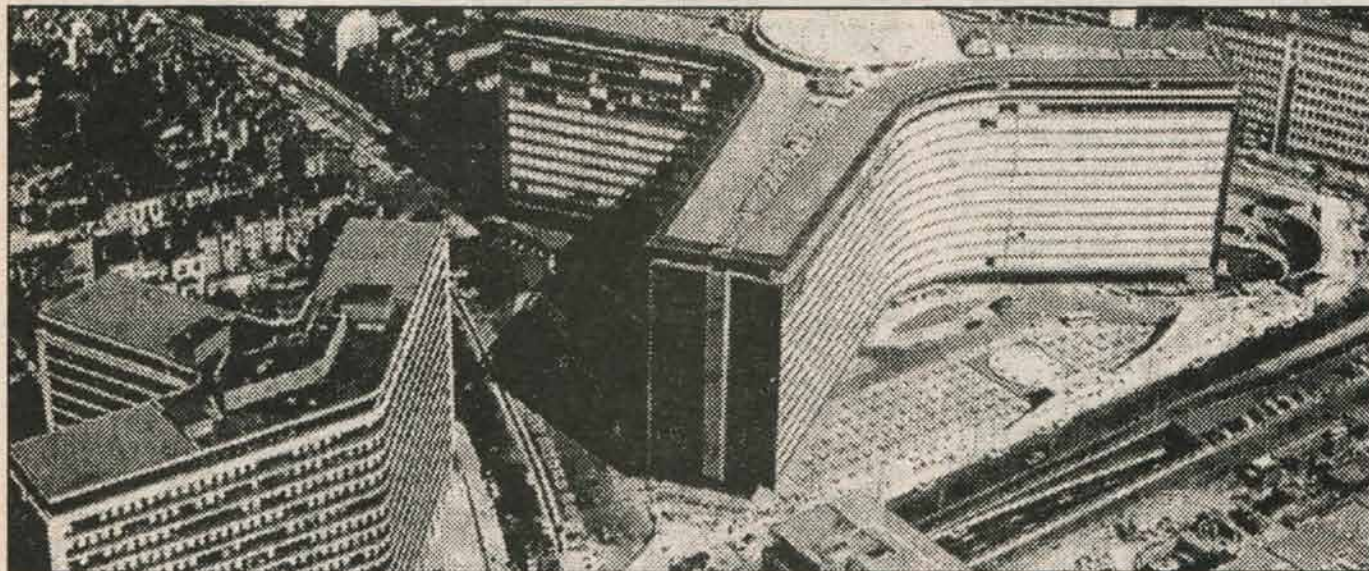
Водитељ: Социјално не плаћа боловање по шест месеци, одакле болесницима по девет динара за партиципацију.

Др Шешељ: Тај проблем је исти као и овај проблем са пензијама и са дечјим додацима. Социјално закасни у плаћању. Завод за социјално осигурање закасни у плаћању надокнада за боловање, онда поред све муке коју болест доноси, болесник је у ситуацији да мора да се сналази да купи лек и тако даље.

Што се тиче девет динара, партиципације, није нешто страшно. Има читав низ других проблема. Од надокнаде за боловање треба да се живи. Нисам против партиципације.

Мислим да је ова партиципација доста умерена и да треба да постоји. Зашто? Зато што тих девет динара ипак, одврати некога, коме није ништа, да иде без потребе код лекара.

Има и таквих људи. Умишљених болесника. Кажу да је проценат око 20%. Сваки час иде код лекара, а није му ништа, па му чак лекар прописује неке безначајне лекове само да га се што пре отараси. Тако да ту, девет динара није претеран износ. Али је проблем кад човек добије загарантовану накнаду плате од стране Фонда за социјално осигурање, које му следује по закону.

Док се СР Југославија не врати у ОЕБС, нема разговора с његовим представницима

одређивати sukcesивно, шта је за продају и на који начин.

Повратак избеглих Срба

Водитељ: Кодгледаоца у Горњој Трепчи смештене су четири породице, 11 деце и четири мајке са Косова. Да ли ће држава помоћи тим људима који немају где да живе?

Др Шешел: Држава инсистира да се сви ти људи врате на Косово и Метохију и држава је преузела обавезу да им тамо омогући смештај.

Ми смо издвојили нешто новца и нешто материјалних средстава, пре свега грађевинског материјала, да се многе куће поправе и да се неки објекти прилагоде за стамбене сврхе, да се претворе у станове.

Нама је циљ да Србија остане на Косову и Метохији. Наравно, ови људи који сада живе, ја бих волео да се не иселљавају, а онда, да касније стварамо услове за насељавање оних војника као да нису живели.

Мафија скида кајмак: цигарете, уместо четири динара, на улици коштају седам

Министар у гарсоњери

Водитељ: Следеће питање је - где је становао Вучић пре него што је постао министар, а где сада станује?

Др Шешел: На истом месту где је становао пре него што је постао министар, станује и сада. У једној собици од 28 м² са чајном кухињом, у центру Београда и за коју плаћа сваки месец кирију приватном власнику.

Нико од радикала који су ушли у Владу Србије, није добио стан, ни један министар, ни један заменик, ни један помоћник. Ни један стан није купљен од када је формирана ова Влада и ни један аутомобил није купљен. На томе до краја и инсистирамо.

Сада смо тражили да нам се достави списак расположивих станова, расположивих аутомобила, када затраже да се унутар Владе ти проблеми решавају.

Има много службених станова који су запостављени, запоставили су их неки владини функционери, пре више година и не враћају их. Иако им је обавеза, када им престане функција да

држави врате стан. Ја мислим да не треба Вучић да станује у соби са женом и дететом, у соби од 28 м² и да као министар има правно-државни стан.

Нећемо да купујемо нови стан, него ћемо прво прочешљати садашњи стамбени фонд, па ако се негде нађе погодно решење, онда ћемо и његов проблем решити, наравно кроз варијанту службеног стана.

Депонија у туђем дворишту

Водитељ: Гледалац пита - да ли је тачно да Чачак нема приступ у Влади, захваљујући Велимиру Илићу?

Др Шешел: То није тачно, а ја мислим да се један једини пут Велимир Илић обратио Влади, када је са мном разговарао, додуше, телефоном а после сам га усмерио на министра екологије и министар екологије долази у Чачак поводом овог проблема депоније.

Водитељ: Шта конкретно и Ви као потпредседник можете рећи?

Др Шешел: Знате, ту је проблем што би Чачак хтео да се депонија гради на територији општине Горњи Милановац, а становници општине Горњи Милановац то одбијају.

Водитељ: У питању је само део територије општине Горњи Милановац?

Др Шешел: Јесте, али без сагласности те две општине, Влада не може да пресуди.

Не може Влада да гони Милановац, да по сваку цену прихвати да чачанска депонија буде на његовој територији.

То би било некоректно решење, али мислим да ће министар Блажић, министар за екологију наћи решење.

Водитељ: Министар још увек није долазио у Чачак, мада је његов долазак најављиван у последња три месеца.

Др Шешел: Он је обилазио нешто што је предвиђено за депонију. Ја не знам да ли је шетао кроз Чачак, али је био на том месту, које је предвиђено за депонију. Његов заменик је долазио неколико пута.

Водитељ: Заменик је долазио, али министра нисмо видели.

Др Шешел: Можда нисте били баш пажљиви у осматрању.

Комшијске размирице

Водитељ: Претпостављам да нам то не би промакло тек тако, али да кренемо даље, шта ће се урадити по питању депонија, будући да је Чачак, када већ причамо о томе...

Др Шешел: Ја не бих могао да уђем у конкретно решење тог проблема. Знаш да проблем постоји, разговарао сам и са Велимиром Илићем, нема никаквих идеолошких предрасуда. Не знам да ли смо се икада у животу овако лично сретли.

Ми смо политички противници, када је предизборна кампања, нормално је да се политички противници међусобно сукобљавају, али сада када нисмо под пресијом изборне кампање, мис-

лим, без обзира којим странкама припадамо, да треба да сарађујемо по неким конкретним проблемима у проналажењу њихових решења.

Потребна је и директна надлежност да бих знао детаље. Значи, у контурама познајем проблем, а проблем је у томе што Чачку треба нова депонија, што му је неопходна, проблем је што је та депонија пројектована на територији општине Горњи Милановац, а Горњи Милановац то не прихвата, што су се неки грађани општине Горњи Милановац, против тога побунили и тд.

Како ће се решење наћи, то ме заиста много питање, јер је питање сувише конкретно и није моја непосредна надлежност. Ја сам убеђен да ће министар Блажић ефикасно сарађивати, помагати да се проблем реши.

Pro et contra пријемних испита

Водитељ: Да ли ће се следеће године укинути пријемни испити? Претпостављам да је ово питање за средњу школу.

Др Шешел: Ми смо хтели и ове године да укидамо пријемне испите, разговарали смо дуго о томе, када смо доносили Закон о универзитету и онда смо одустали због бојазни да би се огроман број студената појавио на неколико факултета.

И на правном, економском, медицинском, електротехничком, филозофском и ту би била права бујина, факултети би практично остали без студената. Друго, што би онда било физички немогуће да се сви ти студенти испитују у току прве године, а ту смо планирали да она буде селективна, да се повећа број опште теоријских и опште образовних предмета и да се ту прави селекција.

Што се тиче средњих школа проблем је сличан. Не могу вам директно одговорити на то питање, да ли ћемо бити у стању то од следеће године да урадимо, али у сваком случају, размишљамо и тражимо оно решење које би било задовољавајуће. Ја сам лично за укидање пријемних и квалификационих испита.

Реформе школства

Водитељ: Шта је са најављеним реформама, а о томе се причало, да ће бити реформи у средњем образовању?

Др Шешел: Пројекат реформи још није урађен.

Водитељ: Када може да се очекује?

Др Шешел: Не, за тако кратко време. У перспективи да, али ако мислите за месец - два, то не, то је сувише кратак рок.

Водитељ: Да ли може да се очекује до наредног упитног рока, за наредну генерацију?

Др Шешел: Негде до јуна следеће године можда, али не могу и то да вам гарантујем.

Водитељ: Какву варијанту ви заступате будући да предложете укидање пријемног испита, по ком принципу и на који начин, једноставно одлучити или усмерити децу од 15 година, када су у питању средње школе.

Др Шешел: Ја мислим да успех из основне школе, треба да буде основни и преовлађујући критеријум. Сада се ту поставља проблем, слабијих критеријума, а у неким основним школама и неумједначеност критеријума.

Из једне школе одличан ђак не располаже са одговарајућим степеном знања, чак ни као ђак који је прошао са добрим успехом у некој другој школи. Имамо и таквих случајева. То је проблем који се не може за кратко време разрешити.

Проблем неусаглашених критеријума, али проблем морамо решавати тако што би смо у оним школама које су најпривлачније, имали би неки обим селекције, па да се у први разред упишу сви они ђаци који то желе, наравно који имају одличан успех, а ако је у питању гимназија, али да им се онда не дозволи понављање године у тој школи. Ако прве године не задовоље, дајте му неку другу школу.

Педагошка поема

Водитељ: Да ли знате за мишљења да деца треба једноставно испунити жељу, односно удовољити неким њиховим, да упишу школу коју желе?

Др Шешел: Да, мислим да то треба, али их онда учинити одговорним за резултате за успех. Деца од 15 година већ знају да размишљају. Мени мој отац није наметао коју ћу школу уписати. Сам се определио, за гимназију, а нико није утицао на мене.

То деца треба омогућити, децу треба од најранијих ногу, учити одговорности и самосталном расуђивању. Деца од 14 и 15 година већ могу самостално да расуђују о оним основним животним стварима. Треба их пустити да се одреде.

Мој најстарији син, рецимо, не би никако хтео да се упише у гимназију. Он размишља, он следеће године треба да заврши основну школу, није добар ђак, има проблема јер не воли да учи, а он размишља о саобраћајној школи. То га привлачи, тамо није пребукиран капацитет, бар не у београдским саобраћајним школама. Али, не бих му се у то мешао и ту не треба ни један родитељ да буде искључен, да намеће свом детету неко решење јер сваки пут се покаже да је то решење било погрешно.

Свако наметнуто решење је погрешно. Треба дете само да се одреде. Ако дете и погрешно, има прилике касније да исправи. Свакако зависи да због средње школе, односно ко заврши средњу школу може да упише факултет, под извесним условима наравно. Тако, ништа се не губи уписивањем једне или друге средње школе.

Онај ко се раније опредељује за студије, њему је некако најпааметније да упише гимназију и гимназија је заиста једна арбитристичка школа и најтежа је средња школа.

Али, највиши образовни ниво пружа, најплеменитије образовање. Постоји ту један други проблем, што онај ко заврши гимназију, а после не иде на факултет, не заврши факултет, најтеже се запошљава. Он ни за шта конкретно није оспособљен.

Гимназијске теме

Водитељ: Да ли сматрате да, када се већ ради о успешној политици, уопште о упису у средње школе, да једноставно треба да даље остати на оним критеријумима, који су већ данас важећи и ових последњих година, да се, ево, конкретно у Чачку упишу ђаци, односно предвиђају слободна места у разредима, школама за које дете не показује никакво интересовање, а да у исто време практично у гимназијама се појављује и по 500 - 600 кандидата, наравно одличних ученика који потом и полажу и пријемни, а не могу да се упишу. Да ли треба ту направити неку границу?

Др Шешел: Ја бих заопштравао критеријумима, односно критеријуме у гимназији. Можда би се повећавао број предмета, обавезе, па које дете издржи са тим обавезама, нека заврши гимназију.

Ко падне прву годину, не дозволити му да понавља у гимназији, него да иде у неку другу школу, вечерњу. Ако си желео да завршиш гимназију, али очигледно не показујеш одговарајуће резултате, ниси био довољно озбиљан, савестан, марљив, ниси довољно учио, ниси довољно радио, треба да идеш у неку другу школу.

Знате, најбоље би можда било да су нам све средње школе гимназије, па да се онда још после гимназије уведе нека специјализација или четврти разред да буде специјализација, па да се оспособе и за нека конкретна занимања. Наравно, то не можемо постићи нису сва деца подједнако талентована за учење.

Нека деца су талентованија за учење, а нека су сналажљивија у неким другим стварима а нека су талентована за неки други рад, нека су талентована за конкретне занате итд. Став је у томе да се деца пружи шанса да њихов таленат максимално дође до изражаја.

Свако дете има неки таленат, само га треба открити на време и развијати га. Треба помоћи детету да развија тај таленат. Многи родитељи намећу својој деци, иако она немају инспирације, да иду по сваку цену у гимназије. Знате, родитељ који није био у стању да заврши средњу школу, није у стању да заврши факултет, а жели да његово дете по сваку цену заврши оно што он није био у стању. Можда није био у стању јер је био у сиромашној породици, није

имао ко да га школује, или није био способан, или није био успешан, или је био преокупиран неким другим стварима итд.

Сада би хтео да његово дете ради успешно. То је бескорисно. Треба детету допустити да се што самосталније развија, али га учинити и одговорним за оно што ради. Научити га да његова судбина зависи од резултата тог рада. Сада је тешко наступати према деци са овим тезама у условима када многа деца заврше школу па немају посла. Онда се питају - зашто ми је требала ова школа? То је сада тако, а ми смо у ситуацији која нема добру моралну основу.

Лако нам је паметовати, али треба конкретно показати да се нешто постиже тиме што се остваре добри резултати у школи.

Фонд за развој сламка спаса

Водитељ: Да се вратимо на питања гледалаца - да ли знате у каквој је ситуацији Фабрика цевни и да ли постоји могућност да се пружи било каква помоћ од стране Владе?

Др Шешел: Влада може на један једини начин да помаже фабрикама, преко Фонда за развој, тако што би инвестирала део капитала у сасвим конкретне програме. Велики број фабрика је које су се пријавиле на прву расписану лиценцију или јавни позив, да се учествује у расподели средстава из Фонда.

Велики број тих фабрика је добио новац. Непрекидно ће Фонд новац да усмерава. Фонду није у интересу да новац стоји на рачуну, већ да непрекидно иде за производњу. Дакле, оно што све фирме па и Фабрика цевни треба да уради, то је да поднесу аргументован захтев за конкретним пројектом и мислим да имају добре шансе на Управном одбору Фонда да то постигну.

Уље отиче шверцским каналима

Сада треба да се реконструише Управни одбор Фонда, а предвиђено је да и Томислав Николић и ја будемо чланови тог одбора и ми ћемо се у том правцу и залагати.

Водитељ: Зашто нема уља, брашна, шећера у продавницама?

Др Шешел: Нема га због тога што шверцским каналима се одлива тамо где није предвиђено да иде. Рецимо, сада је Министарство трговине доста ефикасну контролу успоставило према Косову и Метохији, спречило је огроман број, огромне количине тих основних прехранбених намирница, јер су наше цене субвенционисане, бенефициране и наше цене су далеко испод светских цена.

Разним шверцским каналима се те робе одливају преко Републике Српске, у муслиманску, хрватску федерацију и Хрватску. Преко Косова и Метохије

је у Албанију, а ко зна где све још то одлази. Нама је циљ да те основне робе чија је цена, таква каква јесте, да субвенционисемо и да остане само у нашој земљи. Да само наши грађани имају користи од тих субвенционисаних цена, али, наравно ви знате са каквим смо све криминалом суочени, а тај организован криминал постоји и у сфери трговине.

Сваки Србин брине о Косову

Мафија, а ту доста има проблема да се све то сузбије поготово у условима, где нам је гро полиције ангажовано на сасвим другачијим задацима.

Водитељ: Следеће питање - зашто очекујете да наше грађане интересује Косово, када не могу да прехране ни своје породице и децу?

Др Шешељ: Ја мислим да нема Србина кога не интересује Косово и ко није заокупљен проблемом Косова. Чак и онај Србин који гладује, непрекидно брине о Косову.

Водитељ: Када ће држава да врати паре пензионерима у пензиони фонд?

Др Шешељ: То је једно веома тешко питање. Када ће држава да врати паре, а где су те паре? Те паре су потрошене још пре неколико деценија, те паре ни су затечене 1990. године.

Где су отишле те паре, ко зна где су све отишле. Како их држава може вратити, држава може обновити фонд пензијског осигурања само неком великом успешном приватизацијом. На томе ми радимо и у том правцу се трудимо.

Председнички избори за суд историје

Водитељ: Поздрав од Душка из Чачка, а питање је - да ли признајете сада Милутиновића за председника?

Др Шешељ: Формирајући Владу народног јединства, 24. марта, ми смо одлучили да све оно што је било пре тога оставимо историји и историчарима, да се не споримо, да се не препиремо, да се не сукобљавамо и да се не свађамо са садашњим нашим коалиционим партнерима око тога како се ко раније понашао и шта је ко коме учинио.

Наравно, ми смо све што смо имали да кажемо о председничким изборима у Србији рекли, објавили у неколико специјалних издања нашег листа "Велика Србија" и то је народу познато.

Водитељ: Зашто дозвољавате да гину људи полицији, војници из наших крајева, а људи који тамо живе не осећају те потешкоће, већ беже у безбедније крајеве?

Др Шешељ: Људи који живе на Косову и Метохији, највише страдају. Највише погинулих полицајаца је са Косова и Метохије. Највише цивила тамо страда а ти који беже, углавном су жене и деца. Најутроженији људи гледају да склоне жене и децу и онда се враћају.

Има и оних који потпуно беже, али њихов поступак и никако не можемо оправдати. Ја могу да разумем онога ко склони жену и децу, малу децу, па се врати да чува своју кућу и своје огњиште. Али, онога ко потпуно побегао, тога не могу никако разумети.

Не одустајем од датих обећања

Водитељ: Питање - у предизборној кампањи сте обећали да ћете Шиптаре протерати преко Проклетија, а сада Срби беже са Косова код нас, прокоментаришите.

Др Шешељ: Никада нећу одустати ни од чега што сам обећао.

Водитељ: Пензионери су примили нове новчанице, да ли је то нов штампан новац и да ли ће као и увек то потврдити инфлацију?

Др Шешељ: Не, сигурно није дошло до новог штампања новца. Овај новац је исплаћен из Фонда за развој, значи, има реално покриће у девизама а те девизе је откупила Народна банка Југославије.

Она се појављује као поверилац према неким јавним предузећима која су тај новац преузели за даље обртање, а новац је исплаћен из оне масе која већ постоји и није дошло до новог штампања. Није повећана маса новца у оптицају.

Са Холбруком ни речи!

Водитељ: Шта мислите о ставу Слободана Милошевића, према Косову?

Др Шешељ: Потпуно усаглашавамо наше ставове око Косова и Метохије. По неким детаљима се не слажемо, рецимо, ја више никада не бих разговарао са Холбруком, после његовог сусрета са шиптарским терористима. Милошевић има другачије мишљење, али то су детаљи.

По кључним питањима одбране, очувања Косова и Метохије, потпуно се сла-

Нема специјалног статуса за Косово и Метохију - ово што провиђује Устав Србије је максимум који Влада може да прихвати

жемо и на тој сагласности почива Влада народног јединства.

Водитељ: Да ли Влада може пружити било какву помоћ Фабрици хартије из Чачка?

Др Шешељ: Може, уколико Фабрика хартије аргументовано испуни захтев за доделу кредита из Фонда за развој.

Водитељ: Да ли ће бити редовнија исплата дечијих додатака?

Др Шешељ: Ми ћемо настојати да буде редовнија исплата, али ту је страшан проблем што је чиста буџетска исплата, а ви знате каква је наплата за буџет. У сваком случају, следи нам једна брза и успешна приватизација, она би нам једино помогла.

Водитељ: Када ће се исплатити пензије, пита Тамјановић Ђорђе?

Др Шешељ: На то питање сам већ одговорио.

Пензије и поскупљења

Водитељ: Следи један серијал питања, везана су за пензије. Пензије су повећане за 10%, као и струја.....

Др Шешељ: Струја није повећана.

Водитељ: и телефон дупло.

Др Шешељ: То није истина да је струја повећана, цена струје је почетком, негде половином маја повећана за 9,5%, иако је жута штампа најављивала да ће то бити 30%.

Почетком маја и у јуну месецу неће бити повећања цене струје. Ја не могу да гарантујем за неки дужи временски период унапред, јер је сезона реконструкције објеката, електропривреде, али у јуну месецу неће бити повећања цене струје.

Водитељ: И даљу стижу питања, а за остало, што се тиче телефона то је наставак питања, телефони су поскупели дупло, а најављена су још и нова поскупљења.

Др Шешељ: Што се тиче поскупљења телефона, то је саставни део уговора о продаји 49% телефонске компаније, италијанској и грчкој фирми прошле године и они аутоматски повећавају те цене. То је сада мимо наше контроле.

Будућност за све категорије

Водитељ: Питање које је ишло уз ову констатацију - има ли смисла живети на дуг да се преживи, а у потпису су млади на којима стоји будућност или беда?

Др Шешељ: Ја не знам шта то значи, на младима стоји будућност. Будућност стоји на народу, а народ представљају и стари и млади, и они који су средњих година итд.

Не треба ићи у идолизацију само једне категорије становништва. Свако онај у чијем телу куца срце, ко има душу, једнака права и подједнаке одговорности у нормалном друштву. Да нам је економска криза дубока, да нам је социјална беда превелика, то ни за кога није у овој земљи тајна.

Ја опет кажем, уочи ових избора непрекидно сам понављао, а мислим више пута и на вашој телевизији, да се највише бојим претераних очекивања.

Водитељ: Пре новог питања, следи блок реклама. Идемо даље са питањима. Господине Шешељ, зашто су повећане партиципације у здравству и да ли са овим платама, да ли се може наплаћивати партиципација и за најситније прегледе?

Др Шешељ: Већ сам на то питање одговорио. Ми морамо проблем малих плата решавати на други начин, а ову партиципацију не смемо укидати. Она није превелика.

Недефинисано питање

Водитељ: Гледалац каже - причате неистину, јер сте у протеклих 100 дана још више унесрећили Србију.

Није тачно да су ваше плате смањене - 70% прима целу плату, а преосталих 30%, сваки лични доходак је умањен за 3 паре. Претпостављам да се то односи и на плате запослених у Влади.

Др Шешељ: Шта је за три паре умањено?

Водитељ: Плата.

Др Шешељ: Плата умањена за три паре.

Водитељ: Тако каже гледалац.

Др Шешељ: Изгледа да сте добро разумели.

Водитељ: Ја читам оно што је написано.

Др Шешељ: Шта сте разумели, онда ту?

Водитељ: Само констатацију, јер заиста не знам какве су ваше плате.

Др Шешељ: Рекао сам какве су плате запослених чиновника у Влади. Министарске плате су негде између 3.000 и 3.500 динара. То су министарске плате. Шта сте ви овде разумели? Шта 70%, а шта три паре.

Водитељ: Број запослених. Напросто, процентуално запослених. Не то колике су ваше плате. То заиста нема.

Др Шешељ: Рекао сам вам колике су министарске плате.

Водитељ: Остаје да гледалац предизније дефинише своје питање. Шта мислите о председнику СО Чачак, Везовићу?

Др Шешељ: Одговорио сам на то питање. Ја њега лично не познајем. Ми смо политички противници, јер смо у различитим политичким странкама.

Разговори у ситне сате

Водитељ: Ђентић Велибор пита - да ли може лично и када да разговара са вама?

Др Шешељ: Не знам из ког разлога. Немам могућности да примам грађане на разговор.

Имао сам као председник општине Земун, а то је онда било страшно. Сваког петка по 160 људи и углавном до три сата ноћу.

Водитељ: И сви издрже?

Др Шешељ: Сви издрже, али се поставља питање, која је сврха тога. Како ја свима могу помоћи?

Водитељ: Јесте успевали?

Др Шешељ: Нисам. Знате, некада је некоме потребно да га човек саслуша, можда неки савет. Али како можете 160 људи саслушати, све запамтити и свакоме помоћи.

То је немогуће. Тако да не знам који је разлог. Ако је неки конкретан и важан разлог, онда није немогуће. Али, сусрет ради сусрета или тако нешто, једноставно није могуће.

Пензионери у најтежем положају

Водитељ: Група пензионера из Чачка пита - да ли се сећате, шта сте обећали у предизборној кампањи пензионерима, да ли сте упознати колико пензионера умире сваки дан од глади.

Др Шешељ: То је сад претерано, да баш умире много пензионера од глади, то је претерано. Да су пензионери гладни, то је чињеница.

Да су пензионери у најтежем положају, слој друштва коме је најтеже, то је такође тачно, јер углавном пензионери којима је истекао радни век нису у стању додатно нешто да зараде. То је оно што је проблем.

У предизборној кампањи сам излагао елементе система којим бисмо решавали проблеме у сфери пензијског осигурања и на томе и даље одстајем, на томе и даље инсистирам.

Питања гледалаца

Водитељ: Да ли мислите да просвета може да преживи ово лето без плата?

Др Шешељ: Мислим да просвета ово лето неће бити без плата, јер нема ни једне исплата плата чиновницима, државним функционерима, док се не обезбеде паре и за просветне раднике и за медицинаре, и наравно, паре за пензије.

Онолико колико касне плате просветним радницима, толико касне и државним чиновницима, толико касне и здравственим радницима. Мислим да се то у дан подудара.

Водитељ: Шта мислите о реформи школовања?

Др Шешељ: О томе смо већ разговарали.

Водитељ: Да ли смете пензионери да погледате у очи?

Др Шешељ: Ја могу свима да погледам у очи, јер никада никога нисам слагао, никога нисам изневерио и никога нисам обмануо.

Водитељ: До када ће трајати ова социјалистичка беда и шта ви као потпредседник Владе треба да учините да се измени ова финансијска криза?

Др Шешељ: Ми већ крећемо са суштинским реформама пореског, укупног финансијског система и мислим да ће то донети одговарајуће резултате.

Водитељ: Обећали сте да ће бити исплаћен дејчи додатак, када се то очекује?

Др Шешељ: Дејчи додаци касне око годину дана. Тешко је сада рећи када ће Влада имати довољно новца да то све надокнади.

Водитељ: Зашто су толико покупили, телефон, а плате остале исте?

Др Шешељ: Струја није покупила, где је покупила струја. Имали смо само једно покупићење од 9,5 процена-та.

Наша струја је најјефтинија у Европи, негде око 2,5 цента, а просечна цена је 5 центи у Европи. Наша струја је два пута јефтинија од европског просека.

Водитељ: Плате су нам ниже.

Др Шешељ: Али, цена робе на тржишту не зависи од висине плата него је реч о производној цени. То је цена коштања плус просечан профит. Наша струја се практично продаје испод цене коштања.

Водитељ: Зашто су нам рачуни тако високи.

Др Шешељ: Ми свесно инсистирамо на ниској цени струје, јер је то послата социјална категорија.

Водитељ: Колико кошта ово што се дешава на Косову и ко ће то финанси-

рати. Да ли ће то и овог пута бити пензионери и државни службеници?

Др Шешељ: То кошта много и то финансира држава, а не пензионери, државни службеници, јер што се тиче пензионера, њихов пензијски фонд је упропаћен много пре збивања на Косову и Метохији.

Водитељ: Поздрав за вас господине Шешељ. Питање - постоји ли могућност да нова влада ради упола добро као Велимир Илић у Чачку?

Др Шешељ: Мислим да нова влада ради неупоредиво боље него Велимир Илић у Чачку.

Водитељ: Када ће се скинути санкције са девизне штедње од стране харчлија?

Др Шешељ: И на то питање сам одговорио.

Водитељ: Шта мислите о аутомобилима регистрованим у Црној Гори и да ли ће ти аутомобили моћи да се региструју у Србији?

Др Шешељ: Тај проблем ће морати да се реши у најскорије време.

Водитељ: Где се може набавити уље по осам динара, а брашно по 2,60?

Др Шешељ: Морало је да буде у свим продавницама уља и брашна по тој цени.

Водитељ: Али га није било.

Др Шешељ: Било га је, али је брзо нестало. Енормне количине су продате. Е, сад, вероватно је свака продавница покушала да створи неке залихе, али је много тога отишло кроз шверцерске канале и још увек иде из робних резерви уље по тој цени.

Водитељ: Да ли се таква роба равномерно дистрибуира и у Београду и у провинцији?

Др Шешељ: Да, равномерно се дистрибуира по броју становника.

Водитељ: Колике су плате у привреди у Србији?

Др Шешељ: Веома ниске. Сад је тешко проценити, колике. Негде је просек 1000 и нешто динара.

Водитељ: Питање и поздрав за вас. Питање је шта господин Шешељ мисли о препродавцима цигарета и свега осталог на улици?

Др Шешељ: Не могу да осуђујем препродавце са улице. Они јадни зарађују за живот немају другог начина, немају радно место. Проблем је мафијаша који то све организују.

Решимо, цена паклице цигарета просечног неког квалитета је четири динара. Купац на велико дође у фабрику ДИШ и купи цигарете и плати.

Плати све обавезе држави и однесе. Уместо да иде у киоске и продавнице с тим цигаретама да продаје по нормалној цени, он то склања у некаква тајна складишта и пушта на црно тржиште. Уместо да та паклица кошта четири динара она кошта седам динара. Нисам пушач, па не могу то по називима да категоришем, али паклица цигарета просечног квалитета на црном кошта седам динара уместо четири динара.

Водитељ: Шта је са обећањем да смањите високе пензије, повећате минималне?

Др Шешељ: На томе ћемо да радимо и спрема се ревизија Закона о пензијском осигурању.

Водитељ: Да ли сте пратили суђење окорелим убицама у Чачку?

Др Шешељ: Морам да признам да нисам пратио то суђење. Прочитао сам неколико текстова у штампи, додуше, летимично, некада само наслове, пошто заиста немам времена да пратим и криминалне хронике тог типа, али сам у основи информисан. То су биле неке плаћене убице, јел тако?

Водитељ: Да. У Београду и још неким градовима почиње несташица шећера и уља? Зашто?

Др Шешељ: То сам објаснио.

Радо иде Србин у војнике

Водитељ: Имате поздрав од гледаоца. Да ли може да се наведу имена неких виђенијих политичара, чији су синови скоро служили војни рок?

Др Шешељ: Ту не водим никакву евиденцију, али сам сигуран да ће моји синови служити војни рок и служиће тамо, где им припадне по војном распореду и моји синови неће избегавати да служе на Косову и Метохији, пош-

Влада преузела контролу над Универзитетом: нико више не може да манипулише студентима у политичке сврхе

то им ни отац не избегава да тамо пу- тује и да иде тамо где је најопасније, неће ни они избежавати.

Мој најстарији син, додуше, за чети- ри године тек треба да иде на одслужи- ње војног рока, мислите да ће се до тада разрешити то питање?

Водитељ: Свакако. Надајмо се.

Др Шешељ: Неће. За четири године неће. Не треба се заваравати, знате. Тре- ба народу рећи истину. Дуго ће трајати притисци против наше земље, ми то- ме морамо одолети.

Нема ту ништа без кратких и брзих решења, а под оваквим притисцима за- падне силе, закаснили смо ту много.

Било је шанси да то решимо, брзо, ене- ргично, да почистимо, а сада смо зака- снили и сада ћемо морати да издржи- мо много јаче и много дубље прити- ске, али нема нам друге. Морамо издржа- ти.

Водитељ: Још једно питање гледала- ца, из Милановца пита - како је изводљи- во да дође код вас на разговор?

Др Шешељ: Одговорио сам на слично питање.

Водитељ: Шта ће бити са исплатама премија за млеко, јер два месеца нису исплаћене. Гледатељка је из Мрчајева- ца.

Др Шешељ: Ја не знам зашто нису исплаћени, ми смо у аграрном буџету обезбедили довољно новца за испла- ту премија за млеко.

Претпостављам да то може бити ствар тих локалних извршилаца, одго- ворних људи за исплату премије.

Много је лакше у опозицији

Водитељ: Да ли вам је лакше на вла- сти или док сте били у опозицији.

Др Шешељ: Морам признати да ми је много било лакше у опозицији. Зада- так опозиционара је да критикује власт, а на власти треба показати неку спосо- бност.

Сада је много теже. Желео сам то, али не баш у овој варијанти, него у некој другој, да сами ми радикали освојимо власт, а народ је овако пресудио. Власт смо преузели, преузели смо и формира- ли коалициону владу. Сада се треба доказивати.

Чека нас суд народа. Суд народа су следећи избори, нарочито то да ли смо продали поверење или не?

Толерантно према опозицији

Водитељ: Ево, да вас питам везано за ово питање које гледалац поставља, колико сте ви лично, променили и кориговали неке своје ставове?

Др Шешељ: Не, идеолошке и полити- чке ставове, апсолутно нисам кориговао. Као потпредседник Владе нисам кориговао ни идеолошке ни политич- ке ставове, они су остали потпуно исти.

Има неких корекција, а не могу баш онако да критикујем политичке проти- внике као што сам то радио раније, да сада дођем у Чачак и да распалим пре-

ма опозицији, као што сам могао то као председник опозиционе странке, то сада не иде, је ли тако?

Водитељ: Да.

Др Шешељ: Власт мора да се понаша толерантно према опозицији, погото- во у овој нашој садашњој и онемоћалој опозицији, а не да распаљујемо, а када сам био у опозиционој странци онда сам могао баражну паљбу и по власти и по конкурентским опозиционим партијама, у сваком тренутку да распаљу- јем.

Радикали се нису апсолутно променили

Водитељ: Да ли мислите да та проме- на наступа вашег, да је можда допри- нела да вам се смање неке симпатије, ових ваших политичких истомишље- ника, ваших присталица?

Др Шешељ: Не верујем. Знате шта, свим нашим присталицама је јасно да се ми нисмо апсолутно променили ни у ком погледу а они су гласали за нас, веровали су у нашу озбиљност...

Водитељ: Али су вам наступи уме- ренији, у сваком случају.

Др Шешељ: Ја мислим да то њима не смета, да можда међу њима има оних разочараних што нам резултати нису брже дошли до изражаја, што нису убе- дљивији, што неке проблеме нисмо боље решавали и тако даље.

Ту може бити извесног разочарења, али не због наших наступа. И ми мора- мо да наступамо сада као државници. Ми смо сада државници.

Водитељ: Шта ће бити са привати- зацијом предузећа?

Др Шешељ: О томе сам већ говорио.

Демократска странка на маргини

Водитељ: Поздрав за потпредседни- ка и како коментаришете нападе ДС на коалициону владу?

Др Шешељ: Демократска странка је направила неке страшне грешке и она је саму од себе дезавуисала.

Сама је себе гурнула на маргине, а питање је да ли ће дочекати следеће из- боре. Видели сте како је Ђинђић сада из Приштина побегао главом, без обзи- ра, а причинило му се да га неки ра- дикали чекају са парадајзом и јајима а ми се никада нисмо тиме служили.

Никада нисмо своје политичке про- тивнике на тај начин малтретирали. Он даје изјаву сада да је чуо да су не- ки радикали пред хотелом, где је тре- бало да држи конференцију за штам- пу, да је због тога побегао са Косова. Не иде то.

Не читати жуту штампу

Водитељ: Гледалац каже - у "Гласу" сам прочитао да неће убудуће бити пен- зија, ваш коментар, односно гледатељ- ка из Трстеника.

Др Шешељ: Ја предлагам том гле- даоцу и свим другим грађанима, да прес-

тану да читају жуту штампу, новине попут "Дневног телеграфа", "Гласа јавности", "Блиц", "Демократије", "Да- нас", "Наше борбе", пуне су лажи и измишљотина.

Водитељ: Такође гледатељка из Тр- стеника, поставила је питање шта ће бити са "Првом петолетком"?

Др Шешељ: На ово питање могу одго- ворити као што сам на питање које се тицало две претходне фабрике.

Стара штедња, дажбине и држављанства

Водитељ: Да ли старом девизном ште- дњом може да се плати струја?

Др Шешељ: Струја не може да се пла- ти старом девизном штедњом јер се та струја плаћа јавном предузећу, а не ди- ректно држави.

Ако се сада усвоји Савезни закон о старој девизној штедњи, онда он предви- ђа шта се може платити старом девиз- ном штедњом, а ми имамо намеру да уз то још предвидимо читав низ других ствари које би се могле платити стар- ом девизном штедњом укључујући и плацеве за индивидуалну стамбену изградњу које продаје држава и неки други објекти.

Водитељ: Да ли знате да су грађани од којих тражите да плате своје даж- бине на ивици беде и пропасти?

Др Шешељ: Ми идемо у правцу сма- њивања дажбина за грађане и то смо до- казали обарањем стопе пореза и допри- носа на плате за 26%.

Водитељ: Када ће се решавати пита- ње држављанства, захтеви су поднети пре годину дана?

Др Шешељ: Министар за Србе ван Ср- бије у Влади Републике Србије, Мило- рад Мирчић, иначе српски радикал обра- тио се са захтевом Савезном министар- ству унутрашњих послова да се тај по- ступак убрза.

Девизе од предавања

Водитељ: Откуда вама девизна ште- дња, пита гледалац?

Др Шешељ: Зарадио сам 1989. године, јер сам држао 97 предавања у Америци, Канади, Аустралији, Европи и објавље- не су ми две књиге у иностранству.

Од тога сам зарадио, ставио на банку и остало ми је заробљено.

Водитељ: Да ли Влада Републике Ср- бије размисља о смањењу радног ста- жа за жене?

Др Шешељ: Не, ја мислим да треба изједначити радни стаж за жене и за му- шкарце. Мислим да и једнима и други- ма радни стаж треба да буде 65 година, а онда да се свакој жени за свако рође- но дете признају две године радног ста- жа, тако да жена која роди петоро деце има одмах 10 година радног стажа на конто тога.

Ја мислим да би то било најбоље решење, јер зашто а priori смањива- ти радни стаж за жене? Ако жена није рађала зашто би имала 35 година рад-

ни стаж? Зашто жена не би имала 40 година?

Знате, жене су физиолошки и биолошки снажније од мушкараца и дуже живе и нема никаквог разлога да се жени смањује радни стаж само зато што је жена. Може јој се смањивати али за свако рођено дете решимо по две године и до краја ћу се енергично за то борити и мислим да ћу успети да се изборим када се буде мењао Закон о пензијском осигурању, да се то унесе. Ако жена има 10-оро деце, ето јој одмах 20 година радног стажа.

Демагошке исплате

Водитељ: Како у Црној Гори није у питању ингеренција, па се исплаћује левизна штедња?

Др Шешељ: Мило Букановић је добио нешто новца од западних земаља да би постигао боље резултате у предизборној кампањи и он је из демагошких разлога кренуо на неке исплате.

Међутим, све је то стало после избора. Многи су обећавали потпуно бесплатно здравство, ако се сећате, а ми радикали нисмо. Неки су обећавали потпуно бесплатно школовање, а ми радикали нисмо. Сада се видело да није мо-

гуће ни потпуно бесплатно здравство, ни потпуно бесплатно школовање.

Водитељ: Како директорка Фонда има плату 5.000 динара, а лекар специјалиста 2.000?

Др Шешељ: То је вероватно чачански фонд здравственог осигурања? Ја мислим да је то неодржива ситуација и да то мора да се мења.

Водитељ: Да ли ће се предузети нешто енергичније по питању терориста на Косову?

Др Шешељ: Мораћемо предузети нешто енергичније. Не могу сада да говорим шта, али већ неке ствари разрађујемо, неке ствари постижемо. Дефинитивно је сада завршено са Белашевцем.

Предизборна обећања на дуже стазе

Водитељ: Шта је остварено од предизборних обећања, не само радикала, већ и осталих?

Др Шешељ: Тешко је после 100 дана питати шта је остварено. Предизборна обећања се дају за четири године, па у том светлу ће се посматрати колико смо ми реализовали наша предизборна обећања, а колико нисмо.

Рекао сам неке елементе, шта смо урадили за ових 100 дана. Мислим да то указује да смо озбиљно прионули на посао, да улажемо много енергије и труда, да озбиљно радимо и убеђен сам да резултати неће изостати. Неке резултате већ имамо, поменуо сам главни, прво, обарање стопе пореза и доприноса на плате.

Водитељ: Шта је са дечијим додатком, који је у потпуности заборављен?

Др Шешељ: Није заборављен, касни годину дана, равно годину дана касни исплата дечијих додатака. То је за нас наслеђено стање.

Водитељ: Шта мислите, зашто телевизија "Галаксија 32" није добила дозволу за рад, с обзиром да постоји већ пет година и да одлично функционише?

Др Шешељ: Ми смо се интересовали не само за телевизију "Галаксија 32" него и за неке друге које нису добиле фреквенцију у Савезном министарству за телекомуникације и у Савезном секретаријату за информисање.

Добили смо гаранције да ће све те телевизије након добити фреквенцију, само када доставе документа која су им недостајала у првом циклусу. Убеђен сам да ће и телевизија "Галаксија 32" добити фреквенцију. Она то заслужује и борићемо се за то.

Америчка пета колона

Водитељ: Како коментаришете изјаву господина Ђинђића и Весне Пешвић, да на Косово треба да дођу стране трупе ради раздвајања зараћених страна?

Др Шешељ: Видите да су то отворени издајници српског народа. Американцима је и циљ, зато подстичу шиптарске терористе да нас притисну да дођу стране трупе и да ту остану. Ми не смемо дозволити да ниједан страни војник дође на нашу територију са оружјем у рукама.

Водитељ: Да ли постоји могућност да се ускоро повећају плате, господине Шешељ, просветним радницима, пошто исте нису повећане већ две године?

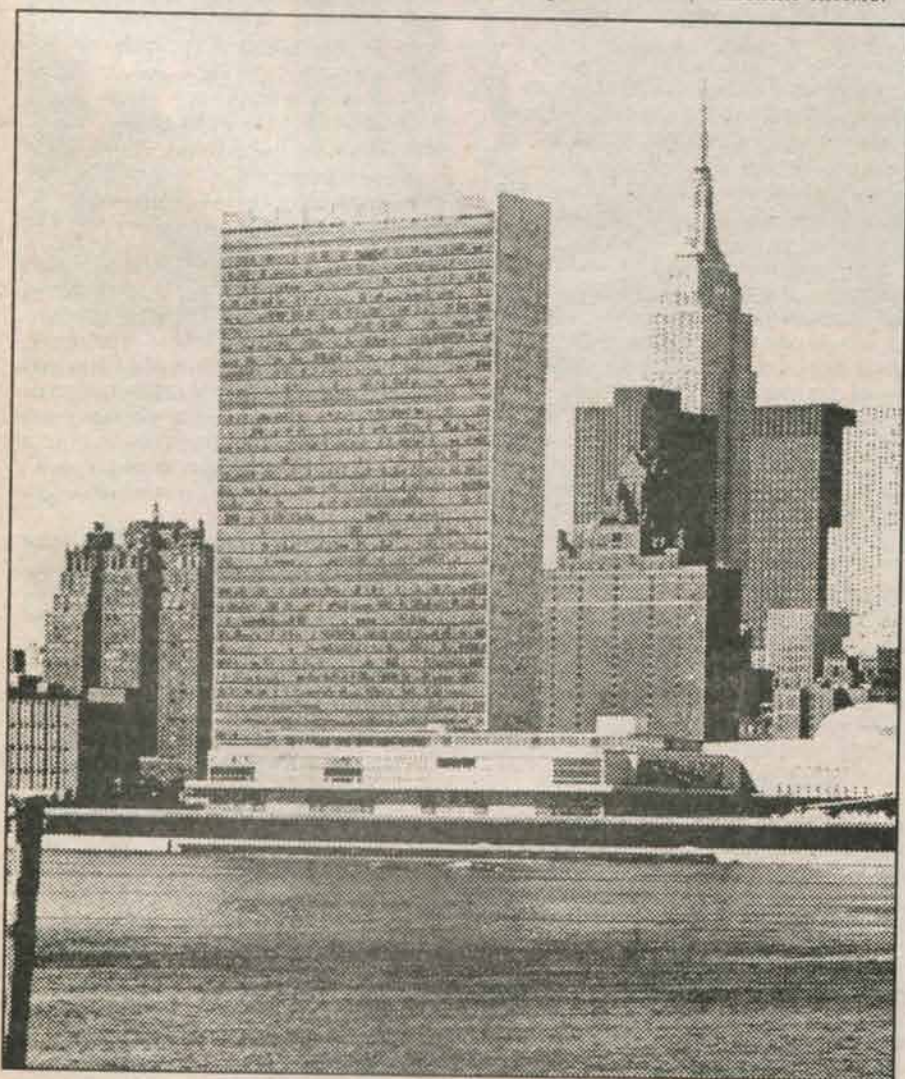
Др Шешељ: Одговорио сам на то питање. Плате нису повећаване просветним радницима, медицинарима, државним чиновницима.

Мораћемо у истом тренутку да идемо на повећање, једнима, другима и трећима. То неће бити неко нарочито велико повећање. Мора бити осетно повећање а надам се да ћемо то постићи негде до септембра месеца.

Нико се неће усудити да преда Косово

Водитељ: Шта ће бити ако Милошевић преда Косово? Како ће реаговати радикали?

Др Шешељ: Не верујем да би се ико усудио да преда Косово. Ми сигурно не би остали у Влади да иком од наших коалиционих партнера, падне тако нешто на памет.

"Тег" за притискање Срба: САД преко буџета контролишу Уједињене нације

Водитељ: Поздравља вас група гледалаца - симпатизера СПС из Мрчајеваца - питање је - да ли постоје реални изгледи да Косово остане српско?

Др Шешел: Када не бих веровато да постоје реални изгледи да се Косово сачува, не бих био у Влади народног јединства, нити вечерас у вашем студију.

Водитељ: Шта мислите о криминалу, који је све већи у нашој земљи?

Др Шешел: О томе смо говорили.

Струјни удари на плате

Водитељ: Како платити оволике рачуне за струју, с обзиром на плате које су јако мале?

Др Шешел: Свестан сам тога проблема. Сам се са њим суочавам и заиста тешко. Знате, моја плата је велика. Ја не примам плату у Влади, примам плату савезног посланика.

Била је нека могућност да пређем на плату у Влади Србије, као потпредседник Владе да примам плату, а у Савезној Скупштини да примам паушал као савезни посланик. Ја сам то избегао. Неко ће рећи из демагошких, а ја кажем из конкретних политичких разлога, јер и својим примером треба нешто показати.

Та плата је висока за наше услове, али ја од те плате издржавам велики број чланова породице и заиста свака ова мук, не могу да кажем да су ми деца гладна, јер пре свега сав новац одлази на храну, али све ово што се тиче и плаћања струје и комуналија и других ствари са свим тим се суочавам сваког дана.

Од привилегија које имам једна је само значајна, што имам на располагању службени ауто, па немам трошкова за бензин. А, са свим осталим се такође суочавам и схватам, потпуно разумем људе који се жале на немаштину, који се жале на немогућност плаћања основних животних потреба.

Водитељ: Питање које се такође односи на вашу плату је - да ли Вам касни плата и колико?

Др Шешел: Касни плата. Плата министара у Влади Србије, државних чиновника касни у истом временском року као плате медицинских и просветних радника.

Башибозук и фукара "преговара"

Водитељ: Питање - ко је дао Велимиру Илићу право и легитимитет да наводно води неке преговоре и разговоре на Косову како он тврди, каже гледалац, и питање - човек који интелектуално није за то компетентан.

Др Шешел: Смешно је, да Велимир Илић води преговоре на Косову. Не знам да ли је био у овој делегацији са Ђинђићем.

Тамо су се сусрели са Фехми Аганићем, како чујем. Значи, ишли су да разговарају са неким од кључних шилтарских политичара, на српској страни са безначајним. Са овим Момчилом Трјковићем, кога он представља.

То је странка попут оне странке Мирка Јовића, која на изборима ништа није освојила. Ниједног посланика немају. Али, ови захтеви да дођу стране трупе, то су отворено издајнички захтеви, и то треба тако и рећи. А, не знам да ли Велимир Илић стоји иза тих захтева или не. То њега треба питати.

Али, ако је тај захтев изречен у његовом присуству мислим да је требало да се категорички од тога огради, да се томе супротстави.

Водитељ: Наведите тачно шта сте испунили од датих обећања, у потпису - бивши радикал.

Др Шешел: Тај бивши радикал много ме више подсећа на неког ватреног ентузијасту Српског покрета обнове. Обично се они тако потписују.

Навео сам шта је Влада урадила у ових сто дана. То сам детаљно наводио. Ако ништа остаје нам овај споменик - изванредан Закон о универзитету.

Водитељ: Да ли Влада планира да уради нешто на заштити државне индустрије и радника фабрике хартије?

Др Шешел: О томе смо већ разговарали. То не би била државна индустрија. Нама је циљ да се сва индустрија приватизује, јер без тога нема економског напретка.

Влада нема достојну конкуренцију

Водитељ: Како објашњавате то да ниједна Влада, од савезног, преко републичког до општинског нивоа, од обећаног уради врло мало, а народ нема механизам да изабере другу. Да ли владе немају коме да полажу рачуне за оно што раде?

Др Шешел: Па, постоји механизам да се изабере друга влада. То су избори. Друго, видите, можда смо ми лоша влада, можда смо ми неуспешна влада, али погледајте - на српској политичкој сцени да ли има неко бољи. Нема.

Да ли има неко бољи? Да ли има неко ко би уживао више поверења да је ушао у Владу Србије. Једноставно, нема. Да ли би народ више веровао Драшковићу, Ђинђићу и осталима, и да ли би они били успешнији.

Показали су тамо где држе локалну власт, видите шта Драшковић ради у Београду, из корупционашке афере у корупционашку аферу. Само слушамо шта говоре његови бивши чланови о томе и његови коалициони партнери, некадашњи.

Поддршка наталитету

Водитељ: Господине Шешел, каже гледалац, потенцирате наталитет, односно питање наталитета. Да ли знате да жене које се лече од неплодности плаћају једну инјекцију и 750 динара.

Др Шешел: Па, први пут чујем колико кошта та инјекција. Мислим да би то лечење од неплодности требало да улази у категорију бесплатних лекарских услуга. Као и лечење неких најтежих болести. Лично бих се за то залажио, и када будемо реформисали

здравствено законодавство имаћу то у виду.

Водитељ: Како ће наше жене да рађају децу када немају хлеба да их прехране и да плате све што треба основно за порођај?

Др Шешел: Увек полазим од принципа - тамо где има за једно дете сигурно има за двоје. Где има за двоје сигурно има за троје. Где има за троје има за четворо.

Мој син Михајло, ево две године је навршио у мају месец, скоро сву одећу коју носи, носи од старијег брата Александра. А, понешто од тога ће остати и за најмлађег Владимира. Никола је нешто старији од њих, па ту има извесна пауза, али и делове његове одеће користе млађа деца.

Дакле, постоји могућност и снажажења, па макар деца јела само хлеб и мармеладу, треба да их је што више. Деца су много здравија ако живе у породици у којој имају браћу и сестре него ако одрастају као јединци. Обично су јединци неспособни за самосталан живот.

Фали им нешто, недостаје им нешто, нису навикли на конкуренцију, обично је, не у свим случајевима. Немам намеру да врећам јединце, знате, него желим да подстакнем људе да своју децу не чине јединцима. Да имају што више деце.

И "Сава центар" треба да се прода

Водитељ: Када ћете продати Сава Центар да би исплатили пензије?

Др Шешел: Мислим да и Сава Центар треба да се прода, мада ту има неких отпора, чак и у структурама власти.

Што се мене тиче максимално ћу се залагати да се и Сава Центар прода.

Водитељ: Група ратних, мирнодопских инвалида пита - зашто се не исплаћују инвалидине, допунска заштити и инвалидски додатак већ три месеца.

Да ли је могуће да чекате да гладни и сакати дођу у Београд по објашњење и испуњење ваших обавеза, а у потпису - председник Удружења, Драговић Тома.

Др Шешел: Комплетна сфера социјалног осигурања је крајње угрожена и пензије и инвалидине, допунска помоћ, лечији додаци и накнаде за боловања.

То је сфера друштва која је у највећим проблемима. Те исплате зависе од наплате. Док се неком не наплати њима не може да се исплати.

Водитељ: Шта је са вашим обећањем датим пред председничке изборе?

Др Шешел: О томе говоримо све време.

На млађима фудбал остаје

Водитељ: Да ли Влада Србије може да захтева од савезног министра за спорт да распусти Фудбалски савез Југославије, и шта је са обећањима господина Шешела у вези са пензијама?

Др Шешел: О пензијама смо доста говорили. Што се тиче Фудбалског са-

веза Југославије не знам зашто би се наређивало његово распуштање.

Мислим да власт не треба баш свугде да се директно меша и против тога сам да политичари буду и функционери у спортским организацијама. А, да сам неко ко одлучује, ако је ово питање мотивисано резултатима наше репрезентације на светском фудбалском првенству, да сам на месту неког ко одлучује не бих никада дозволио да у нашој репрезентацији буде и један фудбалер старији од 25 година.

Зато што треба увек млађим и најмлађим пружати шансу. Они највише трче на терену. Када видим неког ко трчи, са 35 година, ко да му је олово у копачкама, грехота је и погледати.

фудбал, само вам исказујем један принципијелан став, ја бих тако урадио.

Треба непрекидно млађим и млађим људима пружати шансу.

Водитељ: Код нас је постојао пре неколико година, ако се сећате Закон по коме није могло да се одлази у иностранство, односно се на спортисте, до 28 година.

Др Шешељ: То је погрешно. Зашто да не оде одмах.

Водитељ: И он је укинут.

Др Шешељ: Па, и треба да буде укинут. Зашто да не. Ако је неко способан, ако може да оствари за своју земљу девизи прилив нека иде, нека игра за кога хоће.

Он ће се овде вратити. Шаље својој

гија. Шта ће нам политичар који није служио војску, на крају крајева.

Деца су највећа животна срећа

Водитељ: Следеће питање је - самим тим да имате четворо деце вероватно знате како је тешко гајити их и издржавати? Шта је са бедним дечјим додацима од којих се може купити не више од 10 литара млека?

Др Шешељ: Јасно ми је све то, али ја мислим да су деца највећа животна срећа и да је боље живети са више деце у оскудици и немаштини него само са једним дететом у неком материјалном благостању, и ситуиранијем животу.

Водитељ: Шта се дешава са продавцима "Политике" јер масовно добијају отказе?

Др Шешељ: Па, радници "Политике" обмањују јавност да имају успешно пословање. Лично знам да им пословање није успешно, да су све то лакировке, да су заиста у великој кризи, да ће држава вероватно морати да се умеша у расплет те кризе.

Водитељ: Да ли знате колика је цена малине ове године, а колика за пшеницу?

Др Шешељ: О томе смо говорили.

Водитељ: Где сте служили војску?

Др Шешељ: У Београду сам служио војску.

Цели војни рок сам служио у Београду, и као млади војник, а касније сам остао као десетар у истој јединици.

Радикали пружају руке свима

Водитељ: Питање је - који је ваш крајњи домет, били сте против социјалиста, а за сада сте са њима. Хоћете ли их превазићи?

Др Шешељ: Слушајте, ја сам политичар Српске радикалне странке. Та странка је мени на срцу, ако је већ о страначким поделама реч. И, та странка је била у ситуацији да јој је народ поверио много гласова на изборима, али да то није било довољно да сама формира Владу. Била је нужна коалициона влада.

Од првог дана ми смо заступали концепт четворне коалиције, али Српски покрет обнове није хтео. Српски покрет обнове је хтео са левицом, а не са радикалима. А, ми нисмо имали предрачуна.

Ми смо и сад спремни да уђемо у Савезну владу са свима, без обзира на идеолошке разлике.

Косово и Метохија нису издани

Водитељ: Зашто не кажете да је Косово издато, него шаљете људе да гину?

Др Шешељ: Косово није издато. Када бих знао да је Косово издато не бих био у Влади народног јединства.

Водитељ: За све важне послове кажете да их започинете, можете ли рећи када ће неки од њих дати резултате, а да не кажете - ускоро?

Не по сваку цену: српски радикали ће ући у Савезну владу само ако се постигне неки принципијелни договор

Друго, не бих дозволио да за репрезентацију игра и један играч који се већ продао за неки инострани клуб.

Водитељ: Онда би нам играли јуниори?

Др Шешељ: Нек играју јуниори. Али, ако је већ неко склопио повољан уговор, продао се у неки клуб, то је већ чист девизи прилив. Сада треба пружити шансу некоме ко још није успео да склопи уговор, па нек се докаже, нек се покаже. Да видите са колико би се ентузијазма играло.

Водитељ: Добро, али и у другим репрезентацијама велика већина фудбалера игра у страним тимовима...

Др Шешељ: То је упропастило Немачку. Да Немачка није робовала тим неким предрасудама, да није имала толико "стараца", они су старци за спортске услове, можда би опет била првак света. Знате, Немци су имали најстарију екипу.

Водитељ: Да, али је зато Роналдо, да не пређемо сад у дебату, ...

Др Шешељ: Да, да не улазимо баш у те детаље, ја нисам баш стручњак за

породици девизе. То нам је циљ, ваљда. Зашто да не. На крају крајева има још једна ствар коју бих обавезно увео. Мислим да би требало променити закон о професионалном спорту и професионалним спортистима.

Не бих дозволио да се ико региструје као професионални спортиста ако претходно не одслужи војни рок. Срамота је да су скоро сви наши фудбалери људи који су ослобођени служења војног рока. Страшно је то. Да имамо велики број кошаркаша који су ослобођени служења војног рока. Шта то значи? Скоро сваки је преко везе ослобођен.

Ако ниси способан да служиш војску не можеш бити ни професионални фудбалер, ни професионални кошаркаш. Да ли то налаже нека логика? Да. Треба да дају пример уредним испуњавањем тих својих законских обавеза, а не да су привилеговани, да се врло лако ослобађају, а шта - само ће сиротиња ићи да служи војску.

То служење војне обавезе ја бих везао и за читав низ других професија и ако хоћете друштвених привиле-

Др Шешел: Већ сам рекао који је дао резултате. Смањивање стопе доприноса и пореза на плате. То је подстицај за привреду.

Не мислите ваљда да ће Влада организовати производњу у фабрикама, да ће министри уместо директора управљати фирмама итд. Значи, ми идемо ка системским променама које олакшавају стање у економији.

Затим имамо скидање роба са анти-монополске уредбе, нови Закон о универзитету. То су већ конкретни и опипљиви резултати.

Водитељ: Када ћете, пита пензионер, да нам вратите још једну пензију од оне три које сте нам узели?

Др Шешел: Е, сад ту има великих спорења у самом Фонду пензијског осигурања који није Владино институција. Фонд није Владино. Фонд је самосталан. Влада је само гарант исплате пензија.

У Фонду тврде да је дошло до неке статистичке грешке у обрачуна пензија и сада се на релацији Фонда за пензијско осигурање и Савезног завода за статистику води дијалог.

Ми ћемо за који дан сазнати резултате тог дијалога и да ли ће доћи до исправљања неке статистичке грешке. После исправљања те грешке тек ће се знати каква су дуговања, колико износе итд.

Водитељ: У Црној Гори партиципација је три динара, код нас девет. Зашто толика разлика?

Др Шешел: Тако се исто може поставити питање у Црној Гори - зашто толика разлика. Шта значе три динара? Три динара је безначајна партиципација, а девет динара већ није.

Водитељ: Хоће ли бити повишице војних пензија?

Др Шешел: Па, не могу да дам ту неки конкретан одговор. Војне пензије се исплаћују из Савезног буџета. И Савезни буџет је у кризи. Нема довољно новца, ни за војску. Да ли ће доћи до повишица - видећемо.

Водитељ: Поздрав за вас из Лучана. Питање је - да ли знате каква је ситуација у наменској индустрији "Милан Благојевић"?

Др Шешел: Да, знам каква је ситуација у свим фабрикама наменске индустрије, у Лучанима, у "Заставиној", у Ваљеву, углавном у свим - знам каква је ситуација.

Ко боље плати њему пшеница

Водитељ: Лично сам се уверио, каже један гледалац, да Влада Републике Србије извози брашно преко Црне Горе, Албанији и даје Албанцима иза леђа, а хушкају народ на рат.

Др Шешел: Не знам да Влада извози брашно. У последње време Влада није извозила брашно. Ми се спремамо да извеземо одређене количине пшенице прошлогодишњег рода, а коме ћемо извести - ономе ко буде хтео да плати по што солиднијој цени.

Ми ту пшеницу морамо продати. То је један од начина да прибавимо

новаца уредно платимо сељацима овогодишњу пшеницу. Ту је Влада донела одлуку да се пшеница прошлогодишњег рода, да се вишкови прошлогодишње пшенице продају.

Знате шта, ако треба продати Албанији, зашто не и Албанији. Продајемо ономе ко даје паре. Ту нема идеологије у трговини.

Али, не дамо шверцперским каналима да се по ниским ценама прелива наше брашно из Србије преко Косова у Албанију, да неко други остварује профит из свега тога, а да држава дотира сељаке.

Питања гледалаца с'брда с'дола

Водитељ: Шта мислите о ситуацији на Косову?

Др Шешел: Говорили смо много, током целе емисије о томе.

Водитељ: Поздрав за вас из Горњег Милановца. Да ли сте добили писмо од гледатељке која Вам пише у вези "Дифинмент банке".

Др Шешел: Нажалост писма одавно не читам. Сва писма која ми стижу у Владу отварају секретарице и према тематици писма одмах прослеђују одговарајућим службама.

Значи, ако је нешто конкретно у писмима онда се покушавају предузети неке мере, а ако није нешто конкретно углавном се та писма и не читају.

Писма која стижу у странку на исти начин се третирају, а писма која стигну на моју кућу једноставно бацам нестворена. Сваки дан ми стиже по неколико стотина писама и ја нисам у стању да писма читам и то морам отворено да кажем, да људи не би узалуд писали.

Водитељ: Да ли Влада зна колике су плате у Служби платног промета?

Др Шешел: Не бих могао сада да одговорим - колике су.

Водитељ: Поздрав од Милуна и Бате из Краљева. Питање - да ли се може укинути ТВ такса?

Др Шешел: ТВ такса се неће укинути, али ћемо је вероватно новим законом о информисању смањити.

Водитељ: Шта је са новчаном накнадом за породиље?

Др Шешел: То је проблем социјалних давања и иначе. Новчана накнада за породиље и матерински додатак, како се то у народу назива, дели заправо судбину децијих додатака. Мислим да и матерински додаци касне негде око годину дана.

Водитељ: Господине Шешел, читали смо питања која су бар до овог момента пристигла на наш телефон. Имамо питање које се односи на "ЈИК банку", међутим ви сте рекли да нисте упознати са ситуацијом у тој банци.

Др Шешел: Реч је о "ЈИК банци" у Чачку. Заиста не могу бити детаљно упознат са конкретним проблемима појединих фирми, али проблеми су отприлике слични у свим деловима Србије. Али, не могу говорити напамет о нечему о чему немам појма.

Влада неће разочарати Србију

Водитељ: Пошто је већ крај емисије, морам да Вас питам, истина, говорили сте негде на почетку колико сте урадили као потпредседник Владе, колико је Влада урадила за нешто више од три месеца свог мандата. Међутим, колико сте Ви лично задовољни оним што сте успели да урадите, и шта можете да обећате за будућу?

Др Шешел: Не могу да кажем да сам најзадовољнији. Мислим да је оно што смо урадили за ових 100-тинак дана оправдало наш улазак у Владу тј. нашу одлуку о уласку у Владу.

Нисмо се покајали што смо ушли у Владу. Није нас нада напустила. Нисмо разочарани. Друго, морате имати у виду једну ствар о којој ја отворено говорим - ми смо се први пут нашли у тој улози, у улози власти, у улози министара.

И, кроз свакодневни рад, кроз свакодневне обавезе ми смо и учили. И, ми још увек учимо. Али, доста се успешно сналазимо и владамо основним категоријама.

Мислим да ово неће бити Влада која ће разочарати Србију. Мислим да ово неће бити Влада која ће се по злу памтити.

Мислим да ово неће бити Влада која ће издати Србију. Али, наравно, неће бити ни Влада неких епохалних доемта, достигнућа итд. Ово ће бити Влада која ће постепено стабилизovati прилике у Србији, која ће отварати пут опоравку, која ће постепено извлачити земљу из економске кризе, која ће постепено народ спашавати од социјалне беде.

На ком пољу ћемо бити успешнији, на коме мање успешни, то ћемо још видети. Али, у сваком случају убеђен сам, да ће ово бити Влада која ће сачувати Косово и Метохију.

Водитељ: Колико времена треба да ти овој влади да се виде још конкретнији...

Др Шешел: Овој влади није требало давати ниједан дан. Ми смо били спремни на критику од првог дана и та критика је уследила од стране опозиције од првог дана.

Владу увек треба критиковати. Владу никад не треба остављати на миру. Непрекидно треба да фијучу критике, примедбе, сугестије, напади са свих страна.

Само тако јавност може допринети да Влада буде успешнија. Не треба нас штедети. Нити тражимо да нас јавност штеди.

Водитељ: Мени остаје само да вам захвалим што сте били вечерас гост у студију Телевизије Галаксија 32 што сте одговарали на питања која смо постављали.

Др Шешел: Хвала и Вама што сте ме позвали.

Водитељ: Хвала вам. Поштовани гледаоци. Наш гост био је господин Војислав Шешел, потпредседник Владе Републике Србије. Лаку ноћ и пријатно.

ТЕЛЕВИЗИЈА "ПАЛМА ПЛУС", ЈАГОДИНА, АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ,
РЕПУБЛИЧКИ МИНИСТАР ЗА ИНФОРМИСАЊЕ У ЕМИСИЈИ "ПОЛИТИКОН"

ОДЗВОНИЛО ЛАЖИМА ЗАПАДНИХ МЕДИЈА

Само у последњих двадесетак дана јула 239.000 корисника директно је ушло у адресу интереса Владе Републике Србије од тога свега 9% из Југославије. Према тачној спецификацији највеће је интересовање америчких фирми 18,21% на другом месту Стејт департамент, затим војска САД. Из Велике Британије је 6,8% корисника, док је Немачка на трећем месту

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече, ово је Телевизија Палма плус, телевизија којој можете веровати, јер вас информисаће из прве руке. Седамдесет пета емисија Политикона, у којој говоримо о актуелној политичкој ситуацији у Србији и Југославији.

Имам задовољство да у следећих деведесетак минута водим разговор са министром за информисање у Влади Републике Србије, господином Александром Вучићем. Добро вече и добро дошли господине Вучићу.

ОЕБС муту воду

Вучић: Добро вече и хвала на гостопримству.

Водитељ: Господине министре, одмах да кренемо, мисија Организације за европску безбедност и сарадњу, која је боравила недељу дана у Југославији, је завршена. Оцене онога што је она урадила тек ће се дати. Међутим, да ли је уопште мисија требало да буде у Југославији, у Србији. Да ли ће допринети истини о Косову и Метохији? Какав је ваш став?

Вучић: Па, рећи ћу вам не само лични став, већ и оно што је став Владе Републике Србије, па и политичке странке којој припадам. А то најбоље можете видети и уочити по изјавама званичника ОЕБС-а који су боравили у Србији и Савезној Републици Југославији.

Они су разговарали са представницима српских власти, разговарали су и са косовским Албанцима, разговарали су и са многим људима на Косову и Метохији, у Србији и СРЈ. Неко

Истина о Србији од 00.⁰⁰ до 24.⁰⁰ часа сваког дана: Александар Вучић, министар за информисање у Влади Србије на презентацији "Србије на Интернету"

би рекао - да стекну објективну слику о реалним збивањима у јужној српској покрајини, међутим, њихове изјаве по завршетку те мисије говоре о томе да они уопште нису били због стицања стварног знања о ономе што се збива на Космету.

Суштина је у томе да те изјаве на најбољи начин потврђују тезу да су стигли са унапред припремљеним политичким ставовима, којима би Србија тебало да буде жигосана, осуђена и да се каже да су Србија и Савезна Република Југославија криве, веровали или не, за сукобе на Косову и Метохији, а да би, ето, и ова терористичка банда, која себе назива некаквом ослободилачком војском Косова, требало помало да се суздржи да не прави велике инциденте. Такве изјаве нису ни мало неочекиване. Нису чудне.

И, оно што је говорио и потпредседник Владе, Војислав Шешељ, и оно што су говорили неки представници других политичких странака, показало се као исправно и истинито. Неки су се заносили, можда у најбољој намери, говорили - дајте, позовите их, па да виде какво је стварно стање, као да они не знају какво је стварно стање. Па, они су такво стање и створили. Не мислите, ваљда, да су се косовски Албанци сами од себе побунили зато што су им била угрожена људска права, па су одлучили да узму пушке у руке, да се боре за своју слободу и за бољи живот, за боља људска права, него што их имају данас под оваквом влашћу у Србији. Не, они су то организовали. Они су то све знали. И све знају - шта се догађа на Косову и Метохији. Уопште их са тиме не треба посебно упознавати, јер они и воде ту игру.

Разговарали су са неколико важних људи у овој земљи, али као да ништа од свега тога нису, нажалост, чули. Нису имали уши за такве ствари, а итекако су имали добре уши и добро су чули од косовских Албанаца све што је њима било потребно, и све што је у њиховом интересу. Сада неко каже: одакле вама толика параноја, зашто мислите да је цео свет против нас, хајде да их одведемо доле, хајде да их усликамо, 'ајмо да им покажемо ко носи маскирне униформе, ко кога убија и на који начин.

Ако ви мислите да није довољан доказ то што готово сви западни медији објаве, како су, рецимо код села Црнољеве две групе албанских терориста, односно четири групе са по две стране, а 30 их је било у групи, значи негде од 120 до 150, у једном тренутку пуцали на полицијску патролу, у другом на војну патролу која је пратила конвој са храном, намењеном војсци у привременом региону, и ранили четири војника, убили два полицајца. Дакле, из заседе, злочиначки, бандитски, и ако мислите да о томе на западу не знају ... знају.

Не треба им то посебно говорити. Али им не пада напамет да то осуде. Они ће и поред тога рећи - за то су

криве снаге безбедности. А због чега су криве снаге безбедности? Ваљда зато што иду по путевима Србије. То довољно говори о једном необјективном, некоректном ставу западних сила према Србији и према Савезној Републици Југославији. Не треба се заносити тиме да они не знају и да морамо много боље да их упознајемо са ситуацијом. Мало касније ћу у медијској ситуацији то показати. Показаћемо и неке резултате, али они неће стратешки променити политику великих сила према нашој земљи.

Граничне игре без граница

Да бисте видели мало конзистентност, наводну конзистентност организације о којој сте ви говорили, али и неких других светских организација, можемо да пођемо од примера распада Југославије.

Нећу ја да идем далеко у историју у 1389, знате, ваша телевизија је, рекао бих, то довољно убедљиво и пластично описивала више пута и у многу емисија. Када се распадала СФРЈ без икаквог правног основа, без икаквог формалног, а да не говорим материјално-правног легитимитета, дозвољено је отцепљење тзв. федералних јединица. Дакле, тек просто административне границе, које никада нису биле међународно правно признате - прихваћене су. И, речено је - те федералне јединице, границе тих федералних јединица не могу и не смеју бити мењане, зато што је требало да се једини и распарча српски народ који је живео на територији авнојевске Хрватске и Брозове Босне и Херцеговине.

Дакле, требало је Србе разјединити, јер су Срби у том тренутку представљали једини проблем, мимо свих правних становишта, мимо свих правних норми, мимо свих међународно правних уговора. Не заборавите на једну чувену изјаву Ибрахима Ругове, ви се тога сигурно сећате, а и већина гледалаца: он је 1992. године рекао, па се чак и неки западни дипломати плаше да се Срби не сете те Руговине изјаве - какав статус бете имали Срби у Хрватској, такав статус желимо и ми на Косову и Метохији.

То је Ругова изјавио 1992. године, без обзира што такав статус није имао, а данас Срби у Хрватској, после злочиначке агресије и окупације од стране хрватске војске, такође уз помоћ западних сила, (нису Хрвати ни тако моћни ни тако храбри, нити таква велесила да би они то могли да ураде, да није било помоћи западних земаља) е, сад им то не одговара, такав положај, него хоће потпуно супротан положај и потпуну независност од Србије. И, видите, и ОЕБС и многе друге светске организације су још тада говориле - нема целања републичких граница, оне су за нас свето писмо. То су суверене државе. Косово и Метохија су чак и по оном накардном Уставу из 1974. године били у саставу Републике Србије. И, сад знају да тај принцип не могу да погазе. Не можете га другачије погазити, не може-

те рећи да Косово и Метохија могу да имају и да могу да стекну у Србији независност. Шта је онда суштина, и шта је онда циљ тих западних притисака? Да на било који начин успеју да дођу у Србију, али да добију некакву реалну посредничку и арбитражну улогу и да покушају да буду ти који ће одлучивати о наводном будућем заједничком животу.

Буде ли донета одлука да то буде федерална јединица, онда ће по истом том принципу, као што се распадала СФРЈ, када су признали авнојевске границе, односно границе федералних јединица, рећи, сада признајемо независност ове федералне јединице. Што би им били Косово и Метохија мање драги од Хрватске, Словеније, Босне и Херцеговине, Македоније, или неке друге међународно правно признате државе. И, рекао бих да код дела нашег народа постоји жеља да се покажемо, да се прикажемо да смо добри, да је истина на нашој страни. Знају све то они.

Знате, када један Тони Блер изјави да се не може допустити, поводом догађаја у Северној Ирској, да ни једна земља, пазите, цитирам "да ни једна земља у свету не може", па ни ми не можемо дозволити да нам неко убија војску и полицију. Он ваљда изумија Србију. Или, ми треба да будемо у неком специјалном гету, па да то не важи за наше државне органе, органе државне безбедности и оружане снаге.

Значи, српску војску и српску полицију, југословенску војску и српску полицију смеће да бијете и убијате и то је добро, за то ћемо оптуживати српску полицију и југословенску војску, али, ако неко дирне британску полицију и британску војску, е то нећемо дозволити, него ћемо то да сравнимо са земљом. Зар то није најбољи пример апсолутно двоструких стандарда, двоструких аршина? Поставља се питање на који начин то решити. Неки су предлагали, (наравно поједини политичари, за које се не може рећи да су претерано озбиљни, јер они мисле да је све у томе да се укључе камере и да је проблем решен), хајде да илемо да поведемо камере доле на Косово и Метохију. Свако од нас је био много пута, сваког од нас су много пута пратиле камере на Косову и Метохији, али то проблем суштински не решава.

Ми знамо, сваки грађанин Србије, сваки грађанин СРЈ, зна шта се збива на Косову и Метохији. Сваки од нас емоционално то и доживљава и проживљава. Али, решењу проблема Косова и Метохије морамо приступити крајње рационално, крајње прагматично. Морамо покушати да се пронађе излаз, пре свега да престану напади терориста на Косову и Метохији, дакле да не буде никаквих оружаних сукоба у јужној српској покрајини. Ми то можемо учинити - или да се ућуткају терористи или док неко не изврши политички утицај на терористе да они престану са оружаним нападима. Дакле, друге варијанте нема.

Нема ту једна или друга страна, па неке да престају са сукобима, игд. Овде постоји само једна група, додуше велика, која себе назива УЧКА или ОВК на српском, а у суштини су банда терориста, албанских сепаратиста, који пуцају на све што је српско, пре свега на припаднике државних органа Републике Србије и то чине где год им падне напамет и када год им падне напамет. Онда су и наши цивили, српске националности, али и Албанци лојални овој земљи, и припадници полиције, заиста у незавидном положају.

Они никога не дирају на Косову и Метохији, никога не малтретирају, никога не убијају ни због чега, већ само када су нападнути, само када морају да одговарају. Али, како ви да одгово-

зила, првог дана њеног боравка, чак су и неки лидери опозиционих партија сматрали да треба Србија и Југославија да прихвате управо разговор са мисијом ОЕБС-а, односно да ОЕБС посети Косово, јер ће то бити предслов да они кажу - Фелипе Гонзалес, нека дође као човек који ће једноставно учествовати у преговорима између српске и албанске стране, а да се у међувремену једноставно створе сви могући услови да међународна заједница прими Југославију, односно Србију у све међународне организације, а то значи и у међународну организацију ОЕБС, у ММФ и тако редом. Међутим, када је завршена та мисија, очигледно да више од пријема у ОЕБС нема више ни помена.

у Копенхагену. Је ли то понижење за Божића и Ристића или је то понижење за ову земљу? И, сада, ви кажете да је на такав начин ОЕБС реаговао. Наравно да је тако реаговао.

Никада нас неће примити ако мислите да се то решава тиме што ћете разговарати са неким па ће вас примити, или ће рећи: примићемо вас сад. Док ми не кажемо - вратите нас у ОЕБС, онда ћемо да разговарамо, онда ви имате право овде да будете, јер смо ми чланци ОЕБС-а. Док ми нисмо члан ОЕБС-а, шта ви имате да тражите овде? Они су једну суверену, међународно правно признату државу избацили из чланства ОЕБС-а. То је некадашња СФРЈ. Потом су Савезну Републику Југославију избацили из чланства. И, после свега тога, ми да кажемо - хајде, дођите код нас, ви сте добродошли.

Неко вас шутне из своје куће, а ви га онда позовете - е, дођи код мене, ти ћеш лепо да пишеш о мени. Он дође у вашу кућу и шутира вас неколико пута у вашој кући, поново изађе из куће, врати се у своју кућу, а ви трчите код њега да му љубите скуте и он опет дође у вашу кућу да вас шутира. И ви опет кажете - дођите да видите како је лепо код мене, лепа ми је гибаница, зељаница и све остало. Па, то нема нигде. То нико неће прихватити.

Они такав начин размишљања не познају. Они познају и поштују некога ко је тврд, чврст и одлучан у својим одређењима. Нећете моћи да мешетарите по Србији док нас не примите у чланство ОЕБС-а, зар то није најбољи начин? Ако смо у ОЕБС-у, изволите, дођите. Али, онда не заборавите - ми имамо право одлучивања, учествовања, разговора, лобирања и свега осталог унутар Организације за европску безбедност и сарадњу. Онда нам је положај потпуно другачији, али се то, наравно, није догодило. И, то се неће догодити док су овакви услови и док то траје. Неки кажу - нека дође Фелипе Гонзалес, као он је...

Гонзалес побркао градове (и лончиће)

Водитељ: На нашој страни. Препознајете то.

Вучић: ... Наравно да препознајем, знам и од ког политичара је, неважан је, неважно је то говорити. Али, јесте ли ви, господине Трифуновићу, били посредник, медијатор, како хоћете, арбитар између баскијске сепаратистичке организације ЕТА и шпанске власти? Да ли вас је неко позвао, да ли вас је неко питао, да ли је мене неко питао, да ли је неко питао Шешеља или Милошевића, било кога другог у овој земљи? Не, није нико питао.

То решава шпанска држава. Зашто бисмо ми питали Фелипеа Гонзалеса када је он, сећате се, побркао и неке градове, дошао овде на један ручак па побркао градове, где је ко освојио власт, па настала паника. Негде где је "Заједно" требало да добије власт, он је рекао да

Новим законом о информисању биће обезбеђена одговорност за јавно изговорену реч

рите ако идете аутомобилом, најобичнијим путем, ако хоћете магистралним Приштина - Пећ, или ако хоћете путем Призрен - Пећ, или Призрен - Приштина, било којим, и неко из шуме залуца и вас просто више нема. И, онда сте ви криви. Ваљда зато што сте ишли путем у својој сопственој земљи.

То су некакви аршини, то су неке ствари које се у сваком случају не могу прихватити и ми као држава, као Србија, ћемо се и убудуће веома, веома жестоко обрачунавати са тероризмом. Ви знате да смо притиснути и споља. Начин на који би то могло да се уради и колико ефикасно, не може, управо због спољних притисака, али је сигурно да се терористима неће оставити слободан простор за наставак њиховог терористичког дивљања, нити то може трајати до века.

Понижене у Копенхаген

Водитељ: Министре, ако могу, само на тренутак, да се поново вратим управо овој мисији. Из једног простог разлога, наиме, у тренутку док је мисија дола-

Вучић: Направили сте сјајан преглед догађаја у претходној недељи. Ваша завршна реченица заиста на најбољи начин говори о ономе што сам ја малопре говорио. Сећате се седнице и Савета Европе, али и седнице ОЕБС-а у Копенхагену, шта смо доживели пре само петнаестак или 20 дана.

Неки кажу - добро је да вас понижавају. Па, не понижавају они вас, није важан ту ни Милан Божић, ни Љубиша Ристић. Нисте ту ви важни. Није важан Александар Вучић, Душко Трифуновић, нико од нас није важан, али је тиме понижавана ова земља. Понижаван је овај народ. Питајте грађане Србије да ли би пристали да буду тако шиканирани и тако понижавани. Видите који су трик искористили. У Копенхаген су отишли Ристић и Божић. Никада они не би смели да пусе шиптара да говори са говорнице да они нису били тамо.

Они су овако искористили њихово присуство, јер ми нисмо члан те европске организације, и да кажу - ето има и неко други право да присуствује, и представници терористичких бандита са Косова и Метохије су говорили

су социјалисти а тамо где је социјалисти требало да добију власт, он рекао да је "Заједно", па су се после сами изгледа договарали где ко треба да узме, пошто је Гонзалес написао на једном папирчету.

На један ручак дошао, па рекао како то да изгледа. И, сад он зна боље какви су проблеми. Он ће то да реши, а ми не знамо какви су проблеми, ми смо неспособни то да решимо. И, хоће да кажу - ваша држава није држава у правом смислу те речи, него ћемо ми да вам пошаљемо татора. Хвала вам лепо.

Интернет Владе пробија блокаду

Водитељ: Министре, је ли овај свет, без обзира колико кажете да зна истину, добио ону праву информацију, је ли пласирана кроз званичне изворе, и дипломатске и у сфери јавног информисања. То је у нашем ресору - шта је урадило заправо ваше Министарство, да та истина допре у цео свет.

Вучић: Када сам говорио да знају, говорио сам о владама западних земаља, нисам говорио о народима западних земаља. Ту је разлика. Владе западних земаља, политички врхови великих сила, не само да знају, него добрим делом и управљају догађајима на Косову и Метохији, пре свега кроз инструментализацију Албанаца у јужној српској покрајини. Дакле, нема никакве сумње да владе - они који одлучују, добро знају ситуацију, добро познају стање на Косову и Метохији.

Што се тиче начина информисања западних медија о Косову и Метохији, никада нисам волео да представљам ствари и ситуацију бољима него што објективно јесу. И, чини ми се да сам прошлог пута када сам био код Вас у емисији рекао да није ружичасто, да је стање лоше, да је стање тешко, али није тако лоше и тако тешко као што је било у случају Срба на простору авнојевске Хрватске и авнојевске Босне и Херцеговине.

Ми смо направили неколико акција, да пређем сада на то шта смо ми до сада учинили. Ви знате да у савременој ери, ери компјутеризације, рачунара, Интернета, то постаје најмоћније медијско оружје. Можда многи у Србији нису са тим упознати. Код нас је та технологија за нијансу мање развијена него у западним земљама, али колики је значај таквог медија, да га тако назовем, показашу вам на следећем примеру.

Рецимо, само у претходних 20 дана јула месеца на сајт - Влада Републике Србије, имате читаво поглавље Косово и Метохија, на коме има десетина страница разних материјала, организациона шема је таква да можете прво погледати вести са Косова и Метохије, па потом стране медије о Косову и Метохији, па потом чињенице о Косову и Метохији и енциклопедију о Косову и Метохији, све оно што желите да сазнате о Косову и Метохији.

Само у последњих 20 дана 239 хиљада корисника је директно ушло у адресу Интернета Владе Републике Србије. Од тога свега 9 одсто из Југославије, што значи да је, тражећи и занимајући се за оно што се догађа у Србији, разумљиво, у овом тренутку највише на Косову и Метохији, преко 200 хиљада људи директно ушло у наш сајт. Пазите, из иностранства. То су углавном страни медији, страни политичари, а сада ћу вам рећи и ко још.

Пошто имамо тачну спецификацију директних улаза, највеће је занимање америчких компанија, америчких фирми, јер они рачунају где, кад и у ком тренутку ће моћи да улажу у посао. 18,21 одсто је у САД-комерцијала, затим имате изванредан улаз из Велике Британије 6,8 одсто. Потом имате амерички Стејт департмент, затим САД - војска, готово у свим западним земљама 2 одсто од укупног броја улазе у наш сајт, на нашу адресу, и то готово из свих западних земаља, с тим што их је из Британије највише, па затим из Немачке. Све те западне владе то на такав начин користе. И не само западне владе, већ и њихови медији.

То је изванредан успех. Али, имамо још једну ствар. Наш сајт је директним линком везан за BBC и за CNN. Дакле, имате милионе корисника на Интернету сајта BBC. Притиснете дугме BBC, жао ми је што овде немамо рачунар, можда би пластичније било, да објаснимо вањим гледаоцима и видите слику са Косова и Метохије. Последње вести BBC. На насловној страни вести BBC имате два линка за која су везана албански сепаратистички сајт и сајт Владе Републике Србије.

Ми смо сазнали да некада укључе још неке албанске сајтове, Владе Републике Албаније итд. Некада њих укључе. Додуше, доле напишу да они нису одговорни за писање тих сајтова, спољних сајтова, спољних адресата, али у сваком случају, ко год уђе у BBC, а ви знате колико је корисника BBC широм света, а што је за нас најзанимљивије, на западу, нађе информацију и само притиском на дугме - српска Влада, или Министарство информација, добиће све оно што ми презентујемо и домаћој и светској јавности, у врло једноставној организационој шеми. Можемо после заједно да погледамо овде, да видите, врло је једноставно, али изузетно добро дизајнирано и врло модерно, са доста фотографија, ево нека људи који се баве тиме погледају, можда чак и на бољи начин и успешнији у неким сегментима, него што то раде BBC и CNN.

И, зато смо успели да постигнемо драстичне промене у јулу месецу: између јула и марта месеца је за 20 пута већи улаз. Двадесет пута више се користи, зато што два пута дневно мењамо вести. Правимо коментаре. Правимо демантије. Имамо први пут могућност на Интернету тзв. визуелно-аудио реакција. Па, када направим прилог BBC ми видимо да је нелогичан,

да је намењен. Видимо да је лоше измонтажран. Онда ми направимо на компјутеру, наш тон и слику којом то демантујемо и којом покажемо истину. За то нема граница. То виде сви, и они на Новом Зеланду, и они на Аљасци, и они у Скандинавији и у Јужној Африци. Дакле, апсолутно сви. Колико је то моћно средство, видели сте и читајући неке наше листове који говоре да буквално рекламе на Интернету убијају све електронске мреже, сателитске мреже итд.

То је медиј будућности, али све више медиј садашњости, данашњице, свакодневице. Ево данас смо, на пример, упутили неколико писама електронском поштом и CNN и BBC демантујући неке ствари, тражећи од њихових администратора да се наше место поправи, да се учини нешто да се наша слика боље види, да се наш тон боље чује, да се наш сајт стави на видљивије место, итд. Свакодневне такве реакције ипак дају резултате.

Британска истина иза планина

Рецимо, када смо показали како је непрофесионално урађен један телевизијски прилог у коме британски новинар, британске државне телевизије BBC није могао да пронађе избеглице, он је добио задатак да говори о избеглицама и рекао - а тамо негде иза планина се крије велики број избеглица, показао је неке планине, иза којих су, наводно, албанске избеглице. Чак нисам успео ни да их препознам иако Косово и Метохију добро познајем.

Знате, то на једној озбиљној телевизији приказати, то се никада не може догодити Палми плус, не може се догодити далеко лошијим телевизијама у Србији. Палма плус је једна од најбољих телевизија, не може се догодити далеко лошијим телевизијама у Србији, а тако нешто прође код британског јавног мишљења. То је направљено за британско јавно мишљење зато што оно није директно заинтересовано за ситуацију. И они не укључују мозак на такав начин да размишљају о томе да ли заиста тамо има или нема избеглица, већ размишљају - зашто би нас наш репортер лагао.

Али, свако ко то гледа, ко је професионалац, он схвата да је то апсолутно аматерски и да је то катастрофално лоше урађено. После наше критике, коју смо објавили и на нашем сателитском програму, коју смо објавили и на Интернету, и у нашим ударним информативним емисијама, сутра дан је тај исти новинар, због бруке коју је претрпео, морао да направи прилог у коме је пронашао неколико избеглица, које су наводно причале о свом тешком положају.

Питање је да ли су то избеглице или су им наместили она два какчета и врећицу, да глуме избеглице, а видели сте и ону Сали Бејкер, како је намењено све у оном подручју и шта су све чинили, на које начине да прикажу и представе Албанце са Косова и

Метохије као жртве, али то не пролази. Све се више плаше наше реакције на такав начин.

Мислим да сам паметно поступио у још једном тренутку, иако сам, касније ми се чинило, можда и преурањено донео одлуку. Ако се сећате оног интервјуа који је требало да имам са Карен Колман. Прекинула ме је, није ми дозволила да говорим, јер се изненадила, много сам боље и аргументованије, па чак и на нешто бољем енглеском говорио него њен други гост, који је напао референдум.

Она ме је прекинула и рекла - у реду, сви сте за референдум (на енглеском) и ја сам онда размишљао. Она ми је послала писмо. Мада је то врло лукав начин. Пошаљем вам писмо у коме ћу рећи - драги Александре, извињавамо се, то се случајно догодило. И сад неко наиван би заиста поверовао у то. Ја сам, наравно, знао да то није истина. Знао сам да је то смишљено. Знао сам да је то итекако намерно. Да је то политичком интенцијом урађено.

Размишљао сам на који начин да реагујем. Ако зовемо, па мислимо да их нешто умилостивимо, следећи пут

ће бити боље, не. Реаговао сам врло оштро, обавестивши и ВВС и њиховог менаџера, обавестивши све светске медије о томе. Дошло је дотле да се она осећала ужасно, и доле у Медија центру на Косову и Метохији није знала на који начин да то оправда пред колегама.

И ону конференцију за новинаре, која је била изузетно посећена, сви су дошли, само она није дошла. Она није смела да дође. Дошао је један њен колега из ВВС. Зато што просто није смела да се појави, као неко ко је тако непрофесионално урадио свој посао. Али, њени извештаји у последње време су нешто бољи него раније, зато што се нико не исплати да буде на нечијем удару и да га неко стално окривљује за аматеризам, за намерно дезинформисање, па макар и сопствене јавности, или читавог светског сервиса, ВВС итд.

не може ОВК војска (пита)

Мислим да смо тиме извесне резултате постигли. Ако погледате неке слике, неке прилоге, у неким од њих видећете да нам некада нешто чак иде и у прилог. Али, оно што је очиглед-

но, то је да се неки западни медији труде да од, како они називају ову терористичку банду такозвану ОВК, покушавају да направе најозбиљнију војску. Али, то се врло невешто ради. Знате, прикажу пет Албанки које са неким сингапуракама - пушкама од прилике, позирају пред камерманима ВВС, ССН, још петорицу Албанаца иза њих, а то је као, наводно, има тамо још много њих, наравно, нема нигде никога, али кадар се прекида, јер је ту, наводно, неко брдашце.

Отприлике, желећи да их представе и све мање приказују њихове поразе, као озбиљан војни фактор, војни чинилац на Балкану, а пре свега на Косову и Метохији. Дакле, то је једна промена тактике. Сада нећемо толико причати о српском притискању, полицији која некога бије, гони, руши, већ нам је сада тактика да покушамо да представимо такозвану ОВК као озбиљну војну снагу, као некога кога би требало поштовати, кога би требало укључити у процес разговора о будућности Косова и Метохије. Нама није много тога отворено. Ми дајемо интервјуе, изјаве.

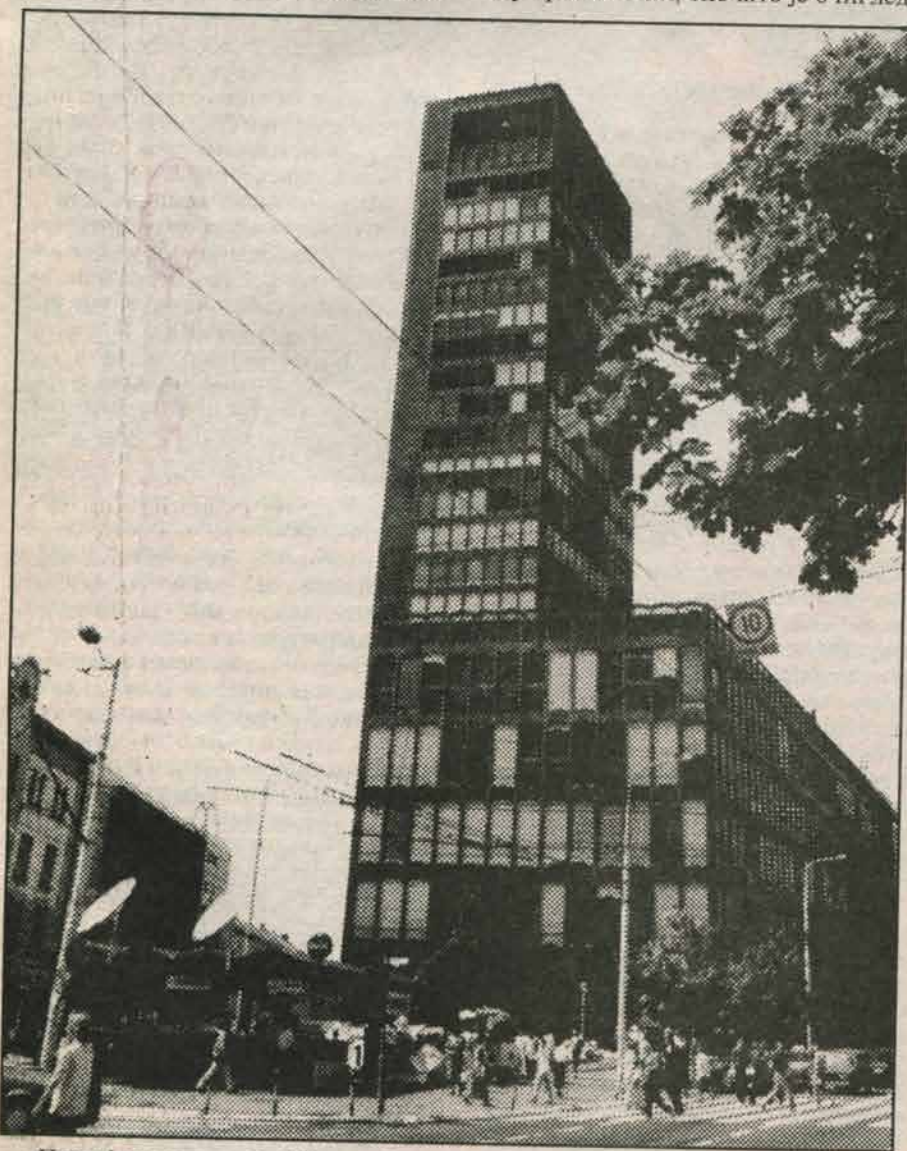
Рекао сам на које све начине, путем Интернета, електронских медија можемо да реагујемо. Могу да вам покажем, још нешто сам спремио, рецимо да гледаоци Палме плус вечерас, уколико камера то може да зумира, а ви можете гледаоцима да потврдите. Мислим да је то један изванредан савремени дизајн, нико до сада није имао прилике да види, који припремамо. То ће бити дневни билтен, који ћемо достављати свим амбасадама, релевантним политичким институцијама западним и у нашој земљи, које ћемо снабдевати на недељном нивоу.

The end CNN-овим фотомонтажама

Водитељ: Кад сте планирали да кренете са тим?

Вучић: Мислим већ од понедељка или уторка. Тако да рачунамо да ће то бити још једна у низу акција. Нисам ја човек који мисли да ће то променити свет, али је ово нешто што може нешто да учини, још нечему да допринесе. Једну реченицу ако успемо да променимо, ипак смо нешто успели. Ми максималне напоре и много труда улажемо, резултате не може наш народ одмах да види, али људи морају да знају да то није лако и да то није једноставно.

Не желим никога да дајем лажну наду да мисли - е, сада што се ми ангажујемо и радимо, они ће то све да слушају, па ће тако да ураде. Ма, не. Знате, када их позовете више пута на конференције за новинаре, у обилазак терена, када дате ваше фотографије са вашим потписима, а не кад они праве од албанских сепаратиста слику и прикажу - српски полицајац, видели сте ту слику из Ораховца, коју је ССН објавио, и то су веровали или не, узели, усликали, скинули су са компјутера и телевизије, фотогра-

Партијска телевизија: "Студио Б" злоупотребљава вољу грађана Београда

фисали албанског сепаратисту са оном беретком, са неког прозора, ту му је вероватно био положај, па је на неког нишанио, мада сумњам, јер чим су ту биле камере, то је опет била нека представа, али је то све представљено као да је у питању српски полицајац.

Ми смо успели да пронађемо прилог на CNN, где се тачно види, успели смо да зауставимо на паузи, где се тачно види да је то та слика. Ради се о једном албанском терористи, али су га они представили као српског полицајца. Ми смо одмах реаговали, и после три сата се таква фотографија склонила. Одмах се таква фотографија склонила, дакле, то може да прође, може да се лаже на такав начин, али не баш онако брутално и онолико брутално, како је то било раније. Сада постоји наша реакција, па и кад је са закашњењем, кад не може да иде кроз електронске медије, него само на овакав начин, али ипак постоји.

Баронеса Минхаузен

Водитељ: Да ли сте одузели некоме акредитацију од западних дописника или новинара, управо због оваквог писања?

Вучић: Не, ево зашто. Постоји, наравно, више варијанти на које можете да се одлучите, шта да чините, радите и на који начин да делуете у појединим условима, посебно у оваквим условима на Косову и Метохији. Постоји могућност да не пустите никога да оде на Косово и Метохију. Да не снима ништа. Постоји могућност, дакле, селективног приступа, некога пустите - некога не пустите. Треће, то је да пустите све.

Мислим да је ова трећа варијанта коју српска држава спроводи најбоља. Ако не пустите никога, неко ће рећи да се доле свашта догађа, јер нико не може да добије информацију о ономе што се збива. Друго, у савремено доба, информација се не може сакрити. Многи се варају, јер и данас у нашој земљи постоји код дела људи лоша свест, погрешна замисао, односно мисао да се може сакрити оно што се негде догодило.

Ајде ми то да прећутимо, да се наш народ не заплаша, да наш народ не сазна и тако даље. То је страховито погрешно. У савременој ери, информација је моћ, али информација брзо иде. Толико је технологија напредовала, да се то не може спречити. Није то време 1947-1948. кад лажете на једној телевизији, а сви остали морају да ћуте, јер после тога иду у апс и тако даље. Ово је савремено доба и мора се много другачије понашати. Друго, селективним приступом бисмо показали да нисмо демократска држава, него имамо оне који нам се свиђају и оне који нам се не свиђају.

Ми знамо унапред, како ће говорити и шта ће са Косова извештавати Кристијана Ананпур. Ја сам недавно на конференцији за новинаре у Приштини подсетио на оно када смо заједно били на Палама, на седници Скупштине Републике Српске и рекао сам јој - да

ли се сећате, госпођо Ананпур, заједно смо разговарали, рекао бих, на исти начин видели догађаје на Скупштини Републике Српске, то је била историјска седница око прихватања и одбијања Венс Овеновог плана и тако даље. Сутра увече сам ја гледао ваш програм, гледао сам CNN и чинило ми се да као нисмо на истој седници били и као да нисмо разговарали. Госпођа Ананпур је рекла океј Александре, касније ћемо разговарати и тако даље.

Хоћу да кажем да је јасно какав ће извештај послати, али ће направити још три пута гори, уколико их ту не пустите, јер ће вам онда осим свега тога, свашта измислити, што ће свашта слагати. Она је мене питала - што воденим топовима разјурете мајке српских војника? Јесте ли ви видели негде водене топове, да ли је ико икада негде објавио водене топове, да ли сте чули за водене топове? Измислила је на лицу места, али то је просто начин медијског деловања.

Они имају огромне плате, да би преносили истину и чињенице. Многи од њих раде на томе, да фалсификати буду што успешнији, да лажи буду што теже проверљиве и да буду што делотворније, уверљивије за масе.

Независни медији не постоје

Водитељ: Дали пратите медије на нашем подручју, имајући у виду, мислим на Републику Србију да и телевизија, радио и штампа извештава и аналитички, а извештава сигурно и свакодневно.

Једна од тих телевизија која има редовну своју емисију суботом и то бих рекао прва телевизија која је 24. јануара кренула са редовном емисијом - ни по бабу ни по стричевима, везано за Косово и Метохију, сваког четвртка, петка - и сад је наша екипа на Косову и Метохији је телевизија Палма плус. Како ви проценујете уопште, има ли таквих гласила која једноставно, не да не ћуте, већ говоре неистину?

Вучић: Не могу, прво, да се сложим да има много оних који имају изражен аналитички приступ дешавању на Косову и Метохији. Пре бих рекао да већина медија има сензациозни приступ свему ономе што се збива на Косову и Метохији. Наравно, ваша телевизија и то без намере да било коме подилазим, ја нисам такав човек, просто никоме ни у фамилији не подилазим, а камо ли вашој телевизији, али ваша телевизија има другачији приступ од многих других медија у Србији.

На крају ћу се поново вратити на Палму плус, али бих рекао да је подела на режимске и независне медије потпуно бесмислена. Пре свега зато што, као што смо неколико пута анализирали, независни медији уопште не постоје. Увек медији зависе од власника, од онога ко плаћа, ко финансира. Неки су ми замерили из Б 92, неки се и наљутили, што сам рекао да се финансирају од стране, британске владе и онога што

се назива АИСИД - америчка помоћ, а то је чињеница коју су они мени доставили на годишњој скупштини, такозване асоцијацији независних електронских медија. Сад је некога срамота? Ако примаш паре, зашто те је срамота. Ако их примаш, онда реци, ако примаш паре оданде, онда је потпуно нормално да радиш за онога ко даје тај новац. Ако вам британска влада даје тај новац, па нећете ваљда напасти Тонија Блера, него ћете спроводити управо онакву политику и медијску политику за коју се залаже, односно какву спољну политику води или Велика Британија, или САД.

Лажљиви "Глас Америке"

Такав је ВВС, такав је Глас Америке, такав је Дојче Веле. Гледате ли Глас Америке? То заиста, рекао бих, не само што је непрофесионално, то је чак врло лоше дизајнирано, врло лоше урађено. Тај пропагандни рат који воде, не воде га добро. Али је важно да се покушава ићи на свест једног дела српског народа, чак мислим да се то смишљено ради, посебно мање образованог, рецимо, мало примитивнијег слоја, који ће да каже - можда је ово истина што кажу на телевизији, јер ће они рећи - ОВК је била ту и ту и пре неко вече сам слушао, силна села, силни нестанак на Косову и Метохији, у коме су наводно убијени албански цивили.

Нити је то истина, нити за то има потврде. Нажалост, Наша борба, новинар Бажуки или не знам већ како се зове, Албанац по националности, без позивања и на један извор, говори о свакодневним нападима српских оружаних снага, о наводним злочинима које чине српске оружане снаге, о стреланима припадника УЂК или ОВК, како год хоћете и тако даље. Али, нема нигде ни такозвани, ни терористи, нигде проверене информације, нигде позивања на реални извор, него само - напасти Србију што је више могуће и на најгори могући начин. Такви медији су, наравно, у служби неких других земаља, апсолутно, и то није никаква срамота рећи. Ако ви мислите да није тако, кажите ми да није тако. Доведите било кога ко ће то да спори.

Можемо разговарати да ли је начин информисања ТВ Србије, БК, Палме плус, овога или онога на овакав начин, добар или лош, али ја не могу да дођем, па да кажем - знате господин Драган Марковић, прима помоћ од УСА - британске владе и зато је његов програм уперен против интереса српског народа и српске државе. Ја то не могу да кажем, јер, просто, то није истина. Ово је истина и ово су чињенице. Да ли ће они после овога да нападају, шта ће све да кажу, на који начин ће све да кажу - како су то притисци на медије и тако даље, то ме уопште не интересу.

"Независни" прекршили закон

Мислим да сам прошли пут испричао, али је добро да и сада то кажем, пре три-четири месеца, сећате се хајке која је била око наводног гушења медија у Србији, знате око чега су дизајли хајку, сви су прекршили закон, кршили су изборно ћутање. Сви, ти медији. Тадашње Министарство информација, ја нисам био министар, и то секретар Министарства за информације, господин Вукоје Лукић је поднео пријаву надлежном јавном тужиоцу, је наложио градском судији за прекршаје да покрене прекршајни поступак. Због тога су писали данима чланке о томе, како се гуше слободни, независни медији, како се новинарство у Србији уништава.

Црно-црвена коалиција, па оваква, па онаква. Знате због чега, због 400-800 динара колика би била максимална каз-

ни су се искрцавали у Сомалији, ваљда да ослобађају Сомалијце од не знам ни ја кога и Ирачане од не знам ни ја кога и тако даље. То је нешто што се никада и ни у ком случају не може прихватити.

Косово и Метохија српски национални интерес

Да се вратим на други део медија, међутим, има један део медија који заиста на коректан начин извештава са Косова и Метохије и део медија који самоиницијативно жели да прикаже на најгори начин све оно што се збива у јужно-српској покрајини са интенцијом, јасном интенцијом да се одбране српски и национални и државни интереси. Неко ће рећи, па немојте то, то су фиктивне категорије - српски, државни и национални интерес.

Ја ћу рећи, не нису, врло су јасне. Сви

Ако британска влада помаже нашу жуту штампу логично је да та штампа неће нападати спољну политику Тонија Блера

на, уколико би се показало да су ту законску норму прекршили. Пазите, смеју да крше закон, много им је да плате 800 динара, држава их гуши. Држава их малтретира. Нема ни једне земље у свету где можете да кажете све оно што можете да кажете у Србији. Американци, Пентагон и Стејт департмент су, за време рата у Заливу, послали упутство свим медијима, било да су у државном, било да су у приватним рукама. Сви медији су користили одређене термине, одређене термине су избегавали, одређене синтагме су могли и морали да користе, одређене синтагме не. Стигло је упутство, налог из Пентагона и Стејт департмента.

Замислите да ми то овде урадимо, рекли би - какво је то недемократско понашање, какво је то гушење слободе медија, како нема људских права и слободе у овој земљи. Хајде да се жалимо онима који су слали та упутства и такве налоге, да се жалимо онима ко-

знају да је српски државни и национални интерес за Косово и Метохију да буде у Србији, сви знају да је наш државни национални интерес да се поштују уставне норме као норме највишег правног акта наше земље. То сви знају у овој земљи. И, више ни не морају да знају. То су довољни оквири унутар којих свако може да извештава и да извештава истинито, објективно, правовремено и непристрасно, а не да му је то информација коју ће да да аудиторijuму, читалачкој публици, да буде усмерена против српске државе, против српског народа и тако даље.

Ви се сећате примера из Дневног телеграфа, Блица и других новина, каже - да сам знао да је овде овако, никад не бих ни долазио. То је било као реч дана. Испод каже - полицајац на путу Приштина-Пећ.

Докажите да је то сад истина. То су ти облици психолошко-пропагандног рата против наше земље, али врло перфи-

дни, врло опасни. Нема човека који ће да размисли, који купи новине да размисли, да ли је ово истина, већ ће да верује. Који се новинар потписао испод тога. Ни један новинар се није потписао испод тога. И, кад се потпише, питање је да ли је истина, или је то измишљено. Друго, мора неко да постави питање, какав је то мотив да неко такву наводну или измишљену изјаву стави на насловну страну, стави у реч дана да сви могу да је виде. Или, каже - у Ковину је 17 полицајаца одведено да иду на Косово и Метохију.

Какав је мотив да то неко стави на насловну страну? Мотив сигурно није да се помогне Србији и да се помогне овој држави, већ је мотив да се што више изнутра разједа ова земља, да се што више немира, пометње, панике уноси у народ и ако хоћете, да се таквим дезинформацијама говори и о неспособности људи који обављају државни посао и да се таквим инсинуацијама ствара неодговарајуће јавно мњење, односно јавно мњење које неће подржавати акције државних органа на Косову и Метохији. Ако сте приметили да се у јавности није нигде појавила информација ни шта ће садржати тај закон, можда су се неки већ пронашли, пронашли себе као најпаметније.

Ускоро кодекс о информисању

Водитељ: Јесам приметио, али сам прегутао.

Вучић: Неки за себе мисле да су много паметнији, а што каже др Бојић, имају рупу у мозгу, па су већ почели да критикују закон, иако појма немају шта ће писати у закону, ни шта ће садржати закон, ни какве норме, да ли ће то бити кодекс о јавном информисању, да ли ће то бити само Закон о информисању, итд.

Иако ништа не знају о свему томе, јер знате, о томе могу да знају један, два или три човека, који раде на томе, пре него што се то усаглаши на Одбору за јавне службе Владе Републике Србије и на Влади Републике Србије, дакле, пре него што се то не објави, то нико не може да зна. Али, они су већ почели да нападају, да говоре да ће то да буде рестриктиван, недемократски закон, не знам ни ја какав, они најбоље знају, зато боље њих да питате.

Шалу на страну, ми смо се договорили да, док не изађемо са напртом, дакле, док је све у радним верзијама, јавност не обавештавамо, да просто, Влада Републике Србије, када изађе са својим законским предлогом, ми ћемо га бранити, и одбранити на најбољи начин у јавности, као што је то био случај и са Законом о универзитету и са Законом о порезима и доприносима итд. Онда ћемо то јединствено чинити.

А до тада, ја могу само да кажем да ћемо покушати да направимо један кодекс о јавном информисању, да ће то бити врло либералан закон, али закон, наша је намера, наша је жеља, којим ће

бити обезбедена и одговорна штампа, постојаће и одговорност за јавно изговорену реч и то је нешто што мислимо да ће бити разумљиво и у складу са највишим демократским међународно-правним стандардима и мислимо да ће то бити један напредак у односу на тренутно стање.

Добро вече друже Драшковићу.

Водитељ: Али, ако се не вaram, једна од визија, и ваших, као члана Српске радикалне странке, је да општинска гласила више из буџета, принципијелно, да тако кажемо, не би требало формирати и финансирати.

Вучић: Видите, посебно у овако тешким условима, када је тешко обезбедити плате радницима, пензије пензионерима, неки вичу "лопови, ловови". Шта сам ја то коме украо, нека дође, нека ми било ко каже шта то имам и где сам то коме нашто украо. Нема пара, људи, то што се уплаћивало 40, 50, 60 и 70-те године у пензијске фондове, то је неко појео, али тог новца нема. Влада Републике Србије максималне напоре улаже, труди се максимално да из реалних извора, дакле, не штампањем додатног новца, пронађе довољно финансијских средстава да се исплате те пензије, да се исплате плате у јавном сектору, и сада, поред свега тога, у тако тешким економским условима, ви треба милионе и милијарде да имате да издвајате, да би себе неко могао да похвали, своју слику да стави у фабрици у којој се не исплаћују плате, али зато он има овако дебелу књигу, дебелу новину коју једном недељно дели радницима, дели грађанима тога града, да би се директор показао као најбољи директор у држави, његови заменици као најбољи заменици у држави, да се покаже како му цвета производња, јер то он треба неком вишем да носи и да показује.

Има ли то икаквога смисла? Чему то све, због чега? То може да ради једна Швајцарска, то може да ради Немачка, то може да ради Италија, Француска. Имамо ли права на такав луксуз? Знате, неки су почели од државног новца, дакле, од онога што се називају јавни приходи, да праве личне промоције и да себе показују - хајде себе да нацртамо, дајте да направимо једну лепу општинску телевизију у овом граду, лепу општинску телевизију онде, лепу општинску телевизију онде.

То је све лепо, али, сви морају да знају да све општинске телевизије плаћају грађани тих општина, да све градске телевизије плаћају грађани тих градова, а ко их пита каква ће уређивачка политика тих телевизија бити? Грађани Јагодине (не само Јагодине, већ, рекао бих и поморавског и шумадијског округа, и подунавског округа, и браничевског округа, па и округа расинског, односно крушевачког) имају ту срећу.

Је ли "Палма плус" најбоља телевизија на том подручју? Готово извесно, јесте. Дакле, потпуно објективно јесте, без икакве намере да вам поди-

лазим или било шта, то је приватна телевизија. Јесте ли узели неком паре из Јагодине за ту телевизију, јесте ли узели од грађана Јагодине, јесте ли узели од грађана Крагујевца? Може да да неко ко хоће да да, неко ко хоће да се рекламира. Паметна пословна политика, хоће човек да се рекламира, да боље продаје свој производ наравно, али, јесте ли узимали од свих грађана нешто - нисте. То може да ради једна национална телевизија, као што то постоји у свим земљама на свету.

Ми мислимо да многе реформе морају да се остваре, и у програмском смислу, али и у целини што се тиче државне телевизије, али суштина је у томе да морамо да смањимо трошкове свуда, да бисмо могли да преживљавамо и да чинимо све да се крене напред, да подижемо економски стандард, да те паре улажемо у производњу, да те паре улажемо и у трговину, и у угоститељство, и у туризам, у све привредне гране, а не да трошимо на личну промоцију једног директора и једног председника општине, другог председника општине, трећег директора, или не знам ни ја кога.

Има телевизију "Палма плус", држи је неко трећи, не тражи паре ни од кога, дођите па покажите ако сте довољно важни у земљи, изађите некоме на дуел, дођите у емисију овде или онде, па ће вас бити, а не зато што сте потпуно неважни, зато што нисте успешни, зато што никада нећете ништа да урадите, зато вас не тражи неко, ко није под вашом контролом. Па какав је то принцип, да се бар информише јавност о збивањима, о догађајима у једном граду, о догађајима у земљи, онда у реду, али то углавном служи за личне промоције.

Погледајте крагујевачку телевизију. Зашто је "Палма плус" у Крагујевцу пет пута гледанија од градске крагујевачке телевизије? Гледанија је зато што је оно сервис Верка Стевановића. Кад ми падне напамет, дођем, напштам се, климнем главом Крагујевчанима. Погледајте "Студио Б", бићу слободан да кажем, није то партијска телевизија, то је као телевизија у Албанији у време Енвера Хоџе. Само што не кажу:

"Добро вече, друже Драшковићу", само што тако не почињу и тако не завршавају вести. Знате, то сви примећују, то сви знају. То показује на који начин се може злоупотребљавати воља грађана Београда, или неких других грађана. Ја имам значајније примедбе на РТВ Србије и мислим да ту мора доћи до реформе, мора доћи до промене.

Порођајне муке ЈРТ

Водитељ: Само још једно питање, па ћемо кренути на рекламе и питања гледалаца, а оно је везано за Југословенску РТВ. Србија, уколико се не вaram, и Ваше министарство, одређују се управо за једну заједничку телевизију са црногорском телевизијом, међутим, колико сам прочитао у из-

вештају из Подгорице, господин Јаребић, ако се не вaram, секретар за информисање, није расположен за једну Југословенску РТВ.

Вучић: Морам одмах да вам кажем да заиста нисам у току прављења Југословенске РТВ, то ради Савезна влада. Они нису успели да реше неспоразуме са федералном јединицом Црном Гором. Оно што је за мене ту кључно питање - ми немамо ништа против, добро би било да на јединственом простору савезне државе постоји једна телевизија, нека их буде и више, нека буде и конкуренција, апсолутно немамо ништа против тога, једино што нас занима то је начин финансирања такве телевизије. Да ли постоји одлука Савезне владе - ко је финансира, да ли из буџета, колико новца иде, итд. То је нешто са чиме ми тренутно нисмо до краја упознати, очекујемо да се статус и питање Југословенске РТВ ускоро реши.

Шингари опељенили фонд за развој

Водитељ: Хвала вам, а сада ћемо кренути на минут-два економске пропаганде, па су ту питања гледалаца:

Зашто се у нашим медијима не да информација: колико је средстава преко Фонда за развој неразвијених крајева дато за развој Косова, јер су значајна средства у питању?

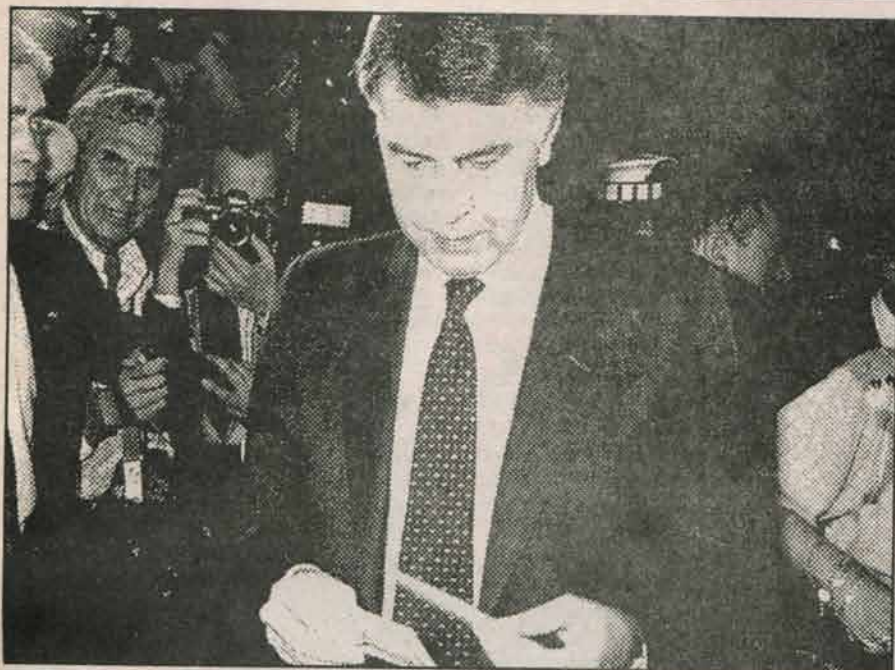
Вучић: То је добро питање, јер то је нешто што је врло важно, што би могло да прикаже како су заиста угрожена људска права и слобода на Косову и Метохији Албанцима.

Ви знате да они у самој Приштини имају нека насеља која подсећају на Беверли-Хилс, мислим да се зове "Дарланија" или нешто слично, па и у другим метохијским градовима, у Пећи, у Призрену поготову. Србија је издвајала много новца за Косово и Метохију, због чега на то у медијима није обраћана пажња, заиста не знам, али ево, у овима којима могу да сугеришем, то ћу заиста учинити, мислим да је врло добро осмишљена сугестија и одличан предлог.

У последње време се из Фонда за развој не издваја баш, како се то каже, за Косово и Метохију, већ се издваја у профитабилно предузеће, које ће бити у стању да уложени новац врати са одређеном каматом, под одређеним условима наравно, тако да нема више онаквог социјалистичког улагања, да кажемо - то смо дали за Косово. Тога је било и раније и добро би било да се ти подаци прикажу и представе и домаћој, али и светској јавности.

Водитељ: Питање је: ко је питао грађане да се ТВ претплата плаћа уз плаћање струје? (пита Влада Аранђеловић из Аранђеловца)

Вучић: Није никакав проблем, ја сам на овој телевизији о томе неколико пута говорио, уопште не разумем каква је разлика, да ли ћете плаћати самостално, без електричне енергије? То др-

Што су за нас шпанска села, за Гонзалеса су српски градови: "посредник" из Шпаније 1996. године побтркао је градове у Србији и направио пометњу

жави умногоме олакшава посао, један је инкасат, мора се наплатити и једно и друго. Питање је само износа, питање је само новчаног износа - да ли је тих 25,00 динара, ако се не варам (сада се толико плаћа) много, или је то таман колико треба, или је то недовољно итд.

О томе може да се разговара, да ли да буде пет, десет, петнаест, двадесет, двадесет пет или педесет динара. Мислим да би требало да буде мање, али тренутно је оволико. Ако мислите да сви треба да буду задовољни информативним програмом РТВ Србије, да би пристали на то да плаћају, то нема ни где у свету да су сви задовољни оним што гледају, али је обавеза сваког грађанина да се плати државна телевизија и плаћам је ја, плаћа је свако, иако ни ја нисам увек најзадовољнији оним што могу да видим на државној телевизији. Мислим да, као што сам рекао, доста тога треба да се мења.

Државна телевизија штити државне интересе

Водитељ: Мислите уређивачка политика?

Вучић: Мислим на уређивачку политику, пре свега. И, без обзира на то, национална телевизија мора да постоји, јер ви, осим тога што вам се не допада можда, некима се допада, ја мислим да тај дневник државне телевизије није сјајан, али је бољи него многих других телевизија, али, ако вам се то не свиђа, свиђа вам се утакмица Југославија-Иран, или Југославија-Немачка да гледате, свиђа вам се образовна емисија типа "Опстанак", свиђа вам се емисија у којој ће деца да науче да пишу и читају, или ако не да науче, оно бар да се додатно едукују, итд.

Морате знати да ту постоји образовни програм, културни програм, спортски програм, научни програм, наравно, и политички програм, али да он није једини и да он није приоритетан, то

је једна огромна медијска кућа, са десет хиљада запослених, са огромном дописничком мрежом.

Такође мислим да би то могло да буде рационалније, другачије распоређено, можда и ефикасније урађено, али сматрам да државна телевизија, без обзира на све, штити државне интересе и да је много боља него неки други, који себе зову независним, или опозиционим, или како хоћете. Нико није питао ни грађане Београда да ли желе да гледају "Добро вече, друже Бивере", па сви то ми морамо да плаћамо и сви то гледамо.

И шта мислите сада да ја кажем - хајдете, склоните ми телевизор, угасите ми тај канал да га не гледам - Боже сачувај. Све се то мења, потребно је да се све то види, јер је то све један корак ближе ка прављењу другачијих, демократскијих односа, толерантнијих односа, односа у којима ћемо се сви ипак, и поред свега, боље слагати, умећемо бар нормално да разговарамо и размењујемо аргументе.

Признање министру за информисање

Водитељ: Бојан из Багрдана пита: Где је сада госпођа Милентијевић, зашто се сада не укључује у антитерористичку кампању на Косову, као што се изненада појављује пред изборе у Србији и после нестаје?

Вучић: Ја не знам, госпођу Милентијевић сам видео последњи пут пре 30 дана, мислим да је тренутно у САД, али не бих на такав начин говорио о свом претходнику, она је, колико је знала, колико је могла, учинила да се промени слика о Србији, да се поправи слика о Србији, и за онолико колико је могла, ја јој одајем признање. Надам се да ћу моћи више, а да ли ћу, или не, о

томе ће да суде и они који раде данас са мном, али и они који дођу после мене.

Водитељ: Прошлог четвртка је ту седео потпредседник Владе, господин проф. др Бојић, који је рекао: "Салашњи министар, господин Вучић, је урадио много, много, да не кажем - све оно што нису урадили за пет година, он је урадио за неколико месеци". Према томе, заиста је одао изузетно признање вама, управо за рад у министарству, а ево, и гледаоци су управо чули шта је све урађено уназад неколико месеци.

Вучић: Наравно, господин Бојић, као потпредседник Владе и председник Одбора за јавне службе, је човек који је добро упознат са свиме. Наравно, он је, без обзира на различиту страначку припадност, и врхунски интелектуалац, и човек који разуме ствари, а оно што он зна и оно што он може да види, а што остали не могу да виде, то је - колико неко ради, колико се неко труди итд. Заиста смо постигли врло добре резултате управо са стварима о којима сам говорио.

Ја сам данас о томе у телефонском разговору обавестио и господина Милутиновића и он се изненадио када сам му рекао колики је број улаза, колики је број корисника, колики број људи тражи директну информацију о ономе што се збива у Србији, и то је сигурно наш значајан успех. Неки људи греше, мисле да сам ја одговоран за програм нпр. "Палме плус", РТС, или не знам чега - апсолутно не, уопште ми то није посао. Наравно, имам посао сутерисања нечему што је државни посао на државној телевизији, посебно око рада Владе, ресорних министарстава, министара, заменика, помоћника итд.

Али, што се тиче глобално уређивачке политике, апсолутно никаквог утицаја немам, то је нормално. Осим што вама могу да одам признање, вашој кући, за упознавање српског народа у централној Србији са свиме што се збива на Косову и Метохији, и осим, рекао бих, просто, не професионалних, него пријатељских сугестија, никада нисам никакав ни притисак вршио, нити било шта друго, Ви то можете просто и да потврдите, потребно је да то грађани знају.

Ми смо у овом периоду највише окренути према спољној јавности, а много мање према унутрашњој, чак нисмо обраћали толико пажње ни на имиџ Владе Републике Србије, ако хоћете, ни дизајн, ни у техничко-технолошком смислу итд. То ће се све временом поправити, биће другачије, сада имамо пречих брига, то је оно што се збива на Косову и Метохији, па смо око тога превише заузети.

Милова политика није боља

Водитељ: Гледалац Игор из Јагодине пита - како то да Црногорци у својој скупштини имају 5 одсто Албанаца, а Србија нема, како је Ђукановић успео да их придобије, да ли је, можда, његова политика боља?

Вучић: Не, није његова политика боља. И ми имамо у српском Парламенту два Албанца, то су Насуфи Бехљуљ и Далипи Тахир. Они су из Прешева и Медвеђе, или су обојица из Прешева, немојте ме држати за реч. Они су у српском Парламенту, али то је зато што они сматрају да Прешево, без обзира што ту живи већинско албанско становништво, не припада нечему што они покушавају да назову независно Косово.

Није Ђукановићева политика у том смислу боља, она је чак ишла на руку албанским екстремистима у Црној Гори, који не мисле ништа боље о Црној Гори, али немају тако јасно заокружену територију, као што су ови у Србији зацртали оно што су имали Брозовим постављањем оваквих административних граница на Косову и Метохији, то је суштинска разлика. Таква разлика је довела до тога да искључиво Албанци на Косову и Метохији желе да остваре одшпељење.

Исте су намере и оних у Македонији, али они још нису добили налог и још немају јасно омеђену своју територију, за коју би се борили. Њих је већ око 40 одсто у Македонији и они би то исто учинили, тамо где живе, у западном делу Македоније, око Гостивара, Тетова, ту их је 90 одсто, али они још немају такав налог, они немају тако јасно омеђену територију, да крену у такве акције. Они су кренули овде у такве акције, рачунајући да ће овде најлакше успети да добију неку врсту независности, а да ће потом Косово и Метохија постати пијемонт и за Албанце у Црној Гори, и за Албанце у Македонији.

Немојте мислити да ће се они одрећи ни Алабанаца у Рожајима, у Гусињу, нити ће се одрећи Албанаца у Гостивару, Тетову, нити било ком другом месту у Македонији.

Слобода штампе је загарантована

Водитељ: Министре, много је питања, ако могу брже да читам - зашто не забраните "Бујку", која је очито билтен шиптарских терориста - пита гледалац из Параћина.

Вучић: То је одлично и тешко питање. На албанском језику излази 53 листа и часописа на Косову и Метохији.

Тешко је питање, зато што не могу да дам најконкретнији одговор, али ћу покушати. Излазе 53 листа, од којих бар 40 у потпуности подржава терористичке активности. Најгори су "Кохадигоре", "Зери", "Бујку" итд. Они су препуни лажи. Недавно је почео да излази билтен тзв. Ослободилачке војске Косова, који говори о Србима као манијацима, лудацима, вређа један народ на најбруталнији начин, али, ако бисте кренули на такав начин, гушењем албанских медија, зашта бисмо према уставу имали право и апсолутно овлашћење, као и да у потпуности угушите тероризам у крајњој линији, одмах

би се јавили белосветски заштитници, који би рекли - па, смета вам и писана реч, па зар се плашите објављене речи? Па ви се плашите тога зато што је то истина, да је то лаж, ви се не бисте плашили, него бисте то показивали и доказивали, а овако то хоћете да угушите, то хоћете да уништите. А још нешто, о нашим, и савезним, и републичким уставом, слобода јавног изражавања, слобода штампе, апсолутно су загарантовани.

Дакле, у том смислу право на цензуру немамо, али се уставни поредак не сме рушити. На овај начин смо у једној контрадикцији, просто је тешко рећи зашто се то, или не предузима, или због чега би се предузимало. Молим Вас, пошто сам видео и то питање - колика је Ваша плата, да га не избаците, већ све редом да питате, пошто ја волим да одговарам на сва питања, и она најпровокативнија.

Водитељ: Колика је плата?

Вучић: Плата је негде око 3.500 динара, са свим оним додацима, иначе, и даље као министар живим као подстанар у 23 квадрата, ништа се није променило, и чини ми се некако мање пара имам него раније када сам био посланик, зато што сада морам некога и на ручак некада да изведем, па опет морам свој новац да потрошим.

Ако је неко мислио да сам много богат, нисам се обогатио, нити живим на народној грбачи.

Водитељ: Ево једне констатације - гледалац Савић из Ђуприје каже: Да ли ви знате шта сте говорили на телевизији "Палма плус"? Кад сте ушли у Владу, очекивали смо драстичне промене, али смо вечерас констатовали да то није баш Вучић, већ мало Вулин.

Вучић: Увек су гледаоци "Палме плус" били и духовити. Ја, наравно, не мислим да личим на било кога другог, а идеолошке разлике између нас су велике, с тим што ја, наравно, не волим да обећавам оно што је превише, а промена ће бити, и оно што је промена, то је да сигурно не можете ни за кога од нас у Влади рећи да је лопов и да је негде нешто некое узео, да је украо, или да се на прецац обогатио.

Да ли можемо да радимо боље и успешније - можда можемо, сигурно, сигурно да можемо још више и боље, али нека нам помогну и сви остали, па ће то бити тако, а не само - ви сте лоши, ви сте овакви, ви сте онакви. Можда јесмо, али нисмо допуже, нисмо криминалци.

Водитељ: Радомир из Крагујевца пита - шта је са енглеском новинарком, шпиринком, да ли је у затвору?

Вучић: Колико знам, јесте. Мислим да је чак и посећена од стране британских дипломата у затвору у Липљану.

Водитељ: Ово изгледа да је партијско питање, односно као члана партије, Драгић из Ђуприје каже - имали сте војску у Босни и Хрватској, а немате је сада у Србији (мисле вероватно на доброволце или тако нешто).

Вучић: Ми смо имали војску, ми смо слали доброволце који су учествова-

ли у регуларним јединицама војске Српске Крајине и Војске Републике Српске. Да позовемо данас, сигурно би било људи који би се борили за слободу Косова и Метохије, али мислимо да за тим нема потребе, јер доле делују легални, легитимни државни органи Србије и СРЈ. То је државни посао да заштити своју територију и да одбрани становништво од тероризма.

Судбина Владе везана за Косово и Метохију

Водитељ: Много је питања, а ви ћете то схватити - Александар из Крагујевца каже: да није на сцени издаја која следи и да српска полиција није доле само да би се, једноставно, прикрила истина?

Вучић: У потпуности разумем вашег гледаоца и у потпуности га разумем из једног психолошког угла посматрано - дешавало нам се више пута да смо говорили (сећате се чак изјава Борисава Јовића, који је говорио: па ко ће, ако нећемо ми бранити Крајину, итд. па је Крајина пала), али оно што је сасвим сигурно - док је ове Владе, оно у шта могу да уверим све гледаоце ваше телевизије, то је - док је ове Владе, док она ради, док она функционише, Косово и Метохија ће бити саставни део Републике Србије, и то могу да гарантујем.

Радо иде Србин у војнике

Водитељ: Ево, управо отац војника који се налази на одслужењу војног рока у Приштини каже: али, Косово је дато, Вучићу, и нећемо да нам денагину без разлога, да изигравају јунаштво, а десиле се исто што и у Босни и у Хрватској. Ви управо то демантујете.

Вучић: Ја морам да кажем једну ствар и бићу сасвим отворен, некое се можда неће допасти - мене отац и мајка кад су слали у војску, слали су ме да идем у војнике, а не да тамо намештам кревете, и да ли ће ова ивица да ми се поклопи са другом ивицом. Нажалост, ми смо у целој кампањи, ако се сећате, доказивали да нисмо за рат, као да смо болесни људи, отприлике, као да неко нормалан воли да ратује, као да неко нормалан воли да гине, али ако вам је држава угрожена, ако вам је угрожен територијални интегритет, суверенитет, неко напада на куће ваших сународника, или на било ког грађанина на територији ваше земље, ви сте дужни да то штитите, да штитите регуларним јединицама војске Југославије границу и да штитите полицијским јединицама, дакле, органима јавне безбедности, остале делове територије од напада терориста итд.

Ми никакав алтернативе немамо, ми другог избора ту немамо, и наравно, нико не воли да погине. Не волимо да погинемо, а не радујемо се ни погибљи наших непријатеља, а камоли да се радујемо или да нам је свеједно, да смо равнодушни према борав-

ку, а камоли погибији било ког нашег човека, било да је у питању полицајац, војник или неко други.

То је трагедија, то је ужасна породична трагедија за људе који су изгубили свога сина, свога супруга, свога оца, свога брата, било кога, али то је нешто што се просто дешава, то је нешто са чиме морамо да се суочимо. Хоћете да кажете да је продато Косово - па хајдете да се повучемо онда са Косова, па шта да радимо онда, шта ће нам онда остати, имамо ли право ми остали да живимо нормално, шта ће нам онда више, зашто да постојимо више?

После тога ће да нам траже рашку област, па ћемо и за то да кажемо - и то је предато, хајде да се повучемо, па онда да кажемо - хајде да се повучемо из Војводине. Ја вам гарантујем, док је опакве

љани, тачних података, нажалост, о томе нема.

Очигледно је да никога из западних земаља и њихових тзв. међународних хуманитарних организација, судбина припадника српског народа уопште не интересује.

Водитељ: Влада из Крагујевца каже - због чега наша Влада не наступи енергичније према Албанији, иако можемо бити сигурни да наводни терористи нису припадници регуларне албанске армије?

Вучић: Наша војска се понаша у складу са међународно-правним принципима. Она чува границу СРЈ. Видели сте да то војска обавља говото на перфектан начин. Врло је тешко у потпуности заштитити границу од упада албанских терориста и свих делова Ал-

дао Метохију Албанцима а Косово Србима - пита гледалац из Јагодине?

Вучић: Мислим да је то потпуна измишљотина и мислим да ту нема апсолутно ни говора ни о каквој подели, ни о каквом цехању Косова и Метохије и мислим да нема никакве издаје, надамо се да ће сукоби бити смирени. Влада Републике Србије нуди дијалог албанској страни. Они тај дијалог одбијају по налогу неких западних земаља, изгледа да им уопште није стало до разговора.

Они мисле да проблеме могу решавати терористичким нападима, злочинским акцијама, убиствима из заседе, све чешће оружаним нападима на српска насеља и тако даље. Тиме се проблем не може решити. Ми одмах знамо, ми сада нудимо да се сви проблеми решава-

Док Влада народног јединства функционише Косово и Метохија биће саставни део републике Србије

Владе, неће бити предаје Косова и Метохије. Ако не буде такве Владе, ја не знам, али док је опакве Владе, Косово и Метохија се неће предати.

Водитељ: Гледатељка из Аранђеловца пита - шта је било са особљем из болнице и да ли су стварно стрељани (мисли се управо на ову болницу у Ораховцу), да ли ће бити мобилизације, пошто се пуно прича о томе?

Вучић: Па, контрадикторне су информације, неки кажу да су одведени, да је одведено комплетно особље. Данас сам чуо да су пуштени - да је пуштено седам монаха и још неколико људи, а судбина осталих је апсолутно непозната. Да ли су стрељани, или нису стре-

баније, па преко Македоније према СРЈ, али наша војска то чини на веома професионалан и на прави војнички начин. Видели сте, уосталом, у крајњој линији резултате таквог деловања.

Распродаје и поделе неће бити

Водитељ: Петар из Јагодине каже - сматрам да је Шешељ лепо рекао Азему Власију да свака наша странка има по 1000 добровољаца који ће бранити Косово. То је управо мишљење супротно од претходног да је издаја у питању. Да ли ће се смирити ситуација на Косову и да ли је тачно да је Милошевић

ју мирним путем, демократским - политичким средствима, да се решава разговором, дијалогом, да седнемо за сто, па да видимо шта, како и на који начин да решимо.

Али, очигледно је да је за разговор потребно двоје, да су потребне две стране, Албанци у овом тренутку такав разговор не желе.

Водитељ: Питање из Параћина - како би се понашали радикали да су на власти без коалиционих партнера и какав би став имали према ситуацији на Косову? Радикалнији, јер овде мора да се тражи компромис, јер је коалиција у питању?

Вучић: Ви сте већ одговорили.

Водитељ: Господине Вучићу, шта сте предузели да се не дозволи поскупљење телефона и струје? Ради се о стандарду.

Вучић: Морам да кажем да нисам експерт за то питање и не волим баш да се мешам у оно што не знам, али ви знате да је сада 49 одсто акција у рукама страних компанија, да се људи воде законима својих профита и да су они то одредили. Контролни пакет акција је и даље у нашој земљи, али њихов утицај је у овом тренутку био пре-доминантан.

Водитељ: Има доста питања пољопривредника, на пример из Лозовика код Велике Планае. То је све везано управо за откупну цену жита, како напунити силосе, имајући у виду да је 1,20 динара, чак и јефтиније од 1,20 због влаге и тако даље, али ви очигледно...

Вучић: Позовите господина Јована Бабовића. Ја бих то могао да причам у предизборној кампањи, да кажем страначки став, али просто није коректно...

Водитељ: Питање о Застави...

Вучић: Није коректно да говорим о ресору неког другог министра уколико нисам довољно упознат са тим.

Држава способна да се брани

Водитељ: Нема потребе да нас радикали бране - каже - јер нису нас одбранили у Хрватској, Босни.

Вучић: Не мислим да ће радикали било кога да бране. Наш народ је довољно способан сам да се брани свуда. Српска држава сама да организује одбрану свог становништва. Да ли су то у питању радикали, или је у питању СПС, СПО, у таквим случајевима и таквим приликама је потпуно неважно.

Ако неко нешто злобно мисли о томе да каже, мислим да је апсолутно неумесно, јер Српска радикална странка у то време као опозициона политичка странка је имала 168 погинулих добровољаца. Неумесно је и од тога који је такво питање поставио, ако је из Српске Крајине или Републике Српске, из простог разлога што је он жив и здрав, а 160 добровољаца Српске радикалне странке је оставило своје животе и положило на олтар отаџбине за слободу тих и таквих.

Водитељ: Докле ћете се убеђивати са Албанцима за преговоре, а наша деца се још нису вратила кући - мајка једног полицајца.

Вучић: Ја то питање разумем сасвим и емотивно сам на страни те мајке, али ми мислимо да је увек најбоље решење, мирно решење и инсистираћемо на мирном решењу.

Пензије не исплаћује Влада

Водитељ: Много питања је везано за пензију, враћање девизне штедње, продају Титових слика и тако даље.

Вучић: Не желим да бежим од тога. Око пензија и материје пензија могу да кажем - што се тиче пензија, Влада

Републике Србије, заиста чини све да пензионери добију своје припадљивости. Али, морате знати да прво те пензије не исплаћује Влада Републике Србије, она је одговорна за дуг пензионерима, али она их не исплаћује. Исплаћује их пензионерски фонд.

У том фонду нема ништа. Не постоји новац. Он се пуни од исплате до исплате пензија. На тај начин се пензије исплаћују из буџета. На све могуће начине Влада Србије покушава да дође до значајног прилива новчаних средстава у пензијски фонд, како би пензије биле исплаћене на време и у коректном износу.

Уосталом, и последње пензије су повећане за 10,5 одсто. Износи пензија су некада већи чак и од износа плата, од оних који раде данас, и то је један проблем у нашој земљи. Ви знате да један радник, један запослени мора да издржава 1,15 пензионера. Дакле, једног пензионера и 15 одсто пензионера. То је неспоран проблем. Али, без обзира на све то, ми сви знамо каква је обавеза Владе.

Ако то нисмо у стању, ако смо криви, криви смо, одговорни смо, смените нас, срушите нас, кажите да смо лоши, да смо неодговорни, шта да вам кажем. Све што могу да вам кажем је то да Влада чини максималне напоре, да нико те паре не узима, нико с тим парам ништа не ради, него се мучимо да те паре заиста дођу до пензијског фонда, да би пензионери могли тај новац да добију. Знамо да људи замишљају Владу - скупили се тамо, њима лепо, а народу лоше.

Могу да вам кажем да ми је раније било много лакше и много лепше. Некако сам лакше лепше живео и са мање притиска и много мање морао да радим, а не видим каква је то превелика лепота и не видим у чему се то ужива. То кажем просто да би покушао да разбијем ону причу - ето, како је њима дивно и сјајно, а народ се пати и мучи.

Мултимедијална презентација Србије у Атини

Водитељ: Министре, много смо говорили о Косову и Метохији, јер то заслужује та тема, али ви држите ресор информисања и дозволите да једноставно закључим овај разговор, можда једном вашом констатацијом или резимеом, јесмо ли чинили све како споља, тако и унутра да упознамо и нашу и светску јавност да је ситуација на Косову таква, каква јесте и шта ће још Министарство предузети у наредном периоду да једноставно не изгубимо медијски рат о коме смо врло често говорили?

Вучић: Наравно да није предузето све. Увек можете више и боље, кад радите и 12, 15, 16 сати, можете да радите и 12, 18, 20 сати дневно. Можете да ангажујете боље и паметније људе увек. Увек боље постоји. Мислим да смо, без обзира на то, у овом тренутку, ипак, у односу према споља, у односу према спољњем свету постигли значајне резултате, који се чак и неким, као што

сте видели, фактографским подацима могу мерити.

Показао сам вам шта ћемо још радити. Направили смо једну грешку, али не бих рекао само Министарство на чијем сам ја челу, што нисмо искористили светско првенство у Француској, где смо могли и медијски далеко боље да представимо нашу земљу и да представимо проблеме на Косову и Метохији онаквима, какви стварно јесу. Али, већ предстојеће светско првенство у кошарки, искористићемо и направићемо мултимедијалну презентацију у Атини. Лично ћу ићи у Атину.

Позваћемо све људе који нешто значе у светском спорту, у Грчкој политици и тако даље и учинићемо све, ви знате да је доле седиште бројних светских агенција за јужну Европу. Пред њима ћемо представити оно што је наша прича, оно што је наш интерес за Косово и Метохију и Србију у целини. Наравно, очекујући да наша презентација освоји златну медаљу.

Водитељ: Министре...

Вучић: Мислим да ћемо врло озбиљну ствар да учинимо, а то се на такав начин користи, зато што су све очи упрте у тај центар у одређеном тренутку. Многе светске земље ће гледати и ми ћемо то искористити да представимо нашу земљу, да покажемо оно што јесте Србија, оно што јесу Косово и Метохија.

Уколико наши кошаркаши постигну ваљан и добар резултат, а ја сам сигуран да хоће, пошто ми имамо најбољу одбрану у свету, онда ћемо се и ми више радовати и наш ће резултат и наш успех бити још бољи и већи него што је данас. То је, наравно, само један од примера, то ћемо радити свуда.

Водитељ: А што се тиче Закона о информисању, када можемо да имамо нацрт, а када закон?

Вучић: Бићете обавештени чим то буде готово. Што се тиче домаћих медија, то је просто на савести власника медија. Мислим да ту ситуација није добра. Има оних који врло савесно, врло добро, поштено и коректно раде свој посао, али постоји велики број медија који не само да не ради у интересу српске државе и српског народа, већ раде на уштрб наших интереса и у интересу оних који би да отнепе Косово и Метохију.

Водитељ: Хвала вам велико. Био је то министар Александар Вучић, министар за информисање у Влади Републике Србије. Дозволите још једном да се захвалим и на мноштву лепих речи, које сте, ја се надам и уверен сам, изrekli, управо због начина информисања ове куће.

Дужан сам да вам се, у име директора ове куће и свих запослених, захвалим, обећавајући да ћемо на тој линији објективности, правовремености и информација која је на добробит, једноставно наставити са информисањем, а уосталом ту су и наше студије - гледаоци, који ће сигурно пресудити како јесте. Хвала вам још једном, вама поштовани гледаоци довиђења и пријатно до следећег четвртка у 20,40.

МИ ДОЛАЗИМО!

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

МИ ДОЛАЗИМО!